

ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์
ของสถาบันอุดมศึกษาไทย : ปีการศึกษา 2536-2545

ปริญญาโท
ของ
อรรรรณ แซ่เจ้า

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
ตุลาคม 2547

INFLUENTIAL FACTORS CONTRIBUTING TO THE NUMBER OF STUDENTS APPLIED TO
THAI HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS FOR MASTER OF EDUCATION DEGREE
: ACADEMIC YEAR 1993 -2002

A THESIS
BY
ORAWAN SAE-JAO

Presented in partial fulfillment of the requirement
for the Master of Economics degree in Economics of Education
at Srinakharinwirot University
October 2004

ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์
ของสถาบันอุดมศึกษาไทย : ปีการศึกษา 2536-2545

ปริญญานิพนธ์
ของ
อรรรรณ แซ่เจ้า

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
ตุลาคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์
ของสถาบันอุดมศึกษาไทย : ปีการศึกษา 2536-2545

บทคัดย่อ
ของ
อรรรรณ แซ่เจ้า

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
ตุลาคม 2547

อรรณณ แสงเจ้า. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์
ของสถาบันอุดมศึกษาไทย : ปีการศึกษา 2536-2545. ปริญญาโท ศ.ม.(เศรษฐศาสตร์การ
ศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และอาจารย์ประพาพ เฟื่องฟูสกุล.

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับ
ปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย : ปีการศึกษา 2536-2545 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย
ครั้งนี้ได้มาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช โดยใช้แบบบันทึกในการเก็บรวบรวม
ข้อมูล สถิติและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่า t
สถิติทดสอบค่า F และการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย พบว่า จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ การกำหนดเกรดเฉลี่ยระดับปริญญาตรี
การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี การกำหนดประสบการณ์การทำงาน จำนวนค่าใช้จ่ายในการ
สมัครสอบ จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ระยะเวลาในการ
เปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน วิธีการคัดเลือก จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ และประเภทของ
มหาวิทยาลัย เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของ
สถาบันอุดมศึกษาไทย โดยสรุปในภาพรวม ภาคปกติและภาคพิเศษได้ดังนี้

ภาพรวม พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในทิศทางเดียวกัน คือ จำนวนนิสิต/
นักศึกษาที่ประกาศรับ ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันและการกำหนดสาขาการศึกษา
ในระดับปริญญาตรี ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครในทิศทางตรงข้าม คือ จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา
ภาคปกติ

ภาคปกติ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครในทิศทางเดียวกัน คือ จำนวนนิสิต/นักศึกษา
ที่ประกาศรับ การกำหนดสาขาที่ศึกษาระดับปริญญาตรี ระยะเวลาที่เปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน
วิธีการสอบคัดเลือกและประเภทของมหาวิทยาลัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครในทิศทางตรงข้าม คือ
จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์

ภาคพิเศษ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครในทิศทางเดียวกันมากที่สุด ได้แก่ จำนวนนิสิต/
นักศึกษาที่ประกาศรับ จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ และระยะเวลาที่เปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึง
ปัจจุบัน ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครในทิศทางตรงข้ามได้แก่ จำนวนช่องทางการโฆษณาและ
ประชาสัมพันธ์

INFLUENTIAL FACTORS CONTRIBUTING TO THE NUMBER OF STUDENTS APPLIED TO
THAI HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS FOR MASTER OF EDUCATION DEGREE
: ACADEMIC YEAR 1993 -2002

AN ABSTRACT
BY
ORAWAN SAE-JAO

Presented in partial fulfillment of the requirement
for the Master of Economics degree in Economics of Education
at Srinakharinwirot University
October 2004

Orawan Sae-jao. (2004). *Influential Factors Contributing to the Number of Students Applied to Thai Higher Education Institutions for Master of Education Degree : Academic Year 1993 - 2002*. Master thesis, M.Econ. (Economics of Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assoc. Prof. Dr.Pisamai Jarujittipant, and Mrs. Praparn Fuengfusakul

This research aimed to study about the influential factors contributing to the number of students applied to Thai higher education institutions for master of education degree: academic year 1993 - 2002. The research populations were the major subjects offered in master degree at Chulalongkorn, Kasetsart, Srinakharinwirot, Ramkhamhaeng and Sukhothai Thammathirat University. In this study, primary datas were collected. The datas were analyzed by percentages, arithmetic means, standard deviation, t-test statistics, F-test statistics and Multiple Regression Analysis.

The results were revealed that available announced students for each academic year, identify the bachelor degree grade's average, identify the study's program graduated from the bachelor degree, identify the working experience, the amount of application fees, tuition fees, advertising and public relation channels, attendances for master degree and types of University ; closed or open University, contributed to the number of students applied program running to Thai higher education institutions for master degree.

Over all, we found that, the factors positively effected to the applicants number, were the available announced students, attendances for program and identify the study's program for the bachelor degree, respectively. The factors negatively effected to the applicants number was the expenses for the regular program.

For the regular program, we found that the factors positively effected to the applicants number, were the available announced students, identify the study's program for the bachelor degree, attendances for master degree program running, examination assorting system and types of University. The factors negatively effected to the applicants number was the advertising and public relation channels.

In the aspect of the evening program, we found that the factors positively effected to the applicants number, were the available announced students, tuition fees for the evening program and attendances for master degree program running. The factors negatively effected to the applicants number was the advertising and public relation channels.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์
ของสถาบันอุดมศึกษาไทย : ปีการศึกษา 2536-2545

ของ
นางสาวอรรวรรณ แซ่เจ้า

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่ เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ประภาพร เฟื่องฟูสกุล)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์สุวรรณา คล้ายกระแสน)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ โดยได้รับคำแนะนำและคำปรึกษาเป็นอย่างดีจาก รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์ ประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ประพาฬ เฟื่องฟูสกุล กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รวมทั้งคณาจารย์ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่านที่ได้ประสาทวิชาความรู้ต่างๆ ให้ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยได้ ทำการศึกษา ณ มหาวิทยาลัยแห่งนี้ และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านเป็นอย่าง สูงที่ได้ชี้แนะแนวทางอันเป็นประโยชน์ในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม และอาจารย์สุวรรณา คล้ายกระแสน กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ซึ่งร่วมดำเนินการสอบปากเปล่าเพื่อทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งคุณเอกกมล ทรัพย์ธนะอุดม ที่ ให้คำแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนถึงผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือด้วยมิตรและ จิต ไมตรีต่อผู้วิจัยเป็นอย่างดี

อรวรรณ แซ่เจ้า

สารบัญ

บทที่		หน้า
1.	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
	กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	7
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	8
2.	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
	หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของ	
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	9
	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	10
	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	11
	มหาวิทยาลัยรามคำแหง.....	13
	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	13
	แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	14
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
3.	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	30
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	30
	ตัวแปรและข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา.....	30
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
	การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
4.	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
5.	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	96
	ความมุ่งหมายของการวิจัย สมมติฐาน และวิธีการวิจัย.....	96
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	98
	การอภิปรายผล	103
	ข้อเสนอแนะ	108
	บรรณานุกรม.....	112
	ภาคผนวก.....	120
	ภาคผนวก ก.....	121
	ภาคผนวก ข	128
	ประวัติย่อผู้วิจัย	157

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนนิสิต/นักศึกษาใหม่ นิสิต/นักศึกษาทั้งหมดและนิสิต/นักศึกษาที่จบการศึกษา ระดับปริญญาโทในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ปีการศึกษา 2536-2545	2
2 หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาครุศาสตรมหาบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยโดยแยกตามสาขาวิชาในปีการศึกษา 2545	9
3 หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ โดยแยกตามสาขาวิชาในปีการศึกษา 2545	10
4 หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ โดยแยกตามสาขาวิชาในปีการศึกษา 2545	11
5 หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย รามคำแหง โดยแยกตามสาขาวิชาในปีการศึกษา 2545	13
6 หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมราช โดยแยกตามสาขาวิชาในปีการศึกษา 2545	13
7 จำนวนและร้อยละของสาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ แยกตามมหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2536-2545	35
8 จำนวนสาขาวิชาที่จัดตามกลุ่มสาขาวิชาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์แยกตาม มหาวิทยาลัยในช่วงปีการศึกษา 2534 – 2545	38
9 จำนวนผู้สมัคร จำนวนสาขาวิชา และค่าสถิติที่เกี่ยวกับจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับ ปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์โดยภาพรวม ภาคปกติ และภาคพิเศษแยกตาม มหาวิทยาลัย ในช่วงปีการศึกษา 2536 – 2545	42
10 จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ จำนวนสาขาวิชา และค่าสถิติที่เกี่ยวกับนิสิต/ นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาพรวม ภาคปกติและภาคพิเศษแยกตามมหาวิทยาลัยในช่วงปีการศึกษา 2536-2545	47
11 จำนวนและร้อยละของสาขาวิชาที่มีการกำหนดคุณสมบัติผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในระดับ ปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์แยกตามมหาวิทยาลัยในช่วงปีการศึกษา 2536 – 2545	52
12 จำนวนและร้อยละของสาขาวิชาตามวิธีการคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในระดับ ปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์แยกตามมหาวิทยาลัย ในช่วงปีการศึกษา 2536 – 2545	55

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
13	ระดับการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี ประสพการณ์ในการทำงาน(ปี) และค่าสถิติที่เกี่ยวข้องตามเกณฑ์ที่กำหนดของสาขาศึกษาศาสตร์ในระดับปริญญาโทแยกตามมหาวิทยาลัยในช่วงปีการศึกษา 2536 -2545	56
14	จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัคร(บาท) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ(บาท) และภาคพิเศษ(บาท)ของสาขาศึกษาศาสตร์ในระดับปริญญาโทและค่าสถิติที่เกี่ยวข้องแยกตามมหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2536-2545	59
15	จำนวนและร้อยละของช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในการประกาศเปิดรับสมัครนิสิต/นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์แยกตามมหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2545	63
16	ค่าสถิติที่เกี่ยวกับจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในการเปิดรับสมัครนิสิต/นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์แยกตามมหาวิทยาลัยในช่วงปีการศึกษา 2536 - 2545	65
17	จำนวนบัณฑิตและร้อยละที่จบปริญญาตรีสาขาศึกษาศาสตร์ของทุกสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศช่วงปีการศึกษา 2535 – 2543	67
18	การวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์โดยภาพรวมและแยกตามมหาวิทยาลัยในช่วงปีการศึกษา 2536 – 2545.....	69
19	การวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคปกติ และแยกตามมหาวิทยาลัยในช่วงปีการศึกษา 2536-2545	79
20	การวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคพิเศษ และแยกตามมหาวิทยาลัยในช่วงปีการศึกษา 2536-2545.....	87
21	การจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาโทสาขาครุศาสตรมหาบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยแยกตามสาขาวิชาในปีการศึกษา 2545	129
22	จำนวนผู้สมัครเข้าเรียนระดับปริญญาโทสาขาครุศาสตรมหาบัณฑิตภาคปกติบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำแนกตามสาขาวิชาในช่วงปีการศึกษา 2536-2545	130

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
23 จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาระดับปริญญาโทสาขาครุศาสตรมหาบัณฑิตภาคพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยแยกตามสาขาวิชา ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545	131
24 จำนวนนิสิต/นักศึกษาปริญญาโทสาขาครุศาสตรมหาบัณฑิตภาคปกติของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ประกาศรับโดยแยกตามสาขาวิชา ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545	132
25 จำนวนนิสิต/นักศึกษาปริญญาโทสาขาครุศาสตรมหาบัณฑิตภาคพิเศษของจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยที่ประกาศรับโดยแยกตามสาขาวิชา ในช่วงปีการศึกษา 2536 –2545	133
26 การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยแยกสาขาวิชา ในปีการศึกษา 2545	134
27 จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตภาคปกติ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยแยกตามสาขาวิชา ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545	135
28 จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยแยกตามสาขาวิชา ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545	136
29 จำนวนนิสิต/นักศึกษาปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตภาคปกติของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ประกาศรับโดยแยกตามสาขาวิชา ในช่วงปีการศึกษา 2536 - 2545.....	137
30 จำนวนนิสิต/นักศึกษาปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตภาคพิเศษของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ประกาศรับโดยแยกตามสาขาวิชา ในช่วงปีการศึกษา 2536 - 2545.....	138
31 การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับปริญญาโทสาขาการศึกษามหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยแยกตามสาขาวิชาในปีการศึกษา 2545	139
32 จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาปริญญาโทสาขาการศึกษามหาบัณฑิตภาคปกติของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ช่วงปีการศึกษา 2536-2545	140
33 จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาปริญญาโทสาขาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ช่วงปีการศึกษา 2536-2545	141

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
34 จำนวนนิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตภาคปกติ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ประกาศรับ ในช่วงปีการศึกษา 2536– 2545	142
35 จำนวนนิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาโทสาขาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ประกาศรับในช่วงปีการศึกษา 2536 - 2545.....	143
36 การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับปริญญาโทศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยแยกตามสาขาวิชา ในปีการศึกษา 2545	144
37 จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตภาคปกติ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยแยกตามสาขาวิชา ในช่วงปีการศึกษา 2536 – 2545	145
38 จำนวนผู้สมัครเข้าเรียนระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตภาคพิเศษของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยแยกตามสาขาวิชา ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545	146
39 จำนวนนิสิต/นักศึกษาปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตภาคปกติของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ประกาศรับโดยแยกตามสาขาวิชา ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545	147
40 จำนวนนิสิต/นักศึกษาปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตภาคพิเศษของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ประกาศรับโดยแยกตามสาขาวิชา ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545	148
41 การจัดการศึกษาหลักสูตรปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช โดยแยกตามสาขาวิชา ในปีการศึกษา 2545.....	149
42 กลุ่มสาขาวิชาที่เปิดรับสมัครแยกตามมหาวิทยาลัยในแต่ละปีการศึกษา ในช่วงปีการศึกษา 2536 – 2545	150
43 กลุ่มสาขาวิชาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัย- ศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ในปีการศึกษา 2545.....	154

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
44 ตารางการแจกแจงความน่าจะเป็นแบบ X^2	150
45 ตารางการแจกแจงความน่าจะเป็นแบบ T	151
46 ตารางการแจกแจงความน่าจะเป็นแบบ F	125

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษา.....

7

บัญชีสมการประกอบ

สมการประกอบ	หน้า
1 สมการภาพรวม 1.....	70
2 สมการภาพรวม 2.....	70
3 สมการจุพาส 1	71
4 สมการจุพาส 2	72
5 สมการ มก. 1	73
6 สมการ มก. 2	74
7 สมการ มศว 1	75
8 สมการ มศว 2	75
9 สมการ ม.ร. 1	76
10 สมการ ม.ร. 2	77
11 สมการ ภาพรวมภาคปกติ 1	80
12 สมการ ภาพรวมภาคปกติ 2	80
13 สมการ จุพาส ภาคปกติ 1	82
14 สมการ จุพาส ภาคปกติ 2.....	82
15 สมการ มก. ภาคปกติ 1.....	83
16 สมการ มก. ภาคปกติ 2	84
17 สมการ มศว ภาคปกติ 1	84
18 สมการ มศว ภาคปกติ 2	85
19 สมการ ภาพรวม ภาคพิเศษ 1	88
20 สมการ ภาพรวม ภาคพิเศษ 2	88
21 สมการ จุพาส ภาคพิเศษ 1	89
22 สมการ จุพาส ภาคพิเศษ 2	90
23 สมการ มก. ภาคพิเศษ 1	91
24 สมการ มก.ภาคพิเศษ 2	91
25 สมการ มศว ภาคพิเศษ 1	92
26 สมการ มศว ภาคพิเศษ 2	93
27 สมการ ม.ร. ภาคพิเศษ 1	94
28 สมการ ม.ร. ภาคพิเศษ 2	94

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

“การศึกษา” ถือว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานในการสร้างทักษะให้กับมนุษย์เพื่อที่จะสามารถนำไปประกอบกิจกรรมทางสังคม และเศรษฐกิจซึ่งจะสร้างความสามารถในการอยู่ร่วมกันในสังคม การเกิดความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ รวมถึงการแข่งขันในเชิงเศรษฐกิจเพื่อที่จะทำให้สังคมบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งอดัม สมิท (Adam Smith : 1776) ได้กล่าวในหนังสือ The Wealth of Nations ที่เน้นแนวความคิดที่ว่า การศึกษาไม่เพียงให้ประโยชน์แก่ผู้เรียนแต่ยังให้ประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย ดังนั้น การให้การศึกษาจึงเป็นการลงทุนอย่างหนึ่งเหมือนกับการลงทุนสร้างเครื่องจักรเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ ต่างกันแต่เครื่องจักรเป็นวัตถุไม่มีชีวิตจิตใจ แต่การลงทุนทางการศึกษาเป็นการลงทุนกับสิ่งมีชีวิตที่ถือเป็นการพัฒนา “ทรัพยากรมนุษย์” (Human Resource) ด้วย ประกอบกับในปัจจุบันสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง เพราะความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี และการเปิดเสรีในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศในยุคที่เรียกกันว่า “โลกาภิวัตน์” (Globalization) ส่งผลให้มนุษย์จำต้องลงทุนด้านการศึกษาเพิ่มขึ้น และไม่เพียงการลงทุนการศึกษาภาคบังคับคือระดับประถมศึกษาเท่านั้น แต่จำต้องลงทุนทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นอีกคือ ระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ให้สูงขึ้น และมีความสำคัญต่อความก้าวหน้าของประเทศ อาจกล่าวได้ว่าความเจริญของประเทศขึ้นอยู่กับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งโครงการวิจัยเรื่องบทบาทอุดมศึกษาเอกชนของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย(โครงการวางแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (2531-2545). (2533 : บทนำ) ได้กล่าวไว้ว่า เนื่องจากการศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยมุ่งที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาเพื่อให้เป็นนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง ผู้ที่เรียนระดับบัณฑิตศึกษาเป็นบุคคลที่มีความต้องการเพิ่มพูนความรู้ เพื่อยกระดับมาตรฐานการทำงานของตนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันความต้องการด้านการศึกษาในระดับสูงมีมาก ประกอบกับทรัพยากรต่างๆ มีอยู่อย่างจำกัด ดังนั้นจึงต้องคำนึงถึงการวางแผนการศึกษาและการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาเพื่อให้เกิดการลงทุนทางด้านการศึกษาเกิดความเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยเทียนฉาย กีระนันทน์ (2530) ได้ให้มุมมองการวางแผนการศึกษาในเชิงเศรษฐศาสตร์คือการพิจารณากระจาย หรือการจัดสรรทรัพยากรด้านการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

สำหรับบทบาทของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในประเทศไทย เริ่มมีการเปิดสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2477 โดยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองเป็นแห่งแรก ในปี พ.ศ. 2482 ต่อมาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงได้เปิดการสอนเป็นแห่งที่สอง และปัจจุบันมหาวิทยาลัยของรัฐได้เปิดสอนเกือบทุกแห่ง ด้านมหาวิทยาลัยเอกชนที่เริ่มเปิดการสอนเป็นแห่งแรกคือมหาวิทยาลัยเกริกใน

ปี พ.ศ. 2520 ขณะที่ ทบวงมหาวิทยาลัยเริ่มเข้ามามีบทบาทในการดูแลนโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยมีแผนงานที่ชัดเจนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 5 (2525-2529) เรื่องสภาพการจัดการและการขยายตัวของสถาบันอุดมศึกษา (2539) ซึ่งได้กำหนดเป้าหมายทั้งในด้านของจำนวนนิสิต/นักศึกษาและเป้าหมายด้านการเปิดหลักสูตรสาขาต่าง ๆ ซึ่งในแต่ละปีจำนวนผู้ที่สนใจที่จะศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากสถิติการศึกษาในระดับปริญญาโท ซึ่งรวบรวมโดยทบวงมหาวิทยาลัย (ในตาราง 1) พบว่าในปีการศึกษา 2536-2545 นิสิต/นักศึกษาใหม่ นิสิต/นักศึกษาทั้งหมด และนิสิต/นักศึกษาที่จบการศึกษามีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นของความต้องการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา

ตาราง 1 จำนวนนิสิต/นักศึกษาใหม่ นิสิต/นักศึกษาทั้งหมด และนิสิต/นักศึกษาที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ปีการศึกษา 2536-2545

หน่วย : คน

ปี	นิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาโท		
	นิสิต/นักศึกษาใหม่	นิสิต/นักศึกษาทั้งหมด	นิสิต/นักศึกษาที่จบ
2545	38,376	132,647	-
2544	36,728	107,825	27,844
2543	28,280	89,563	23,732
2542	24,986	78,131	18,452
2541	23,096	73,364	16,321
2540	19,429	59,877	14,865
2539	16,472	53,189	11,474
2538	15,552	47,778	10,248
2537	12,883	42,801	9,297
2536	12,775	37,764	7,928
รวม	228,577	-	140,161

ที่มา : ข้อมูลและสารสนเทศอุดมศึกษาและรายงานการศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ทบวงมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2536-2545

นอกเหนือจากจำนวนของสถาบันอุดมศึกษาที่มีการเปิดสอนระดับปริญญาโทมากขึ้นแล้ว ทางด้านของหลักสูตรที่เปิดสอนก็มีทั้งในแง่ของจำนวนและความหลากหลายมากขึ้นด้วยเช่นกัน โดยหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทในสถาบันการศึกษาอุดมศึกษาของรัฐในปีการศึกษา 2544 มีจำนวน 1,045 หลักสูตร เพิ่มขึ้นจากในปีการศึกษา 2539 ที่มี 839 หลักสูตร (ข้อมูลและ

สารสนเทศอุดมศึกษา:2539) และจากสถิติการจัดการศึกษาในอดีต นับตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 - 2534 การผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาโทของทุกสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยนั้น มีผู้ที่จบสาขาศึกษาศาสตร์และการฝึกหัดครูเป็นจำนวนมากที่สุดคือ 41,646 คนหรือมีสัดส่วนร้อยละ 27.4 ของผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท และหากพิจารณาเฉพาะสถาบันจำกัดรับที่จบจำนวน 32,900 คนนั้นกลุ่มวิชาที่มีจำนวนผลิตมากที่สุดได้แก่กลุ่มวิชาศึกษาศาสตร์และการฝึกหัดครูร้อยละ 33.7 ขณะที่มหาวิทยาลัยไม่จำกัดรับนั้นเป็นระยะเริ่มเปิดการสอน นอกจากนั้นจากข้อมูลสถิติที่มีการจัดเก็บของทบวงมหาวิทยาลัย สำหรับปีการศึกษาช่วง 2536 - 2544 พบว่าจำนวนนิสิต/นักศึกษาใหม่ นิสิต/นักศึกษาทั้งหมดและนิสิต/นักศึกษาที่จบการศึกษาศาสนาศึกษาศาสตร์และการฝึกหัดครูมีการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจมีสาเหตุเนื่องมาจากความพร้อมและศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษาของไทยที่มีพื้นฐานการศึกษาทางด้านนี้มายาวนาน อีกทั้งลักษณะการจัดการศึกษาปริญญาโทที่ผ่านมา เป็นการมุ่งพัฒนากำลังคนในภาคราชการหรือเพื่อภาคราชการเป็นสำคัญ ประกอบกับมีการเปิดสอนรายสาขาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจากข้อมูลประมวลชื่อหลักสูตรสาขาวิชาและปริญญาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2545 พบว่าสาขาวิชาในหลักสูตรศึกษาศาสตร์และครุศาสตร์มีจำนวนเพิ่มขึ้นมากเมื่อเทียบกับในอดีต

ถึงแม้ว่า ทบวงมหาวิทยาลัยได้ประเมินแนวโน้มการผลิตบัณฑิตศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรีในช่วง 15 ปี หรือ พ.ศ. 2535-2549 ว่าบัณฑิตศึกษากลุ่มวิชาศึกษาศาสตร์และการฝึกหัดครูยังคงมีสัดส่วนที่มากที่สุดคือร้อยละ 21.7 จากจำนวนที่คาดว่าจะมีทั้งสิ้น 108,070 คนโดยร้อยละ 86 เป็นบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโท (การศึกษาแนวโน้มความต้องการและการผลิตกำลังคนระดับสูงกว่าปริญญาตรี 2538 : 48-77) แต่อย่างไรก็ตาม แนวโน้มดังกล่าวอาจจะได้รับผลกระทบจากทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งมีความจำเป็นต้องกำลังคนที่มีความรู้ และทักษะในการพัฒนาเศรษฐกิจ อาทิ สาขาบริหารธุรกิจ สาขาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดังนั้น การจัดการศึกษาในระดับปริญญาโทจำต้องตอบสนองต่อการพัฒนาเศรษฐกิจที่อาจจะส่งผลต่อการจัดการศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ และการฝึกหัดครู นอกจากนั้นแนวโน้มของการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาการศึกษาศาสตร์และการฝึกหัดครู ยังอาจจะได้รับผลกระทบจากมหาวิทยาลัยไม่จำกัดรับที่มีการเปิดสาขาดังกล่าวเพิ่มขึ้นมาก ซึ่งผลของการวิจัยของธัญชา ตรีมุข (2546) เกี่ยวกับเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับจำนวนผู้สมัครเข้าเรียนระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นับตั้งแต่ปีการศึกษา 2538-2545 สาขาการศึกษามหาบัณฑิตมีจำนวน 28 สาขา มีผู้สมัครเข้าเรียนปริญญาโทภาคปกติและพิเศษโดยรวมลดลง คือ ในปีการศึกษา 2538-2545 มีจำนวนผู้สมัครตามลำดับดังนี้ 1,103 คน , 1,185 คน , 953 คน , 977 คน , 701 คน , 930 คน , 932 คน และ 783 คน

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งการทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลนี้จะเป็ประโยชน์ต่อการวางแผน และการจัดการการศึกษาระดับปริญญาโทให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาระดับปริญญาโท สาขาครุศาสตรมหาบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ดังนี้

1. ผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาครุศาสตรมหาบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ในการบริหารจัดการ ตลอดจนการวางแผนจัดการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ให้สอดคล้องกับความต้องการการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

2. ผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทยในการบริหารจัดการ ตลอดจนการวางแผนจัดการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ให้สอดคล้องกับความต้องการการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้คือ เป็นการศึกษาหาปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 เฉพาะสถาบันการศึกษาของรัฐจำนวน 5 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

นิยามศัพท์เฉพาะ

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต หมายถึง หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทของสถาบันอุดมศึกษาไทยทั้ง 5 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยใช้ชื่อปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒใช้ชื่อปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต(กศ.ม.) ส่วนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชใช้ชื่อปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.)

จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย หมายถึง จำนวนผู้สมัครเพื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ทั้งภาคปกติ และภาคพิเศษในสาขาครุศาสตรมหาบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ที่ปรากฏในเอกสารซึ่งเป็นแบบบันทึกข้อมูลและรายงานข้อมูลเกี่ยวกับสถิติการสอบคัดเลือกเข้าเป็นนิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาโทของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา ในปีการศึกษา 2536-2545

การศึกษาภาคปกติ หมายถึง การใช้เวลาเรียนปีการศึกษาละ 2 ภาคเรียน และเรียนในวันและเวลาราชการ

การศึกษาภาคพิเศษ หมายถึง การใช้เวลาเรียนปีการศึกษาละ 3 ภาคเรียน ภาคเรียนที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 เรียนนอกเวลาราชการ ภาคเรียนที่เรียนในช่วงฤดูร้อน ให้รวมการศึกษาที่เปิดสอนคณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชเนื่องจากการเรียนการสอนในสถาบันศึกษามีน้อย ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาที่บ้าน

จำนวนผู้สมัครในภาคการศึกษาภาคปกติ หมายถึง จำนวนผู้ที่สมัครภาคปกติอย่างเดียว และผู้ที่สมัครทั้งสองสภาพการศึกษาโดยสมัครภาคปกติเป็นอันดับหนึ่ง

จำนวนผู้สมัครในภาคการศึกษาภาคพิเศษ หมายถึง จำนวนผู้ที่สมัครภาคพิเศษอย่างเดียว และผู้ที่สมัครทั้งสองสภาพการศึกษาโดยสมัครภาคพิเศษเป็นอันดับหนึ่ง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาไทย หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับการประกาศรับสมัครของสถาบันอุดมศึกษา ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาครุศาสตรมหาบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 ซึ่งประกอบด้วย

จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ หมายถึง จำนวนนิสิต/นักศึกษาปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของแต่ละสถาบันอุดมศึกษาประกาศรับสมัครในแต่ละปีการศึกษาทั้งการศึกษาภาคปกติและการศึกษาภาคพิเศษ

การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี หมายถึง การกำหนดระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมขั้นต่ำในระดับปริญญาตรี(G.P.A.)ของผู้มีสิทธิสมัครเข้าศึกษาแต่ละสาขาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตและระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมที่แต่ละสถาบันอุดมศึกษากำหนด ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นพบว่า มหาวิทยาลัยที่กำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมมีการกำหนดเงื่อนไขอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น หากคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผู้มีสิทธิสมัครจะต้องมีประสบการณ์การทำงานไม่น้อยกว่า 2 ปี ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จึงจำกัดการกำหนด

คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีเป็น 2 ประเภท คือ มีการกำหนดแบบมีเงื่อนไขและไม่มี การกำหนด

การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี หมายถึง การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรีของผู้มีสิทธิสมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตตามที่แต่ละสถาบันอุดมศึกษากำหนด ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นพบว่า มหาวิทยาลัยที่กำหนดสาขาการศึกษา มีการกำหนดเงื่อนไขอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น หากไม่ได้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาที่กำหนด ผู้มีสิทธิสมัครจะต้องมีประสบการณ์การทำงานไม่น้อยกว่า 2 ปี ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จึงจำกัดการกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็น 2 ประเภท คือ มีการกำหนดแบบมีเงื่อนไขและไม่มี การกำหนด

การกำหนดประสบการณ์การทำงาน หมายถึง การกำหนดประสบการณ์ในการทำงานของผู้มีสิทธิสมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตที่แต่ละสถาบันอุดมศึกษากำหนด และจำนวนปีในการทำงานของผู้มีสิทธิสมัครที่แต่ละสถาบันอุดมศึกษากำหนด ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นพบว่า มหาวิทยาลัยที่กำหนดประสบการณ์การทำงาน มีการกำหนดเงื่อนไขอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น หากไม่มีประสบการณ์การทำงานหรือมีประสบการณ์ไม่ครบตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้มีสิทธิสมัครจะจบสาขาที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จึงจำกัดการกำหนดประสบการณ์การทำงานเป็น 2 ประเภท คือ มีการกำหนดแบบมีเงื่อนไขและไม่มี การกำหนด

จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ หมายถึง จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ ที่ผู้สมัครต้องจ่ายให้สถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย ค่าใบสมัครสอบ และค่าสมัครสอบ

จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา หมายถึง จำนวนค่าใช้จ่ายของผู้เรียนที่ต้องจ่ายใน 1 ภาคการศึกษา ประกอบด้วย ค่าธรรมเนียมการศึกษา รวมทั้งค่าลงทะเบียนศึกษา รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต่อ 1 ภาคการศึกษา ได้แก่ จำนวนค่าใช้จ่ายต่อ 1 ภาคการศึกษาภาคปกติและจำนวนค่าใช้จ่ายต่อ 1 ภาคการศึกษาภาคพิเศษ

จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ หมายถึง จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อประกาศรับสมัครในแต่ละปีการศึกษา ประกอบด้วย หนังสือพิมพ์ วิทยุ-วิทยุโทรทัศน์ โทรศัพท์ เว็บไซต์ แผ่นป้าย จดหมายถึงองค์กร เอกสารภายใน/แผ่นพับ ตัววีงป้ายอิเล็กทรอนิกส์ ออกบูธ และอีเมล

ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน หมายถึง จำนวนปีที่เริ่มเปิดสอนของแต่ละสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ในระดับปริญญาโทจนถึงปีการศึกษาที่เปิดรับสมัคร

วิธีการคัดเลือก หมายถึง วิธีการสอบคัดเลือกผู้สมัคร ประกอบด้วย มีการสอบข้อเขียนและสัมภาษณ์ และมีการสอบอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่มี การสอบเพื่อคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ที่แต่ละสถาบันอุดมศึกษากำหนด

จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ หมายถึง จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศในปีการศึกษา 2535 -2543

ประเภทของมหาวิทยาลัย หมายถึง ลักษณะของการเปิดรับนิสิต/นักศึกษาปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของแต่ละมหาวิทยาลัย ซึ่งแบ่งเป็น มหาวิทยาลัยปิดที่มีการจำกัดการรับนิสิต/นักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา และมหาวิทยาลัยเปิดที่ไม่จำกัดการรับนิสิต/นักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

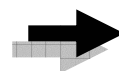
การวิจัยในครั้งนี้ได้ดำเนินการภายใต้กรอบความคิดว่า ปัจจัยด้านจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี การกำหนดประสบการณ์การทำงาน จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ระยะเวลาในการเปิดสอน ตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน วิธีการคัดเลือก จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ และประเภทของมหาวิทยาลัยส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย ที่แสดงได้ดังภาพประกอบ 1

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษา

- จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ
 - การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี
 - การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี
 - การกำหนดประสบการณ์การทำงาน
 - จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ
 - จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา
 - ค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ
 - ค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ
 - จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์
 - ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน
 - วิธีการคัดเลือก
 - จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์
- ประเภทของมหาวิทยาลัย

จำนวน
ผู้สมัครเข้า
ศึกษา
ในระดับ
ปริญญาโท
สาขา
ศึกษาศาสตร์
ของ
สถาบันอุดม
ศึกษาไทย
ปีการศึกษา
2536-2545

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษา

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

ปัจจัยด้านจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี การกำหนดประสบการณ์การทำงาน จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน วิธีการคัดเลือก จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ และประเภทของมหาวิทยาลัย น่าจะส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหง และของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช โดยมีสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 : จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย

สมมติฐานที่ 2 : การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย

สมมติฐานที่ 3 : การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรีส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย

สมมติฐานที่ 4 : การกำหนดประสบการณ์การทำงาน ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย

สมมติฐานที่ 5 : จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย

สมมติฐานที่ 6 : จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย

สมมติฐานที่ 7 : จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย

สมมติฐานที่ 8 : ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย

สมมติฐานที่ 9 : วิธีการคัดเลือกส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย

สมมติฐานที่ 10 : จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย

สมมติฐานที่ 11 : และประเภทของมหาวิทยาลัยส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ดำเนินการภายใต้เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสรุปเป็นประเด็นสำคัญเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1.หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของ

- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

2.แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

3.เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หลักสูตรการศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปีการศึกษา 2545 มีจำนวน 21 สาขาวิชา แสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์ – มหาวิทยาลัย โดยแยกตามสาขาวิชาในปีการศึกษา 2545

ชื่อหลักสูตร	ปริญญา (ชื่อย่อ)	สาขาวิชา	คณะที่ รับผิดชอบ
ครุศาสตรมหาบัณฑิต	ค.ม.	พื้นฐานการศึกษา พัฒนศึกษา วิจัยการศึกษา สถิติการศึกษา การวัดและประเมินผลการศึกษา ประถมศึกษา การศึกษาปฐมวัย การสอนภาษาไทย	ครุศาสตร์

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อหลักสูตร	ปริญญา (ชื่อย่อ)	สาขาวิชา	คณะที่ รับผิดชอบ
		การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ	
		การสอนสังคมศึกษา	
		การศึกษาคณิตศาสตร์	
		การศึกษาวิทยาศาสตร์	
		พลศึกษา	
		สุขศึกษา	
		บริหารการศึกษา	
		นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร	
		จิตวิทยาการศึกษา	
		โสตทัศนศึกษา	
		ศิลปศึกษา	
		อุดมศึกษา	
		การศึกษานอกระบบโรงเรียน	

ที่มา : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในปีการศึกษา 2545 มีจำนวนหลักสูตรปริญญาโท 14 หลักสูตรหรือจำนวน 105 สาขา โดยสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต(ศษ.ม.)มีจำนวน 16 สาขาวิชา แสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย - เกษตรศาสตร์โดยแยกตามสาขาวิชาในปีการศึกษา 2545

ชื่อหลักสูตร	ปริญญา(ชื่อย่อ)	สาขาวิชา	คณะที่รับผิดชอบ
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต	ศษ.ม.	วิจัยและประเมินผลการศึกษา	ศึกษาศาสตร์
		การบริหารการศึกษา	
		การสอนคณิตศาสตร์	
		การสอนภาษาไทย	
		การสอนภาษาฝรั่งเศส	
		การสอนวิทยาศาสตร์	
		การสอนสังคมศาสตร์	

ตาราง 3 (ต่อ)

ชื่อหลักสูตร	ปริญญา(ชื่อย่อ)	สาขาวิชา	คณะที่รับผิดชอบ
		การสอนภาษาอังกฤษ	
		จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว	
		เทคโนโลยีการศึกษา	
		พลศึกษา	
		สุขศึกษา	
		วิทยาศาสตร์การกีฬา	
		การศึกษาผู้ใหญ่	
		คหกรรมศาสตร์ศึกษา	
		คุรุศาสตร์เกษตร	

ที่มา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หลักสูตรการศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย-
ศรีนครินทรวิโรฒปีการศึกษา 2545 มีจำนวน 7 หลักสูตร โดยหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
(กศ.ม.) มีจำนวน 29 สาขาวิชาได้แสดงไว้ในตาราง 4

ตาราง 4 หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒ โดยแยกตามสาขาวิชาในปีการศึกษา 2545

ชื่อหลักสูตร	ปริญญา(ชื่อย่อ)	สาขาวิชา	คณะที่รับผิดชอบ
การศึกษามหาบัณฑิต	กศ.ม.	การศึกษาปฐมวัย	ศึกษาศาสตร์
		การประถมศึกษา	
		การมัธยมศึกษา	
		การอุดมศึกษา	
		การบริหารการศึกษา	
		จิตวิทยาการแนะแนว	
		จิตวิทยาการศึกษา	
		การวัดผลการศึกษา	
		การวิจัยและสถิติทางการศึกษา	
		เทคโนโลยีการศึกษา	
		การศึกษาผู้ใหญ่	
		การศึกษาพิเศษ	

ตาราง 4 (ต่อ)

ชื่อหลักสูตร	ปริญญา(ชื่อย่อ)	สาขาวิชา	คณะที่รับผิดชอบ
		อุตสาหกรรมศึกษา	
		จิตวิทยาพัฒนาการ	มนุษยศาสตร์
		ภาษาไทย	
		ภาษาอังกฤษ	
		ภาษาศาสตร์การศึกษา	
		บรรณารักษศาสตร์ฯ	
		ประวัติศาสตร์	สังคมศาสตร์
		ธุรกิจศึกษา	
		ภูมิศาสตร์	
		คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์
		เคมี	
		ชีววิทยา	
		ฟิสิกส์	
		วิทยาศาสตร์ศึกษา	
		ศิลปศึกษา	ศิลปกรรมศาสตร์
		พลศึกษา	พลศึกษา
		สุขศึกษา	

ที่มา : รายงานประจำปี 2545 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย-
รามคำแหง ปีการศึกษา 2545 มีจำนวนหลักสูตรปริญญาโท 6 หลักสูตร โดยสาขาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต(ศษ.ม.)มีจำนวน 10 สาขาวิชา แสดงไว้ในตาราง 5

ตาราง 5 หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัย-
รามคำแหง โดยแยกตามสาขาวิชาในปีการศึกษา 2545

ชื่อหลักสูตร	ปริญญา(ชื่อย่อ)	สาขาวิชา	คณะที่รับผิดชอบ
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต	ศษ.ม.	การวัดและประเมินผลการศึกษา	ศึกษาศาสตร์
		เทคโนโลยีการศึกษา	
		หลักสูตรและการสอน	
		พลศึกษา	
		การอุดมศึกษา	
		การบริหารการศึกษา	
		การศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	
		พื้นฐานการศึกษา	
		สุขศึกษา	
		การวิจัยการศึกษา	

ที่มา : คู่มือ-ใบสมัครเพื่อคัดเลือกเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ปีการศึกษา 2545

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัย-
ธรรมาราช ปีการศึกษา 2545 มีจำนวนสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) มีจำนวน
6 สาขาวิชา แสดงไว้ในตาราง 6

ตาราง 6 การศึกษาระดับปริญญาโทศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
โดยแยกตามสาขาวิชาในปีการศึกษา 2545

ชื่อหลักสูตร	ปริญญา (ชื่อย่อ)	สาขาวิชา	คณะที่รับผิดชอบ
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต	ศษ.ม.	หลักสูตรและการสอน บริการการศึกษา เทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา การแนะแนว การศึกษานอกระบบ การวัดและประเมิน	ศึกษาศาสตร์

ที่มา : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปร ที่ผู้วิจัยประสงค์จะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย มีรายละเอียดแยกตามตัวแปรที่คาดว่าจะส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครดังนี้

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

- อุปทานและอุปสงค์ทางการศึกษา (Supply and Demand for Education)

Jean Baptiste Say (1767-1832) (อุทัย : 2525 : 319-320) เป็นนักเศรษฐศาสตร์ชาวฝรั่งเศสได้ตั้งกฎ Say's law หรือ Say's theory of market ซึ่งค้นพบในศตวรรษที่ 19 และอธิบายว่าอุปทานทั้งหมดของสินค้าและบริการจะเท่ากับอุปสงค์ของสินค้าและบริการนั้นๆ กฎนี้อ้างข้อสันนิษฐานที่ว่าสินค้ามักจะแลกเปลี่ยนกับสินค้า โดยใช้เงินเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน สินค้าทุกชนิดที่ผลิตขึ้นมาแสดงให้เห็นถึงอุปสงค์ในขณะเดียวกันก็แสดงให้เห็นถึงอุปทาน ฉะนั้น การเพิ่มผลผลิตใดๆ ก็ตาม เท่ากับการเพิ่มของอุปสงค์หรืออีกนัยหนึ่ง อุปทานสร้างอุปสงค์(Supply creates its own demand) ซึ่งได้กลายเป็นกฎของตลาด (Law of Markets) ที่ระบุว่าจำนวนและชนิดของสินค้าที่เสนอขายมีมากเท่าใด จำนวนตลาดของสินค้าแต่ละชนิดก็จะมีมากขึ้นเท่านั้น กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การผลิตที่มากขึ้นไปจะไม่เกิดขึ้น หากความต้องการของผู้บริโภคไม่สนองตอบ

- ทฤษฎีการตัดสินใจของผู้บริโภค

ทฤษฎีการตัดสินใจของผู้บริโภค หรือ Basic Explanation Theories (ยูทหนา : 2530:39-44) เชื่อว่าผู้บริโภคทุกคนพยายามลดความเสี่ยง (Risk Reducer) ดังนั้นในกระบวนการตัดสินใจจะมีการเสาะหาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าและบริการ เพื่อให้ได้สินค้าและบริการที่ตอบสนองความต้องการได้มากที่สุด โดยเสียค่าใช้จ่ายทั้งเงิน เวลาและความพยายามน้อยที่สุด ซึ่งแหล่งข่าวสารจากภายนอก(Sources of Search) ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลจากกลุ่มอ้างอิง ที่ทำงาน โรงเรียน และแหล่งข้อมูลจากหน่วยงานอื่นๆ ที่มีการส่งข่าวสารไปยังผู้บริโภคผ่านสื่อมวลชน ร้านค้าหรือพนักงานขาย

โรเจอร์ส (Rogers.1983 : 197-198)ได้กล่าวถึง ช่องทางการสื่อสารว่ามีความสำคัญยิ่งที่จะกำหนดว่า ข่าวสารประเภทใดที่ผู้ส่งข่าวสารจะใช้เพื่อก่อให้เกิดผลสำเร็จในอันที่จะทำให้เกิดความรู้ ทักษะคิดและพฤติกรรมใหม่ๆ แก่ผู้รับสารในทิศทางที่ผู้ส่งสารต้องการ โดยแยกคุณลักษณะช่องทางการสื่อสารเป็น 1.ช่องทางการสื่อสารมวลชน เป็นการสื่อสารข้อความอย่างกว้างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น ซึ่งเป็นการส่งข้อมูลถึงผู้รับจำนวนมากอย่างรวดเร็ว โดยสร้างความรู้ รวมถึงสามารถเปลี่ยนทัศนคติได้ด้วย และ 2.ช่องทางการสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ซึ่งเป็นช่องทางที่มีประสิทธิภาพมาก

- การศึกษาต่อเนื่อง

Barbara Conroy (1978,XV) ให้ความหมายของการศึกษาต่อเนื่องว่า การศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน เป็นการศึกษาที่จะทำให้ผู้เรียนมีความ

เข้าใจและมีความชำนาญในการปฏิบัติงานได้ยิ่งขึ้น เช่น การเข้าศึกษาในสถาบันต่างๆ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การฟังบรรยาย เป็นต้น ขณะที่บรู (Brue. 1996 : 5) ได้กล่าวถึงความต้องการในสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งอย่างต่อเนื่องว่า คืออุปสงค์ต่อเนื่องที่เป็นความต้องการในสินค้าหรือบริการชนิดหนึ่งที่ขึ้นอยู่กับความต้องการสินค้าหรือบริการอื่น หรือเป็นความต้องการใช้ทรัพยากรในการผลิตเพื่อความต้องการสินค้าชนิดหนึ่ง

3.เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ

ปัจจุบัน สถาบันการศึกษาได้มีการพัฒนาด้านการจัดการทางการศึกษาในทุกระดับ การศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางสังคม และทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป และเพื่อตอบสนองความต้องการศึกษาต่อในระดับสูงที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพราะต้องการยกระดับทางด้านสังคมและเศรษฐกิจของตนเอง

วิจิตร ศรีสอาน (การศึกษาแนวโน้มความต้องการและการผลิตกำลังคนระดับสูงกว่าปริญญาตรี 2538 : 2) กล่าวว่าวิธีวิทยาวิจัยสถาบันแนวใหม่ได้ใช้กรอบมโนทัศน์ทางการศึกษาเป็นหลัก คือ กรอบความคิด ใช้อุปทานเป็นหลัก อุปสงค์เป็นรอง (Supply Push Demand Pull) กล่าวคือ เป็นการให้ความสำคัญแก่สถาบันการศึกษาที่จะผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปสร้างงาน ซึ่งเป็นการใช้อุปทานสร้างอุปสงค์ มิใช่เน้นแต่เพียงตอบสนองความต้องการกำลังคนตามงานที่มีอยู่แล้ว อีกทั้งการศึกษาเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทำให้คนมีคุณภาพและมีคุณภาพชีวิตดียิ่งขึ้น ในด้านอุปสงค์(Demand)จะพิจารณาในเชิงคุณภาพเป็นหลัก เช่น สาขาวิชาที่ต้องการเน้น เป็นสาขาวิชาที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ส่วนในอดีตที่เน้นกรอบความคิด ใช้อุปสงค์เป็นหลักอุปทานเป็นรอง ที่เน้นการกะประมาณจำนวนความต้องการกำลังคน ตามความต้องการเจริญเติบโตของภาคเศรษฐกิจ แล้วจึงนำตัวเลขความต้องการดังกล่าวไปวางแผนให้สถาบันการศึกษาผลิต ซึ่งไม่เคยประสบความสำเร็จ และไม่เคยสามารถกะประมาณความต้องการกำลังคนในอนาคตได้ถูกต้อง

โรบินสัน และไวเซย์ (Robinson and Vaizey.1969 : 6) อธิบายถึงอุปสงค์การบริการทางการศึกษา (Demand for Education) ในสังคมประชาธิปไตยว่าควรจะมีอัตราที่เติบโตเท่ากับอัตราการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ หรือมีอัตราการเติบโตตามการเพิ่มจำนวนประชากร การพัฒนาทางเศรษฐกิจหรือเพิ่มขึ้นตามการมีรายได้ที่แท้จริงของประเทศ นอกจากนั้น อุปทานการบริการทางการศึกษายังมีอิทธิพลต่ออุปสงค์ทางการศึกษาด้วย ขณะที่นวลทิพย์ ควกุล (2527 : 34-37) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อเส้นอุปสงค์การศึกษาของเอกชนและภาคเอกชนพบว่าประกอบด้วยผลตอบแทนทางการศึกษา และอัตราดอกเบี้ย ซึ่งสะท้อนถึงต้นทุนค่าเสียโอกาสของการลงทุนทางการศึกษา นอกจากนั้น บุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531: 158-160) ยังได้อธิบายอุปสงค์สำหรับบริการการศึกษา (Demand for Education Service)ของบุคคลหนึ่งๆ ว่า มีลักษณะต่างจากอุปสงค์สำหรับ

สินค้าต่างๆ ไป โดยการศึกษาเป็นสินค้าพิเศษที่สร้างความพึงพอใจแก่ผู้บริโภคและถือเป็นการลงทุนซึ่งบริโภคไม่หมดสิ้น ยิ่งบริโภคมากยิ่งขึ้นและเมื่อบริโภคแล้วยังต้องการบริโภคเพิ่มขึ้นอีก เป็นสินค้าพิเศษที่ไม่สามารถนับเป็นปริมาณได้แน่นอน และหากนับจำนวนผู้ลงทะเบียนเรียนเป็นอุปสงค์สำหรับบริการการศึกษาที่จะมีการเพิ่มหรือลดได้ ถ้ามีการลดหรือเพิ่มอัตราค่าเล่าเรียนตามลำดับ ส่วนธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล (2544 : 4) กล่าวว่า อุปสงค์ของการศึกษานั้น มีสาเหตุมาจากความต้องการของบุคคล (Individual Demand) และความต้องการของสังคม (Social Demand) โดยที่อุปสงค์ของการศึกษาจะมากหรือน้อยแค่ไหนจะถูกกำหนดโดยปัจจัยต่างๆ ทั้งที่วัดปริมาณและบอกระดับความต้องการได้ (Quantity and Quality)

ด้านสถาบันการศึกษาที่มีการให้บริการทางการศึกษาระดับปริญญาโทนั้น เกษม สุวรรณกุล (2536 : 19 - 20) ได้กล่าวว่าแรงจูงใจของการเปิดโครงการมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตของไทยมุ่งเน้นเลียนแบบผู้อื่น เปิดเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน เปิดเพื่อหารายได้ให้คณะและหารายได้ให้กับอาจารย์ โดยเปิดการเรียนการสอนไปถึงระดับภูมิภาคและพยายามใช้วิธีการต่างๆ เพื่อให้ได้นิสิต/นักศึกษา/นักศึกษาจำนวนมาก ขณะที่ภาครัฐในฐานะผู้ดูแลและกำกับได้ปรับเปลี่ยนนโยบาย ที่เพิ่มโอกาสให้แก่สถาบันการศึกษาให้บริการทางการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี โดยขึ้นอยู่กับศักยภาพและความพร้อมของแต่ละสถาบัน นอกจากนั้นคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้กำหนดกรอบทิศทางการเปิดสอนสาขาวิชาตามความต้องการของการพัฒนาประเทศ และยังได้ยุติการกะประมาณความต้องการกำลังคนในสาขาต่างๆ (ณรงค์ นิตยาพร ; การศึกษาแนวโน้มความต้องการและการผลิตกำลังคนระดับสูงกว่าปริญญาตรี 2538 : 2) ด้านณัฐชา (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับจำนวนผู้สมัครเข้าเรียนระดับปริญญาโท ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญในทิศทางเดียวกันกับจำนวนผู้สมัครเข้าเรียน คือ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับในแต่ละปี ระยะเวลานับตั้งแต่การเปิดสอนจนถึงปัจจุบัน จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีในแต่ละปีการศึกษา ค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวนสาขาวิชาระดับปริญญาโทที่เปิดสอน และจำนวนผู้ว่างงานที่อยู่ในวัยศึกษาต่อระดับปริญญาโท

จำนวนนิสิต/นักศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโทของสถาบันอุดมศึกษา นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สืบเนื่องมาจากการปรับตัวของสถาบันอุดมศึกษาตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง หรือการพัฒนาและยกระดับสถาบันและเพื่อรองรับกับความต้องการศึกษาต่อที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะนิสิต/นักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ในระดับปริญญาโทที่มีสัดส่วนเป็นจำนวนมากที่สุดเมื่อกับนิสิต/นักศึกษาปริญญาโทสาขาอื่นๆ

อดุลย์ วิริยเวชกุล (2541 : 4-6) กล่าวว่า ในระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดส่วนหนึ่ง และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ที่จำเป็นต้องมี ถ้าหากสถาบันอุดมศึกษานั้นจะได้รับการยอมรับนับถือและได้รับการขนานนามว่าเป็น “มหาวิทยาลัย” แต่ถ้าสถาบันอุดมศึกษานั้นมีเพียงแต่การศึกษาระดับปริญญาตรีเท่านั้น ไม่มี

การศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษานั้นก็เป็นเพียงระดับ “วิทยาลัย” ซึ่งการอุดมศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบัน ทั้งของภาครัฐและเอกชนส่วนใหญ่ก็เปิดรับนิสิต/นักศึกษาทั้งระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ด้านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (2542 : 1-2) ได้กล่าวว่า ผลพวงจากการดำเนินนโยบายของรัฐบาล ที่เกี่ยวข้องกับการขยายโอกาสทางการศึกษา หมายความว่า จำนวนนักเรียน นิสิต/นักศึกษาจะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นโดยลำดับ จาก 6 ปี เป็น 9 ปี จาก 9 ปี เป็น 12 ปี เป็นแนวโน้มที่ทำให้ความต้องการที่จะได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วมาก ซึ่งปัจจัยนี้มีผลกระทบอย่างกว้างขวางต่ออุดมศึกษาไทย และแม้ว่าในช่วงที่ผ่านมาการขยายตัวตรงนี้ได้รับการตอบสนองจากสถาบันราชภัฏ มหาวิทยาลัย-เอกชน และมหาวิทยาลัยเปิด แต่ในอนาคตข้างหน้า หากมีการจัดการศึกษาพื้นฐาน 12 ปีแล้วจะเป็นจุดที่ทำลายในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาว่าจะสามารถรองรับความต้องการที่เพิ่มขึ้นในสังคมอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพได้อย่างไร และ กฤษณพงษ์ กีรติกร (2544 : 93-96) กล่าวถึงภารกิจอุดมศึกษาไทยในอีก 20 ปีข้างหน้าของไทยในระดับมหภาคว่า เนื่องจากการปฏิรูปการศึกษาจะทำให้มีคนต้องการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยมากขึ้น ยิ่งหากเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ จำต้องมีการจัดการศึกษาต่อเนื่อง ซึ่งในปี 2544 มีจำนวนคนที่ต้องการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย รวมทั้งการศึกษานอกโรงเรียนแล้วกว่า 6.6 แสนคน และในปี 2559 จะมีเพิ่มเป็น 1.57 ล้านคนหรือประมาณ 3.5 เท่า ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจะต้องผลิตครูอาจารย์ให้เพียงพอ ยกกระตือรือร้นเพื่อเพิ่มการผลิต ยกกระตือรือร้นทั้งด้านวิชาการและด้านวิชาชีพ และการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาให้เป็น Mass education มากขึ้นเหมือนการศึกษาระดับปริญญาตรี

จากการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาอธิบายเกี่ยวกับการประกาศรับสมัครนิสิต/นักศึกษาปริญญาโทว่า การประกาศรับสมัครนิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาโทแสดงให้เห็นถึงความต้องการศึกษาในระดับปริญญาโท ถ้าหากสถาบันการศึกษาเปิดรับสมัครนิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาโทมากขึ้นเท่าใด จำนวนของผู้สมัครก็จะมีมากขึ้นเท่านั้น อีกทั้งภาครัฐและสถาบันการศึกษาให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการขยายการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการที่มีเพิ่มขึ้นเช่นกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับมาเป็นตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี และการกำหนดประสบการณ์การทำงาน

การศึกษาระดับปริญญาโทเป็นการให้บริการการศึกษากับบุคคลที่มีความต้องการเพิ่มพูนความรู้ให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาเพื่อยกระดับมาตรฐานการทำงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ด้วยปัจจัยดังกล่าวทำให้สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนในระดับปริญญาโทมีการกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครในระดับปริญญาตรีที่มีสิทธิ์สมัคร

ปรุ้ง บุญผดุง (2525 : 102) ได้ศึกษาถึงเหตุจูงใจในการเลือกเข้าเรียนโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่เคยเป็นข้าราชการมาก่อนจะมีเหตุจูงใจในการเลือกเข้าเรียนโรงเรียนนายร้อยตำรวจสูงกว่านักเรียนนายร้อยตำรวจ ที่ไม่เคยเป็นข้าราชการมาก่อน ขณะที่บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2532 : 3 และ 2535 : 4) ได้สำรวจพบว่าในส่วนของผู้เข้าศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาภาคพิเศษนั้น เป็นผู้ที่มีความสนใจในการศึกษาและมีภารกิจหลายด้านที่ต้องทำไปพร้อมๆ กัน ซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพประมาณร้อยละ 95 เช่น รับราชการ รัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างเอกชนและอาชีพอิสระ ในส่วนของการเปิดรับสมัครนั้นกำหนดรับสมัครผู้ที่พื้นฐานความรู้ตามความต้องการของแต่ละหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความรู้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ในการทำงานตามที่กำหนดในแต่ละสาขาวิชาเอก ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (2537) ในแง่ที่ว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีพื้นฐานการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน และนักศึกษาส่วนใหญ่มีงานทำแล้ว

อุเทน ปัญโญและคนอื่นๆ (2520 : 79) ได้ทำการศึกษาการเลือกเข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ และทัศนคติต่ออาชีพครูของนิสิต/นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 พบว่าผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ไม่ได้เป็นเครื่องชี้ถึงเหตุผลของนักศึกษาที่เลือกเข้าศึกษา ซึ่งขัดแย้งกับผลการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526) ที่ได้สรุปว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงซึ่งส่งผลต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัยคือ ผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 รองลงมาคือ การกวดวิชา และผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในขณะที่มีผลงานการวิจัยที่ระบุว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมในอดีตไม่มีผลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อปริญาโทมหาบัณฑิต โดย อัครชิต ทีฆะทิพย์สกุล (2530 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์มูลเหตุแรงจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2529 พบว่าแรงจูงใจของนิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรปริญญาตรีที่น้อยกว่า 3.00 กับตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป กับนิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานกับไม่มีประสบการณ์การทำงานนั้นไม่มีความแตกต่างกัน โดยที่แรงจูงใจหลักๆ คือ สาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของสังคม ความรู้ สาขาวิชาที่นิสิตมีความสามารถเรียนสำเร็จได้ สาขาที่มีความสามารถนำไปใช้ และสาขาวิชาที่ตรงกับความถนัดของนิสิต

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติการศึกษาในการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี และการกำหนดจำนวนปีในการทำงานนับตั้งแต่จบปริญญาตรีส่งผลต่อการศึกษาในระดับปริญญาโท ซึ่งมีทั้งเหตุผลที่สนับสนุนและขัดแย้ง ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรในเรื่องของการกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทในที่กำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมเฉลี่ยในระดับปริญญาตรี รวมทั้งการกำหนดประสบการณ์การทำงานมาศึกษาในการวิจัยครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบและค่าใช้จ่ายในการศึกษา

การศึกษาถือเป็นการลงทุนอย่างหนึ่งของมนุษย์โดยเป็นการลงทุนในตัวบุคคล ที่จะได้รับผลตอบแทนคือการพัฒนาตนเอง รวมถึงการดำรงชีวิตที่มีมาตรฐานที่ดีขึ้น โดยเฉพาะการลงทุนทางการศึกษาในระดับสูงผู้ศึกษาจะได้รับประโยชน์มากกว่าประโยชน์ที่มีต่อสังคม จึงทำให้ผู้ที่ศึกษาต้องรับผิดชอบต้นทุนค่าใช้จ่ายสูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ ที่ภาครัฐเข้ามาสนับสนุนบางส่วน ทำให้การศึกษาในระดับสูงจึงมีต้นทุนค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้นผู้ที่ต้องการศึกษาต้องคำนึงถึงสถานภาพทางการเงิน เพื่อให้การลงทุนทางการศึกษาเกิดประโยชน์ต่อตนเองมากที่สุด

Adam Smith (1776) กล่าวว่า การศึกษาเป็นการลงทุนอย่างหนึ่งที่เป็นการลงทุนกับสิ่งมีชีวิตหรือเป็นการพัฒนา “ทรัพยากรมนุษย์” สอดคล้องกับ Harbison (1965 : 343) ที่กล่าวว่า การลงทุนในมนุษย์เป็นการลงทุนที่ดีที่สุด เพราะก่อให้เกิดคุณค่าเพิ่มขึ้นทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม และนิยมทำกันมากที่สุดคือการลงทุนด้านการศึกษา ซึ่ง Schultz (1961) และ Denison (1962) ได้ทำการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของแรงงานและความสัมพันธ์ต่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ สรุปว่า ค่าใช้จ่ายในการลงทุนทางการศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและพบว่าประมาณร้อยละ 20-40 ของผลผลิตมวลรวมที่เพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากการศึกษา ขณะที่ Hansen (1963) ได้แสดงให้เห็นว่าอัตราผลตอบแทน (Rate of Return) จากการลงทุนทางการศึกษาจะมีค่าสูงกว่าผลตอบแทนจากการลงทุนด้านอื่นๆ โดยได้แบ่งค่าใช้จ่ายทางการศึกษาเป็น 2 ลักษณะคือ 1. ค่าใช้จ่ายทางตรงที่เป็นค่าใช้จ่ายของสังคมเพื่อการดำเนินงานของสถาบันการศึกษาและค่าใช้จ่ายของผู้เรียน และ 2. ค่าใช้จ่ายทางอ้อมที่เป็นค่าเสียโอกาส นอกจากนั้น Schultz (1969) ยังได้ระบุว่าค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในระดับการศึกษาสูงๆ จะมีค่าใช้จ่ายทางอ้อมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับค่าเสียโอกาสของรายได้อื่นๆ ที่มีความสำคัญมากขึ้นตามลำดับการศึกษา ส่วนค่าแม่ท (อ้างอิงจาก นงลักษณ์ เดชระพีพงษ์, 2528 : 9) ได้แบ่งค่าใช้จ่ายทางการศึกษาเป็น 2 ประเภทคือ 1. ค่าใช้จ่ายของผู้เรียนได้แก่ ค่าธรรมเนียม ค่าอาหาร ค่าหนังสือและอุปกรณ์ ค่าที่พักอาศัย ค่าเสื้อผ้า และค่าเสียโอกาสในการทำงาน และ 2. ค่าใช้จ่ายด้านสถาบันหรือค่าใช้จ่ายของรัฐ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายลงทุนเพื่อสร้างอาคาร ซ่อมที่ดินและครุภัณฑ์ และค่าใช้จ่ายดำเนินการ อาทิ เงินเดือนครู อาจารย์ เป็นต้น

เจือจันทร์ จงสถิตย์อยู่ (2525 : 19-20) กล่าวว่า โอกาสและทางเลือกในการศึกษาขึ้นอยู่กับสภาพฐานะทางเศรษฐกิจ จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา คุณภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ที่ตั้งของสถานศึกษาและความมีชื่อเสียงของสถาบัน สอดคล้องกับ อัจฉา วงศ์วัฒนามงคล (2533: 126-127) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา คือ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะพื้นฐานของบุคคล พบว่า บุคคลที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อมีบุคลิกภาพแบบที่มีอายุน้อย เป็นโสด มีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาต่อ และมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างสูง ขณะที่เตือนใจ เกตุษา (2535 : 16) ศึกษา

องค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกสมัครเข้าเป็นนิสิต/นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2532 พบว่า ค่าหน่วยกิตถูกกว่าสถาบันการศึกษาเอกชน และเกตุมนี มากมี (2536:305) ได้ระบุในงานวิจัยเรื่อง โอกาสในการศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของเยาวชนในชนบทภาคเหนือ ว่า กลไกที่มีส่วนช่วยลดต้นทุนทางตรงที่สำคัญได้แก่ การมีทุนการศึกษา ด้านละมัยพร เพียงไรสง (2537 : บทคัดย่อ) ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานประมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่าค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อไม่สูงมากนักเป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ นั่นคือ ถ้าค่าเล่าเรียนถูก อุปสงค์สำหรับการศึกษาก็จะเพิ่มมากขึ้น

จากการศึกษาแนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ค่าใช้ในการศึกษาต่อส่งผลต่อการลงทุนด้านการศึกษา ผู้วิจัยจึงเลือกค่าใช้จ่ายในการสมัครและค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อตลอดหลักสูตรการศึกษามาเป็นตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้

แนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจำนวนสาขาวิชาที่เปิดสอน

หลักสูตรและสาขาวิชาเอกที่เปิดสอนของสถาบันการศึกษาในปัจจุบัน ต่างมีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมเพื่อสนองตอบต่อความต้องการของผู้เรียนได้มากขึ้น โดยการปรับเปลี่ยนเนื้อหา การเพิ่มเติมเนื้อหา และเปิดสอนในหลักสูตรและสาขาวิชาใหม่ๆ ให้มีจำนวนมากขึ้น

เซย์เลอร์ และอเล็กซานเดอร์ (Saylor and Alexander , 1974 ,2) ให้ความหมายของหลักสูตรว่า คือ โครงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยการอาศัยคนอื่น หรือเครื่องมืออื่นเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้ ทั้งนี้ โดยกำหนดขอบเขตการเรียนรู้ด้วยเนื้อหา วิชา และระยะเวลาไว้อย่างแน่นอน โดยความหมายสอดคล้องกับของ ส่วนประทีป เมธาคุณวุฒิ (2532 : 1-2,33) ที่ได้ให้ความหมายว่า คือ แผนการเรียน การสอน ซึ่งประกอบด้วยจุดมุ่งหมายของการศึกษา วิธีการเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมาย ซึ่งหมายถึง การพิจารณาคัดเลือกจัดรวบรวม และเรียบเรียงเนื้อหาวิชา และประสบการณ์ตลอดจนการประเมินผล ซึ่งความหมายและขอบเขตของหลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงเสมอ สะท้อนให้เห็นปรัชญาการศึกษาในแต่ละสมัย และเนื่องจากสถาบันการศึกษาแต่ละแห่งมีความแตกต่างกันในโครงสร้าง แนวความคิด และประสบการณ์ในเรื่องการจัดเนื้อหาวิชาให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยสถาบันการศึกษาที่มีความพร้อม มีอิสระในการดำเนินการภายใน มีเสรีภาพทางวิชานั้นจะสามารถปรับปรุงหลักสูตรและรายวิชาให้มีความหลากหลาย และเหมาะสมกับทรัพยากรของแต่ละสถาบันได้ ขณะที่โชติ เพชรชื่น (2537 : 8) ได้สรุปความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการด้วยกันคือ 1.เอกสารที่อธิบายปรัชญา หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหาและข้อปฏิบัติในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ตลอดทั้งคำแนะนำในการที่จะนำหลักสูตรไปใช้ 2.ระบบในการจัดการด้านการศึกษากิจการการศึกษาและต้องดำเนินการเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น(Input) ได้แก่ การจัดการด้านบุคลากร

อาคารสถานที่ อุปกรณ์การสอน งบประมาณเกี่ยวกับกระบวนการ (Process) และเกี่ยวกับผลผลิต (Product) และ 3. ศาสตร์สาขาหนึ่งซึ่งมีทฤษฎี หลักการ แนวคิด และการประยุกต์ทฤษฎี หรือ หลักการดังกล่าวเพื่อใช้ในการจัดการศึกษา เพื่อจัดสร้างและพัฒนาหลักสูตร ที่ต้องอาศัยผู้มีความรู้ ในหลักการหรือทฤษฎีอย่างถ่องแท้ จึงจะทำให้บรรลุผลดีตามจุดมุ่งหมาย ในขณะที่ สกต อุทรานันท์ (2532,30) ได้กล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตรว่า หมายถึง การทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นหรือการสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่ โดยมีหลักสูตรเดิมเป็นพื้นฐาน เนื่องจากการพัฒนาตรงกับคำว่า Development ที่มีความหมายเด่นชัดอยู่ 2 ลักษณะ คือ ทำให้ดีขึ้นหรือทำให้สมบูรณ์ขึ้น และหมายถึงทำให้เกิดขึ้น

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรหรือภาควิชา นั้น พบว่า สุนิสา อิมบำรุง (2529) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ทำให้นิสิต/นักศึกษาเข้าเรียนต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ที่สรุปผลการวิจัยว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนิสิต/นักศึกษา คือ สามารถเลือกเรียนคณะและสาขาที่ต้องการได้ นอกจากนี้ก็ทุนทรัพย์ อินตาวยงและคณะ (2543) เรื่อง ความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระดับปริญญาโทและปริญญาเอก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่าปัจจัยที่มีสำคัญในการตัดสินใจศึกษาต่อคือ ความสนใจ ในหลักสูตรที่จะเปิดสอน รองลงมาคือค่าใช้จ่ายในการศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างงานที่รับผิดชอบกับหลักสูตรที่เปิดสอน

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าปัจจุบันจะมีการเปิดสาขาวิชาเอกมากขึ้นก็ตาม แต่ก็ยังมีปัญหาเกิดขึ้นกับระบบการศึกษาของไทย ซึ่งพิจารณาจากรายงานสภาพการจัดการและการขยายตัวของ สถาบันอุดมศึกษาโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2531 : ค-ฎ) ที่ได้กล่าวถึงสภาพ การอุดมศึกษาในปัจจุบันว่า สถาบันอุดมศึกษาในระยะแรกเริ่มนั้นมีการเปิดสอนสาขาวิชาต่างๆ ไม่มากนัก บางสถาบันมีการสอนในลักษณะสาขาวิชาชีพเฉพาะด้าน เช่น แพทย์ศาสตร์ เกษตรศาสตร์ แต่ต่อมาได้ปรับปรุง และกำหนดให้มีการเปิดสอนสาขาวิชาที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สถาบันมีลักษณะที่เรียกว่า มหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ โดยปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเปิดการเรียนในสาขาวิชาบริหารธุรกิจมากที่สุด รองลงมาคือสังคมพฤติกรรมศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์ คณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์ และวิทยาศาสตร์ ซึ่งในอนาคตสถาบันศึกษาต่างๆ มีอิสรภาพและเสรีภาพทางวิชาการอาจจะขยายตัวโดยการเปิดสาขาใหม่ๆ ที่เป็นความต้องการของสังคม หรือที่สืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และอาจทำให้มีการเปิดสาขาวิชาซ้ำซ้อนกันได้ แต่ในระยะยาวการแข่งขันในระบบเสรีนิยมจะทำให้ปัญหานี้คลี่คลายไปเอง สอดคล้องกับการศึกษาของมุสตี ถาวรกุล (2532) เรื่องสภาพและปัญหา การจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่พบว่า ส่วนใหญ่เปิดดำเนินการสอนในระดับปริญญาตรี และในระดับบัณฑิตศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ โดยเฉพาะคณะบริหารธุรกิจมากที่สุด การสอนก็มุ่งเน้นให้นิสิต/นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาเข้าทำงานในภาคเอกชนและประกอบอาชีพอิสระ

นอกจากนั้น รายงานการวิจัย “โครงการวางแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (2531-2545) : เรื่องบทบาทอุดมศึกษาเอกชน” (2533 : 276) ยังได้ชี้ให้เห็นแนวโน้มการเปิดสอนระดับปริญญาโท ที่คาดว่าจะเป็นไปได้ในลักษณะเปิดโอกาสให้บัณฑิตที่จบปริญญาตรี และผู้ที่ประกอบอาชีพอยู่แล้วได้ศึกษาเพื่อเพิ่มเติมวุฒิและประสบการณ์ความรู้ให้มากขึ้น สำหรับสาขาที่เป็นที่นิยมคงจะได้แก่ บริหารธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ โดยเฉพาะในสถาบันที่ทำการสอนเป็นภาษาต่างประเทศ และจะเน้นการเรียนในสาขาวิชาที่ตรงกับการประกอบอาชีพการทำงานในปัจจุบัน

สิริลักษณ์ คอมนันท์ และสกันธ์ วรรณวิวัฒนา (2533) ได้ทำการศึกษาสภาพปัจจุบันของการอุดมศึกษาในประเทศไทย ที่พบว่า ปัจจุบันการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษานั้น ยังไม่สามารถผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานได้ดีเพียงพอ โดยเฉพาะในปัจจุบันที่ตลาดแรงงานมีความต้องการบัณฑิตเฉพาะสาขา หรือที่มีความเชี่ยวชาญพิเศษในบางสาขาเพราะสถาบันอุดมศึกษา ยังมุ่งผลิตบัณฑิตเพื่อให้มีปริมาณมากที่สุดที่จะเป็นไปได้ ดังนั้น หลักสูตรของการผลิตบัณฑิตจึงควรที่จัดลักษณะของการขยายสาขาวิชาเฉพาะด้าน เพื่อสร้างความชำนาญพิเศษ เช่นเดียวกับการศึกษาของจรัส สุวรรณเวลา และคณะ. (2540:16-18) ที่ได้กล่าวถึงปัญหาการจัดหลักสูตรในระดับอุดมศึกษาที่ว่า แม้จะมีหลักสูตรระดับอุดมศึกษาบางส่วนที่รองรับกับความก้าวหน้าทางวิชาการและความต้องการของประเทศ แต่ก็นับว่ายังไม่เพียงพอ รวมทั้งหลักสูตรและการเรียนที่มีอยู่เดิมมักเป็นการลอกเลียนมาจากตะวันตก ไม่สามารถพัฒนาได้ตามความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และเนื้อหาสาระที่บรรจุอยู่ในหลักสูตรนั้นจนเกินไป ขณะที่เสนีย์ สายสุภลักษณ์ และคณะ(2543 : 52) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งสรุปแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนและผลิตบัณฑิต โดยการวิเคราะห์ความต้องการของตลาดที่ต้องคำนึงถึงพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งพุทธศักราช 2542 ซึ่งกำหนดให้ผู้บริหารการศึกษาทุกคนต้องจบระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการบริหารการศึกษา แต่ขณะนี้ยังมีผู้บริหารการศึกษาอีกจำนวนมากที่ยังไม่ได้ผ่านการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา นอกจากนั้นควรดำเนินการเชิงรุกมากกว่าเชิงรับ ที่เปิดสาขาวิชาที่ตลาดต้องการมาก เช่น บริหารการศึกษา ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาควรที่จะเปิดเพิ่มหรือยุบเลิกสาขาวิชาได้ ทั้งนี้ ให้ความสำคัญจำเป็นและความเร่งด่วนเป็นสำคัญ

จากการทบทวนเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวนสาขาวิชาที่เปิดสอนมีส่งผลต่อการศึกษาระดับปริญญาโท ขณะที่สถาบันการศึกษามีแนวโน้มที่จะเปิดสาขาวิชาเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดให้มากขึ้น ดังนั้น จึงได้นำจำนวนสาขาวิชาเอกที่เปิดสอนเป็นตัวแปรหนึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์

ชูเพ็ญศรี วงศ์พุทธา (2514 : 77-78) ได้ทำการศึกษากลุ่มวัยรุ่นไทยในชนบทต่อการเลือกประกอบอาชีพหรือเลือกศึกษาต่อ ที่พบว่า นักเรียนที่บิดาเดินทางออกไปยังตัวเมืองหรือตลาดบ่อยครั้ง ทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาจากนอกชุมชน ส่งผลให้เห็นความสำคัญของการศึกษา ประกอบการได้รับข่าวสารจากสื่อต่างๆ จึงสามารถแนะนำตอบบุตรหลานให้เกิดใจเอนเอียงและมีความตั้งใจจะศึกษาต่อเกิดขึ้นในความนึกคิด ขณะเดียวกันก็มีการศึกษาถึงช่องทางการสื่อสารที่เข้าถึงผู้ที่ศึกษาต่อมากที่สุดของ สมใจ เวศสุริและคณะ(2530) ที่ได้ประเมินผลโครงการการศึกษาต่อเนื่องของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ปีการศึกษา 2528 พบว่าผู้เข้ารับการอบรมในโครงการศึกษาต่อเนื่อง ได้รับทราบข่าวจากเอกสารเผยแพร่ของสถาบันมากที่สุด รองลงมาตามลำดับคือหนังสือพิมพ์ ข้าราชการ นิสิต/นักศึกษาของสถาบัน เพื่อนและคนรู้จัก ติดต่อบอกถามด้วยตนเอง และจากโทรทัศน์และวิทยุ ในขณะที่สถาบันได้ทำการประชาสัมพันธ์หลักสูตรก่อนเริ่มเปิดอบรม โดยมีหนังสือแจ้งไปยังหน่วยงานต่างๆ จำนวน 40-300 แห่ง รองลงมาคือการลงข่าวทางหนังสือพิมพ์และประชาสัมพันธ์ผ่านผู้ที่เข้ารับการอบรมหลักสูตรต่างๆ ของสถาบัน ทางด้านสินธุ์สโรบล, เจนศิริ จันทรศิริและคณะ (2540 : 74) ได้ศึกษาความต้องการของผู้ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการสำรวจทราบข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ศึกษาและหลักสูตรที่สนใจจากแผ่นป้ายโฆษณามากที่สุด รองลงมาตามลำดับ คือจากเพื่อน ศิษย์เก่า หนังสือแผ่นพับ และวิทยุ ด้านจิตต์อารีย์ กนกนรินทร์ (2541 : 24-27) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีการเสนอข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโท โดยร้อยละ 72.4 ต้องการให้ตีประกาศตามสถาบันการศึกษาต่างๆ ร้อยละ 70.7 และร้อยละ 63.4 ต้องการให้ลงประกาศในหนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์ตามลำดับ และผลการศึกษาของ สมพร เพ็ญเสถียร (2546 : 36) เรื่องความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของครูโรงเรียนสามเสนนอก พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างได้รับข้อมูลหรือคำแนะนำจากสื่อประเภทบุคคลมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 56.40 รองลงมาได้รับข้อมูลจากสื่อประเภทอินเทอร์เน็ตหรือโทรทัศน์หรือวิทยุคิดเป็นร้อยละ 16.40 ได้รับข้อมูลจากแผ่นปลิวหรือป้ายประกาศคิดเป็นร้อยละ 14.50 และจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารร้อยละ 11.80

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ที่ต้องการศึกษาต่อ เพื่อการตัดสินใจบริโภคที่ก่อประโยชน์สูงสุด ซึ่งผลงานวิจัยข้างต้นมีความขัดแย้งกันในด้านของสัดส่วนของแต่ละช่องทางที่ได้รับข้อมูลข่าวสารมากที่สุด ดังนั้น จึงได้นำมาเป็นตัวแปรหนึ่งในการศึกษาครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพการศึกษาที่เปิดรับ

จากแนวโน้มความต้องการศึกษาต่อในระดับสูงที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการสอนการศึกษาภาคพิเศษ ซึ่งเป็นการศึกษาที่ใช้เวลานอกเวลาทำการของราชการ เนื่องจากผู้ที่

ต้องการศึกษาต่อส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพประจำที่ต้องการนำไปใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้มากขึ้น

สุรกุล เจนอบรม (2530,1) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาความต้องการและความสนใจด้านการศึกษาต่อเนื่องของข้าราชการไทย ที่พบอุปสรรคของการศึกษาต่อเนื่องคือ เวลาเรียนส่วนใหญ่ ตรงกับเวลาทำงาน ไม่มีเวลาพอ มีภาระทั้งที่ทำงานและที่บ้าน ค่าใช้จ่ายสูงเกินไป และหน่วยงานไม่มีงบประมาณสนับสนุน ดังนั้น ทางด้านสถาบันการศึกษาจึงได้มีการเปิดสอนภาพพิเศษขึ้น โดยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บัณฑิตวิทยาลัย (2532 - 3-18) มีนโยบายการเปิดให้มีการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาภาคพิเศษ ทั้งนี้ เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของสังคมในการพัฒนาความรู้ทางวิชาการต่างๆ ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการจัดการศึกษาในระบบฟืดตนเองที่ไม่อาศัยงบประมาณแผ่นดินและเพื่อต้องการใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงทิศทางการพัฒนาประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับผลสรุปของรายงานโครงการวางแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (2531-2545) : เรืองบทบาทอุดมศึกษาเอกชน (2533 : 278,281) ที่มีการคาดว่าแนวโน้มสำหรับการจัดการศึกษาระดับปริญญาโทจะมีการเปิดสอนให้บัณฑิตที่จบปริญญาตรี และผู้ที่ประกอบอาชีพอยู่แล้วได้ศึกษาเพื่อเพิ่มวุฒิและประสบการณ์ความรู้ โดยส่วนใหญ่จะเรียนภาคค่ำหรือภาคพิเศษ

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้น มีทั้งการวิจัยทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค สุธรรม์ จันทน์หอม (2532 : 21-22) ทำการวิจัยเรื่องความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทภาคพิเศษของครู อาจารย์และนักการศึกษาในเขตภาคเหนือตอนบน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการศึกษาต่อปริญญาโทภาคพิเศษกว่าร้อยละ 78 เช่นเดียวกับการศึกษาของวิริยา จงรักษ์สัตย์ (2537) ซึ่งได้วิจัยเรื่องความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการศึกษาปริญญาโทภาคพิเศษมากกว่าภาคปกติ เนื่องจากไม่ต้องการออกจากงานที่ทำในปัจจุบัน และการศึกษาโดยภาพรวมของสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2538 : 185) ได้กล่าวว่า แนวโน้มความต้องการมาเรียนของบัณฑิตเป็นกลุ่มบุคลากรประจำการ น่าจะก่อให้เกิดการขยายตัวในการเปิดหลักสูตรพิเศษเป็นจำนวนมาก

จากการทบทวนเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สภาพการศึกษาที่เปิดรับส่งผลต่อการศึกษาระดับปริญญาโท ประกอบกับสถาบันการศึกษามีแนวโน้มในการเปิดสอนปริญญาโทภาคพิเศษมากขึ้น ดังนั้น จึงได้นำสภาพการศึกษาที่เปิดรับเป็นตัวแปรหนึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน

การศึกษาเป็นสินค้าที่แตกต่างจากสินค้าในตลาดอุปโภคบริโภคทั่วไป โดยผู้ที่สนใจเข้าศึกษาต่อจะพิจารณาสถาบันการศึกษาที่มีเก่าแก่ และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ (2524:12) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษากับการบรรลุผลทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อเปรียบเทียบรายได้และการเลื่อนขั้นทางสังคมของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มี

ภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน ซึ่งพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อรายได้และการเลื่อนฐานะทางสังคมในกลุ่มผู้จบการศึกษาระดับเดียวกัน ได้แก่ การศึกษาในต่างประเทศ ประสบการณ์ในการทำงาน และสถาบันการศึกษาที่เรียน สอดคล้องกับของสมเกียรติ ชอบผล (2529:บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการเข้าสู่กำลังแรงงานของบัณฑิตสาขานิติศาสตร์ และสาขาศึกษาศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2525 จากมหาวิทยาลัยปิดในกรุงเทพมหานคร พบว่า การได้เข้าเรียนในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีงานทำของบัณฑิตและยังส่งผลต่ออัตราค่าจ้างที่สูงกว่าสถาบันที่ไม่มีชื่อเสียง รวมทั้งการศึกษาของธาดา อังศุโชติและอภิชัย บวรกิตวงศ์ (2532) เรื่อง การศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนและแนวโน้มในการเลือกสาขาวิชาของนิสิต คณะรัฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่านิสิตที่เลือกเข้าเรียนมีแรงจูงใจเนื่องจากอิทธิพลทางด้านภูมิหลัง ความสนใจ อิทธิพลทางด้านผลตอบแทนและอาชีพ อิทธิพลทางด้านสถาบันที่ศึกษา อิทธิพลทางด้านบุคคล อิทธิพลทางด้านความจำเป็น และอิทธิพลทางการเงิน และจิราภรณ์ ไหวดี (2541 : 29-30) ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540 โดยมีแรงจูงใจ 6 ด้าน โดยแรงจูงใจด้านสถาบัน ได้แก่ ความมีชื่อเสียง การเป็นที่ยอมรับของศิษย์เก่า ความมีชื่อเสียงของอาจารย์ผู้สอน ตลอดจนความผูกพันของศิษย์เก่าที่เคยศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งต่อมา ชนิตา เพชรทองคำ (2542:96) ทำการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบด้านแรงจูงใจการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า องค์ประกอบแรงจูงใจด้านสถาบันมีดังนี้ ความผูกพันที่มีต่อสถาบัน นิยมชมชอบชื่อเสียงสถาบัน สถาบันมีบทบาทต่อการพัฒนาการศึกษา มีความคุ้นเคยกับสถาบัน ต้องการเป็นนักศึกษาและได้รับปริญญาจากสถาบัน เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสถาบันสามารถหางานทำได้ง่าย มีความภูมิใจที่ได้เป็นนักศึกษาสถาบัน สาขาวิชาที่เปิดสอนไม่เปิดในสถาบันอื่น เป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงและสถาบันมีส่วนช่วยในการสร้างสรรค์ความเจริญแก่สังคม

จากการทบทวนเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ความมีชื่อเสียง ความผูกพันความภาคภูมิใจ และอายุของสถาบันการศึกษาส่งผลต่อการศึกษาระดับปริญญาโท ดังนั้น จึงได้นำระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันของแต่ละวิชาเอกเป็นตัวแปรหนึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการคัดเลือก

สมพงษ์ เกษมสิน (2523 : 27) กล่าวว่า การคัดเลือก (Selection) บุคคลให้เข้ามาปฏิบัติงาน ที่เหมาะสม มีคุณสมบัติดีพร้อม อยู่ที่จะต้องสามารถทำการคัดเลือกได้ถูกต้อง ซึ่งทำได้ยาก เพราะเทคนิคและวิธีการคัดเลือกจะไม่สามารถให้การประกันได้ว่า การคัดเลือกกระทำได้อย่างถูกต้องแล้ว ยกเว้นแต่จะได้ปรากฏออกมาในภายหลัง อย่างไรก็ตามแม้จะมีข้อจำกัด แต่การคัดเลือกก็ยังคงเป็นสิ่งที่ต้องทำ โดยหน่วยงานหรือองค์กรจะพยายามคัดเลือกให้ได้ผู้สมัครที่มี

คุณสมบัติที่จะสามารถพัฒนาและก้าวหน้าต่อไปได้ โดยมีวิธีการทั่วไป ดังนี้ 1.การดูประวัติส่วนตัว (Past Records) คือการดูผลการศึกษาและประสบการณ์ที่ผ่านมา หรืออาจจะซักถามถึงเรื่องบางอย่างที่จะแสดงลักษณะท่าทาง คุณสมบัติหรือข้อมูลอื่นๆ จากใบแจ้งประวัติหรือจากตัวผู้สมัคร 2.การสัมภาษณ์ (Interviewing) นับเป็นวิธีสำคัญที่ใช้กันมานาน นักบริหารหลายคนเชื่อว่าวิธีนี้จะช่วยให้ทราบถึงลักษณะงานของผู้สมัคร รวมทั้งไหวพริบ ความสนใจที่มีต่องานและเป็นวิธีที่ได้พบผู้สมัครโดยตรง และ 3.การทดสอบ (Testing) เช่นการทดสอบทางจิตวิทยา เชาว์ ความสามารถ บุคลิกภาพ เป็นต้น

ทางด้านงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้น นิตยา วัฒนาภรณ์ (2530:1-2) ได้ศึกษาเหตุจูงใจของการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พบว่าสถิติผู้สมัครแต่ละครั้งมีจำนวนมาก แต่สามารถรับเข้าศึกษาได้น้อย อาทิ ปีการศึกษา 2526 มีผู้สมัคร 8,868 คน รับได้เพียง 756 คน คิดเป็นร้อยละ 5.14 ดังนั้นการสอบคัดเลือกเข้าของสถาบันจึงมีการแข่งขันในอัตราที่สูงมาก โดยระเบียบการรับนักศึกษาในระดับปริญญาโทกำหนดรับบุคคลที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญาตรีสาขาใดสาขาหนึ่ง ผู้ที่จะเข้าศึกษาต้องผ่านการสอบคัดเลือกวิชาคณิตศาสตร์ทั่วไป ภาษาอังกฤษและวิชาเฉพาะ ผู้ที่มีสิทธิสอบสัมภาษณ์ต้องสอบผ่านทั้ง 3 วิชา และสามารถสอบเก็บสะสมรายวิชาไว้เป็นเวลาไม่เกิน 1 ปีหากที่เกิดขึ้นดังกล่าวเป็นปัจจัยหนึ่งที่ภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้เข้ามาแก้ไข โดยรายงานสภาพการจัดการและการขยายตัวของสถาบันอุดมศึกษา (2531 : 63-66) ระบุว่าสภาพความไม่เสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ลดลงมาก นับตั้งแต่รัฐได้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาไม่จำกัดระดับชั้น ได้แก่ มหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้สนใจจะศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาโดยไม่ต้องถูกสังกัดกันด้วยระบบการสอบคัดเลือก ส่วนสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนระดับอุดมศึกษาประเภทจำกัดของรัฐสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยนั้น ยังคงมีวิธีการรับนิสิต/นักศึกษา 3 ลักษณะคือ 1.การสอบคัดเลือกรวมทั้งจะพิจารณาจากคะแนนสอบข้อเขียนตามอันดับการเลือกคณะหรือสาขาวิชา หรือผลการสอบสัมภาษณ์และหรือข้อเขียนพิเศษ และผลการตรวจร่างกาย ที่ทำให้แต่ละปีมีอัตราการเพิ่มขึ้นของนิสิต/นักศึกษาใหม่ไม่มากนักในขณะที่มีความต้องการสูง 2.การสอบคัดเลือกในโควตาพิเศษและ 3.โครงการจัดสรรโควตาพิเศษ ด้านสถาบันที่เปิดสอนระดับอุดมศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการนั้น มีลักษณะที่แต่ละสถาบันหรือกลุ่มสถาบันแต่ละกลุ่มเป็นผู้จัดการสอบคัดเลือกเอง

อย่างไรก็ตาม ระบบการคัดเลือกของสถาบันการศึกษาก็ยังถือว่าเป็นอุปสรรคต่อความต้องการศึกษาต่อในระดับสูง ซึ่งทำให้ผู้ที่อยู่ในแวดวงการศึกษามองหาวิเคราะห์ถึงจุดดีและจุดด้อยของการมีระบบการคัดเลือก โดยวิจิตร ศรีสอาน (2532:19) ได้กล่าวถึงระบบการคัดเลือกของไทยว่า ระบบการสอบคัดเลือกนิสิต/นักศึกษาเข้ามหาวิทยาลัยของไทยมีการพัฒนาคุณภาพมาตั้งแต่ปี 2506 เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพเพราะได้ผ่านการพัฒนากลั่นกรองอย่างเป็นระบบ จนมีความชอบธรรมและมีหลักการเป็นที่ยอมรับ ระบบการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยเปลี่ยนแปลงได้

ยาก เพราะมีปัจจัยหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง มีผลกระทบต่อคนจำนวนมหาศาลในแต่ละปี และมีการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้นการสอบคัดเลือกจึงต้องให้เป็นธรรม เสมอภาค และไม่มีการวิ่งเต้น ทั้งยังมีข้อกำหนดและระเบียบที่จะต้องปฏิบัติตามอย่างแน่ชัด นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์ข้อสอบคัดเลือกบุคคลเข้าเรียนต่อมหาวิทยาลัยพบว่า ข้อสอบคัดเลือกที่ระดับความยากปานกลางสามารถแยกเด็กเก่งออกจากเด็กอ่อนได้ และวัดความสามารถของนักเรียนได้แม่นยำ และยังได้กล่าวเสริมว่า การที่จะเปลี่ยนแปลงระบบการสอบคัดเลือกจะมีการประกาศให้ทราบล่วงหน้าอย่างน้อย 3 ปี เพื่อให้ทุกฝ่ายปรับเปลี่ยนและเตรียมตัวได้ทัน สำหรับสถาบันการศึกษาที่มีระบบการสอบคัดเลือกนั้น ใช้ระบบดังกล่าวในการกำหนดรับนิสิต/นักศึกษาที่มีจำนวนมาก โดยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บัณฑิตวิทยาลัย (2534 : 1) ระบุว่า ในการเรียนหลักสูตรปริญญาโทภาคพิเศษต้องสอบแข่งขันเช่นเดียวกับภาคปกติที่เรียนเต็มเวลา และบางวิชาจะต้องสอบแข่งขันมาก เช่น วิชาเอกการบริหารการศึกษาที่รับนิสิตจำนวน 25 คน แต่มีสมัครถึง 238 คน การวัดผลการศึกษาที่รับ 25 คน สมัคร 251 คน เทคโนโลยีการศึกษารับ 25 คน สมัคร 248 คน เป็นต้น ในขณะที่มีงานวิจัยจากทางด้านนิสิต/นักศึกษาที่เสนอแนวทางในการปรับเปลี่ยนระบบเงื่อนไขในการรับเข้าศึกษาต่อโดยเสนีย์ สายสุลักษณ์ และคณะ (2543 : 42) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า จากสอบถามกลุ่มตัวอย่างได้แสดงความต้องการเกี่ยวกับเงื่อนไขการรับเข้าศึกษาระดับปริญญาโท เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ไม่ควรจำกัดอายุ การสอบเข้าควรมีการสอบสัมภาษณ์ ควรมีประสบการณ์ในการทำงาน มีการสอบข้อเขียน มีการกำหนดความรู้พื้นฐานเฉพาะสาขา มีประสบการณ์ในการทำงานวิจัยโครงการหรือผลงานวิชาการ และอื่นๆ

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิธีการคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อของสถาบันอุดมศึกษา ส่งผลต่อจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่สมัครเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งภาครัฐได้เข้ามาแก้ไขด้วยการเปิดสถาบันการศึกษาไม่จำกัดรับขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรจำนวนวิธีการคัดเลือกผู้สมัครศึกษาในระดับปริญญาโทมาศึกษาในการวิจัยครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์

การลงทุนทางด้านการศึกษาได้รับการยอมรับว่าเป็นการลงทุนที่ไม่สูญเปล่า และยังเป็นประโยชน์ ในการเพิ่มพูนความรู้ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ จึงทำให้ความต้องการศึกษาต่อเนื่องในระดับสูงมีมากขึ้น

ขุนทอง อินทร์ไทย (2519:76-78) ได้ให้แนวคิดว่าการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทได้มีผู้นิยมเข้าศึกษาต่อกันมากขึ้น เนื่องจากระบบการศึกษาต่อระดับต้นๆ ในประเทศไทยได้ขยายตัวมากขึ้น โดยเฉพาะการขยายการศึกษาในระดับปริญญาตรี และในปัจจุบันนี้ มีอาจารย์ที่จบการศึกษาทั้งระดับปริญญาโท และปริญญาเอกจากต่างประเทศจำนวนมาก ทำให้สามารถเปิดการ

สอนในระดับปริญญาโทได้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนต่อคือ ค่านิยมในปริญญา การได้รับปริญญาชั้นสูงจะมีประโยชน์ในการทำงาน สอดคล้องกับ สรุกุล เจนอบรม (2530,1) ที่ได้ทำการศึกษาพบว่า ข้าราชการส่วนใหญ่สนใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกตามลำดับ เนื่องจากเห็นว่าปริญญาบัตรยังคงมีความจำเป็นสำหรับความก้าวหน้าในชีวิตราชการ และค่านิยมในสังคมไทยยังเน้นความสำคัญของปริญญาบัตรมากกว่าประสบการณ์ ขณะที่รายงานผลการวิจัยเรื่อง การประสานสัมพันธ์ระหว่างศึกษาระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษากับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย (2532 : บทคัดย่อ) สรุปว่า ในภาพรวม ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งสายสามัญและสายอาชีพเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาทั้งที่สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และกระทรวงศึกษาธิการ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 83 และเมื่อพิจารณาสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยพบว่า มหาวิทยาลัยจำกัดจำนวนรับสามารถรับนิสิต/นักศึกษาที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ปีการศึกษา 2530) ได้ร้อยละ 7 ในขณะที่มหาวิทยาลัยไม่จำกัดรับทำให้เกิดการขยายโอกาสของผู้ต้องการเรียนในระดับอุดมศึกษา ที่รับได้ในสัดส่วนร้อยละ 35 สอดคล้องกับผลการวิจัยของมนัส สุวรรณและประหยัด ปานดี (2532 : 83) เรื่องความต้องการและโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาค ที่ปรากฏว่ามีความต้องการสูงกว่าร้อยละ 80 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ในขณะที่อีกร้อยละ 20 ระบุว่ายังไม่แน่ใจเนื่องจากส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

จรัส สุวรรณเวลา และคณะ (2540: 8-9) ได้ศึกษาพบว่า จำนวนผู้เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่เพิ่มขึ้นกว่า 500,000 คน เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของประชากร การขยายตัวทางเศรษฐกิจ บริการ และความก้าวหน้าในการพัฒนาประชาธิปไตย ทำให้สถาบันอุดมศึกษาที่มีอยู่ไม่สามารถรองรับการขยายตัวในความต้องการเชิงปริมาณได้ ขณะที่ผดุงชาติ สุวรรณวงศ์ และไพฑูรย์สินลาร์ธน์ (2542 : 17-21) กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษาต้องพัฒนาบุคคลให้กับตลาดแรงงาน เพื่อการประกอบอาชีพภายในประเทศระหว่างประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกัน และสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ ด้วยการจัดการศึกษาต่อเนื่องและการศึกษาตลอดชีวิต และขยายโอกาสในการบริการให้เข้าถึงชุมชน เชื้อชาติ ศาสนาและทุกกลุ่มอายุ เช่นเดียวกับผลการศึกษาของอุไรวรรณ แก้วมูลคำ (2545 : 21) เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม : กรณีศึกษาบริษัท สุรพล ฟู้ดส์ จำกัด(มหาชน) จังหวัดสมุทรปราการ ที่สรุปว่าอุปสงค์ต่อการศึกษามีลักษณะเป็นอุปสงค์ต่อเนื่องเพราะผู้เรียนมีความประสงค์ที่จะศึกษาต่อเพื่อได้รับความรู้ แล้วจึงนำความรู้ไปใช้ในการประกอบการปฏิบัติงาน

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การศึกษาต่อเนื่องส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อของผู้ที่จบการศึกษาที่มีความต้องการศึกษาต่อ ทั้งในแง่ของการศึกษาภายในสถาบันการศึกษาและนอกสถาบันการศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรจำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ทั่วประเทศมาศึกษาในการวิจัยครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย : ปีการศึกษา 2536 – 2545 โดยพิจารณาจากปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ คือ จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทยในปีการศึกษา 2536-2545 โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นมหาวิทยาลัยจำนวน 5 แห่ง ประกอบด้วย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

2. ตัวแปรและข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มที่ 1 ตัวแปรต้น คือ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี การกำหนดประสบการณ์การทำงาน จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน วิธีการคัดเลือกจำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ และประเภทของมหาวิทยาลัย

กลุ่มที่ 2 ตัวแปรตาม คือ จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทยในปีการศึกษา 2536-2545 จำนวน 5 แห่ง ประกอบด้วย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ มีรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี การกำหนดสาขาการศึกษาระดับปริญญาตรี การกำหนดประสบการณ์การทำงาน จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา

จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน วิธีการคัดเลือก จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ระหว่างปีการศึกษา 2536 - 2545 และ ประเภทของมหาวิทยาลัย โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ทำเรื่องขอหนังสือแนะนำตัวที่ออกโดยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ เพื่อนำไปแสดงต่อฝ่ายรับนิสิต/นักศึกษาใหม่ และบัณฑิตวิทยาลัยของสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 5 แห่ง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการขอข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ใช้ระยะเวลาดำเนินการระหว่างวันที่ 1 สิงหาคม 2546 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2546

3.2 สัมภาษณ์ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องดังกล่าวเพื่อเสริมส่วนของข้อมูลให้ครบถ้วน

3.3 ตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนของข้อมูล และจัดระบบข้อมูลเพื่อใช้ในการวิเคราะห์

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1. สถิติในการพรรณนาข้อมูลที่ได้ ประกอบด้วย

4.1.1. ค่าร้อยละ (Percentage) สูตรที่ใช้ คือ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 35)

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนข้อมูลของแต่ละมหาวิทยาลัย} \times 100}{\text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}}$$

4.1.2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) สูตรที่ใช้ คือ

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	=	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
	$\sum x$	=	ผลรวมของทั้งหมดของข้อมูล
	n	=	จำนวนข้อมูลทั้งหมด ซึ่งในที่นี้หมายถึง จำนวนปีการศึกษา 2536 – 2545

4.1.3. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, S.D) สูตรที่ใช้ คือ
(ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 65)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x^2$ = ผลรวมทั้งหมดของข้อมูลแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum x)^2$ = ผลรวมของทั้งหมดของข้อมูลยกกำลังสอง
 N = จำนวนข้อมูลในกลุ่มประชากร ซึ่งในที่นี้
 หมายถึง จำนวนปีการศึกษา 2536 -2545

4.2. เทคนิค/วิธีการที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS PC+(Statistical Package for the Science) Version 10.0

ทั้งนี้ มีสมการที่ใช้วิเคราะห์การถดถอยดังนี้

$$Y = b_0 + b_1NUM + b_2REGRADE + b_3GRGDU + b_4REXP + b_5Pay + b_6Pay1 + b_7Pay2 + b_8AD + b_9LONG + b_{10}RETEST + b_{11}STD + b_{12}TYPE$$

เมื่อ	Y	แทน	จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทย ปีการศึกษา 2536-2545(จำนวนจริง)
	NUM	แทน	การกำหนดจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ(จำนวนจริง)
	REGRADE	แทน	การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมเฉลี่ยในระดับปริญญาตรี (การกำหนดแบบมีเงื่อนไข = 0 , ไม่กำหนด = 1)
	GRGDU	แทน	การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี(การกำหนดแบบมีเงื่อนไข = 0 , ไม่กำหนด = 1)
	REXP	แทน	การกำหนดประสบการณ์การทำงาน(การกำหนดแบบมีเงื่อนไข = 0, ไม่กำหนด = 1)

PAY	แทน	จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ(จำนวนจริง)
PAY1	แทน	จำนวนค่าใช้จ่ายต่อ 1 ภาคการศึกษาภาคปกติ(จำนวนจริง)
PAY2	แทน	จำนวนค่าใช้จ่ายต่อ 1 ภาคการศึกษาภาคพิเศษ(จำนวนจริง)
AD	แทน	จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์(จำนวนจริง)
LONG	แทน	ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน(จำนวนจริง)
RETEST	แทน	วิธีการคัดเลือก(มีทั้งการสอบข้อเขียนและสัมภาษณ์ = 0 , มีการสอบอย่างเดียวอย่างหนึ่งหรือไม่มีการสอบ = 1)
STD	แทน	จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์(จำนวนจริง)
TYPE	แทน	ประเภทของมหาวิทยาลัย(มหาวิทยาลัยเปิด = 0 , มหาวิทยาลัยปิด = 1)
b_0	แทน	ค่าคงที่
$b_1, b_2, \dots, b_{12}$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรต้น
R^2	แทน	ค่าสถิติ R-square
SEE	แทน	ค่า Standard Error of Estimate
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F- distribution
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01
***	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะเป็นการแสดงผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีเนื้อหา ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
NUM	แทน	จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ
REGRADE	แทน	การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี
REGDU	แทน	การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี
REXP	แทน	การกำหนดประสบการณ์การทำงาน
PAY	แทน	จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ
PAY1	แทน	จำนวนค่าใช้จ่ายต่อ 1 ภาคการศึกษาภาคปกติ
PAY2	แทน	จำนวนค่าใช้จ่ายต่อ 1 ภาคการศึกษาภาคพิเศษ
AD	แทน	จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์
LONG	แทน	ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน
RETEST	แทน	วิธีการคัดเลือก
STD	แทน	จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์
TYPE	แทน	ประเภทของมหาวิทยาลัย
b_0	แทน	ค่าคงที่
$b_1, b_2, \dots, b_{12}$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรต้น
R^2	แทน	ค่าสถิติ R-square
SEE	แทน	ค่า Standard Error of Estimate
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F- distribution
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01
***	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย ปีการศึกษา 2536-2545 โดยแบ่งเนื้อหาในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2. ข้อมูลที่เกี่ยวกับจำนวนผู้สมัคร จำนวนสาขา และปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

ตอนที่ 3. การวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของสาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ในปีการศึกษา 2536-2545 ได้ผลดังนี้

ตอนที่ 1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1.1. จำนวนและร้อยละของสาขาวิชาที่เปิดสอนระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในปีการศึกษา 2536-2545 แสดงดังตาราง 7

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของสาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์แยกตามมหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2536 - 2545

ปีการศึกษา	จำนวนสาขาวิชา					รวม	ร้อยละ(%)
	จุฬาฯ	มก.	มศว	ม.ร.	มสธ.		
2536	21	16	-	3	1	41	6.0
2537	21	16	-	6	1	44	6.5
2538	21	16	28	7	1	73	10.7
2539	21	16	28	7	1	73	10.7
2540	21	15	29	8	1	74	10.9
2541	21	16	27	9	1	74	10.9
2542	21	16	28	8	1	74	10.9
2543	21	16	28	10	1	76	11.2
2544	21	16	28	10	1	76	11.2
2545	21	16	28	10	1	76	11.2

จากตาราง 7 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนและร้อยละของสาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร်ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 จากกลุ่มตัวอย่างพบว่า

1.1.1. จำนวนสาขาวิชาโดยรวม พบว่า ช่วงปีการศึกษา 2543-2545 มีจำนวนการเปิดสอนสาขาวิชามากที่สุดหรือมีจำนวน 76 สาขาวิชาต่อปี(ร้อยละ 11.2) รองลงมาคือ ปีการศึกษา 2540-2542 มีจำนวน 74 สาขาวิชาต่อปี(ร้อยละ 10.9) ปีการศึกษา 2538-2539 มีจำนวน 73 สาขาวิชาต่อปี(ร้อยละ 10.7) ปีการศึกษา 2537 มีจำนวน 44 สาขาวิชาต่อปี(ร้อยละ 6.5) และปีการศึกษา 2536 มีจำนวน 41 สาขาวิชาต่อปี(ร้อยละ 6.0)

1.1.2. จำนวนสาขาวิชาแต่ละปีการศึกษา

จำนวนสาขาวิชาปีการศึกษา 2536 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวน 21 สาขาวิชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวน 16 สาขาวิชา มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวน 3 สาขาวิชา และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีจำนวน 1 สาขาวิชา

จำนวนสาขาวิชาปีการศึกษา 2537 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวน 21 สาขาวิชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวน 16 สาขาวิชา มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวน 6 สาขาวิชาและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีจำนวน 1 สาขาวิชา

จำนวนสาขาวิชาปีการศึกษา 2538 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวน 28 สาขาวิชา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวน 21 สาขาวิชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีจำนวน 16 สาขาวิชา มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวน 7 สาขาวิชา และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีจำนวน 1 สาขาวิชา

จำนวนสาขาวิชาปีการศึกษา 2539 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวน 28 สาขาวิชา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวน 21 สาขา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวน 16 สาขาวิชา มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวน 7 สาขาวิชา และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีจำนวน 1 สาขาวิชา

จำนวนสาขาวิชาปีการศึกษา 2540 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวน 29 สาขาวิชา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวน 21 สาขา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวน 15 สาขาวิชา มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวน 8 สาขาวิชา และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีจำนวน 1 สาขาวิชา

จำนวนสาขาวิชาปีการศึกษา 2541 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวน 27 สาขาวิชา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวน 21 สาขาวิชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวน 16 สาขาวิชา มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวน 9 สาขาวิชา และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีจำนวน 1 สาขาวิชา

จำนวนสาขาวิชาปีการศึกษา 2542 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 28

สาขาวิชา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวน 21 สาขา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวน 16 สาขาวิชา มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวน 8 สาขาวิชา และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีจำนวน 1 สาขาวิชา

จำนวนสาขาวิชาปีการศึกษา 2543 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวน 28

สาขาวิชา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวน 21 สาขา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวน 16 สาขาวิชา มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวน 10 สาขาวิชา และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีจำนวน 1 สาขาวิชา

จำนวนสาขาวิชาปีการศึกษา 2544 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวน 28

สาขาวิชา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวน 21 สาขา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวน 16 สาขาวิชา มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวน 10 สาขาวิชา และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีจำนวน 1 สาขาวิชา

จำนวนสาขาวิชาปีการศึกษา 2545 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวน 28

สาขาวิชา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวน 21 สาขา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวน 16 สาขาวิชา มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวน 10 สาขาวิชา และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีจำนวน 1 สาขาวิชา

ตาราง 8 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	จำนวนสาขาวิชาในปีการศึกษา									
	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545
6. การศึกษาปฐมวัย										
จุฬาลงกรณ์	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
เกษตรศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ศรีนครินทรวิโรฒ	-	-	3	3	3	3	3	3	3	3
รามคำแหง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สุโขทัยธรรมมาธิราช	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. การสอนภาษา										
จุฬาลงกรณ์	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
เกษตรศาสตร์	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
ศรีนครินทรวิโรฒ	-	-	5	5	5	5	5	5	5	5
รามคำแหง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สุโขทัยธรรมมาธิราช	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8. การศึกษาวิทยาศาสตร์										
จุฬาลงกรณ์	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
เกษตรศาสตร์	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
ศรีนครินทรวิโรฒ	-	-	6	6	6	6	6	6	6	6
รามคำแหง	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
สุโขทัยธรรมมาธิราช	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9. พลศึกษา										
จุฬาลงกรณ์	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
เกษตรศาสตร์	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
ศรีนครินทรวิโรฒ	-	-	3	3	3	2	3	3	3	3
รามคำแหง	-	1	1	1	1	2	1	2	2	2
สุโขทัยธรรมมาธิราช	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : * กลุ่มสาขาวิชาในงานวิจัยครั้งนี้พิจารณาจากเนื้อหาสาขาวิชาที่เปิดสอนแยกตามมหาวิทยาลัย
ซึ่งจัดเป็น 9 กลุ่มสาขาวิชา

จากตาราง 8 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนสาขาวิชาที่จัดตามกลุ่มสาขาวิชาที่เปิดสอนระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชในช่วงปีการศึกษา 2536 – 2545

1.2.6. กลุ่มสาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น - มัธยมศึกษาตอนปลาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดสอนที่ คือเปิดจำนวน 2 สาขาวิชา สำหรับมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวนสาขาที่เปิดสอนที่ คือ ปีการศึกษา 2538 - 2545 มีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดสอนที่ คือเปิดจำนวน 3 สาขาวิชา สำหรับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยไม่มีการเปิดสอน

1.2.7. กลุ่มสาขาวิชาการสอนภาษาในปีการศึกษา 2536 - 2545 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดคงที่ คือ เปิดจำนวน 3 สาขาวิชาและ 6 สาขาวิชาตามลำดับ สำหรับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวนสาขาที่เปิดคงที่ คือ ปีการศึกษา 2538 - 2545 เปิดจำนวน 5 สาขาวิชา สำหรับมหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยไม่มีการเปิดสอน

1.2.8. กลุ่มสาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ในปีการศึกษา 2536-2545 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดคงที่ คือเปิดจำนวน 2 สาขาวิชา 2 สาขาวิชาและ 1 สาขาวิชาตามลำดับ สำหรับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวนสาขาที่เปิดคงที่ คือ ปีการศึกษา 2538 - 2545 เปิดจำนวน 3 สาขาวิชา และมหาวิทยาลัยสุโขทัยไม่มีการเปิดสอน

1.2.9. กลุ่มสาขาวิชาพลศึกษาในปีการศึกษา 2536-2545 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดคงที่ คือเปิดจำนวน 4 สาขาวิชาและ 3 สาขาวิชาตามลำดับ สำหรับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวนสาขาที่เปิดในปีการศึกษา 2538 - 2540 และปีการศึกษา 2542-2545 เปิดจำนวน 3 สาขาวิชา ส่วนปีการศึกษา 2541 เปิดจำนวน 2 สาขาวิชา สำหรับมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดในปี 2537-2540 และปีการศึกษา 2542 เปิดจำนวน 1 สาขาวิชา ส่วนปี 2543-2545 เปิดเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 2 สาขาและมหาวิทยาลัยสุโขทัยไม่มีการเปิดสอน

ตอนที่ 2. ข้อมูลที่เกี่ยวกับจำนวนผู้สมัคร จำนวนสาขาวิชา และปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

2.1. จำนวนผู้สมัคร จำนวนสาขาวิชา และค่าสถิติที่เกี่ยวกับจำนวนผู้สมัครศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช แสดงดังตาราง 9

ตาราง 9 จำนวนผู้สมัคร จำนวนสาขาวิชา และค่าสถิติที่เกี่ยวกับจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์โดยภาพรวม ภาคปกติและภาคพิเศษแยกตามมหาวิทยาลัยในช่วงการศึกษา 2536 – 2545

มหาวิทยาลัย (ภาพรวม)	ผู้สมัคร		สาขาวิชา		X	S.D.
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	จำนวน	ร้อยละ (%)		
จุฬาลงกรณ์	7,766	15.75	191	30.86	40.66	42.01
เกษตรศาสตร์	9,225	18.72	148	23.91	62.22	81.85
ศรีนครินทรวิโรฒ	17,095	34.69	196	31.66	86.63	74.87
รามคำแหง	4,976	10.10	78	12.60	65.49	78.13
สุโขทัยธรรมมาธิราช	10,219	20.74	6	0.97	1,703.17	1,078.12
รวม	49,281	100.00	619	100.00	79.61	200.61
มหาวิทยาลัย(ภาคปกติ)						
จุฬาลงกรณ์	6,636	32.84	191	35.77	34.74	28.66
เกษตรศาสตร์	5,772	28.57	148	27.72	38.89	24.53
ศรีนครินทรวิโรฒ	7,774	38.48	191	35.77	40.53	33.54
รามคำแหง	22	0.11	4	0.77	17.50	21.75
สุโขทัยธรรมมาธิราช*	-	-	-	-	-	-
รวม	20,204	100.00	534	100.00	37.84	29.53
มหาวิทยาลัย(ภาคพิเศษ)						
จุฬาลงกรณ์	1,130	3.89	13	5.24	94.61	47.59
เกษตรศาสตร์	3,453	11.88	23	9.27	151.74	148.91
ศรีนครินทรวิโรฒ	9,321	32.05	128	51.62	72.08	51.81
รามคำแหง	4,954	17.04	78	31.45	64.59	77.61
สุโขทัยธรรมมาธิราช	10,219	35.14	6	2.42	1,703.17	1,078.16
รวม	29,077	100.00	248	100.00	117.75	303.38

*หมายเหตุ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชเปิดรับเฉพาะภาคพิเศษ

จากตาราง 9 แสดงจำนวนผู้สมัคร จำนวนสาขาวิชา และค่าสถิติที่เกี่ยวข้องกับจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์โดยภาพรวม ภาคปกติและภาคพิเศษในช่วงปีการศึกษา 2536 -2545 จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า จำนวนผู้สมัครโดยรวมของภาคพิเศษมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด 117.75 รองลงมาคือ จำนวนผู้สมัครโดยรวมของภาพรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ย 79.61 และจำนวนผู้สมัครโดยรวมของภาคปกติมีค่าคะแนนเฉลี่ย 37.84 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่า มีจำนวนผู้สมัครโดยรวมของภาคพิเศษมากที่สุดเท่ากับ 118 คนต่อสาขาวิชา และในทางตรงกันข้ามมีจำนวนผู้สมัครโดยรวมของภาคปกติน้อยที่สุดเท่ากับ 38 คนต่อสาขาวิชา

จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า จำนวนผู้สมัครโดยรวมของภาคพิเศษมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุด 303.38 รองลงมาคือ จำนวนผู้สมัครโดยรวมของภาพรวมมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 200.61 และจำนวนผู้สมัครโดยรวมของภาคปกติมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 29.53 ซึ่งแสดงว่า มีความแตกต่างของจำนวนผู้สมัครโดยรวมของภาคพิเศษมากถึง 304 คนต่อสาขาวิชา และในทางตรงกันข้ามมีความแตกต่างของจำนวนผู้สมัครโดยรวมของภาคปกติน้อยที่สุดเท่ากับ 30 คนต่อสาขาวิชา

2.1.1. จำนวนผู้สมัครและจำนวนสาขาวิชาภาพรวม

จำนวนผู้สมัครและจำนวนสาขาวิชาโดยรวม จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า มีจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 เท่ากับ 49,281 คน และมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดรับ 619 สาขาวิชา ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย 79.61 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ยมาตรฐาน 200.61 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีจำนวนผู้สมัครโดยเฉลี่ย 80 คนต่อสาขาวิชา โดยมีความแตกต่างของจำนวนผู้สมัครต่อสาขาวิชามากถึง 201 คนต่อสาขาวิชา

จำนวนผู้สมัครแยกตามมหาวิทยาลัย จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า มีจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536 - 2545 มากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมี 17,095 คน (ร้อยละ 34.69) รองลงมาคือมหาวิทยาลัยสุโขทัย-ธรรมมาธิราช 10,219 คน (ร้อยละ 20.74) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 9,225 คน (ร้อยละ 18.72) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 7,766 คน (ร้อยละ 15.75)ตามลำดับ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนผู้สมัครน้อยที่สุด 4,976 คน (ร้อยละ 10.10)

ผลการวิเคราะห์จำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษา - ศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 พบว่า มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 1,703.17 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีค่าคะแนนเฉลี่ย 86.63 มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีค่าคะแนนเฉลี่ย 65.49 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 62.22 ตามลำดับ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด 40.66 นั่นคือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีจำนวนผู้สมัครต่อสาขาวิชามากที่สุด คือ มีจำนวน 1,704 คนต่อสาขาวิชา และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนผู้สมัครต่อสาขาวิชาน้อยที่สุด คือ มีจำนวน 41 คนต่อสาขาวิชา

จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 พบว่ามหาวิทยาลัยสุโขทัย - ธรรมราชมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด 1,078.12 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 81.85 มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 78.13 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 74.87 ตามลำดับ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด 42.01 นั่นคือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชมีจำนวนผู้สมัครต่อสาขาวิชาที่มีความแตกต่างกันมากที่สุด คือ มีจำนวน 1,079 คนต่อสาขาวิชา และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนผู้สมัครแตกต่างกันน้อยที่สุด คือ มีจำนวน 43 คนต่อสาขาวิชา

จำนวนสาขาวิชาแยกตามมหาวิทยาลัย จากการศึกษพบว่ามหาวิทยาลัยที่เปิดสาขาวิชาจำนวนมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวน 196 สาขาวิชา (ร้อยละ 31.66) รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 191 สาขาวิชา (ร้อยละ 30.86) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำนวน 148 สาขาวิชา (ร้อยละ 18.72) มหาวิทยาลัยรามคำแหงจำนวน 78 สาขาวิชา (ร้อยละ 12.60) และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชมีการเปิดสาขาวิชาน้อยที่สุดจำนวน 6 สาขาวิชา (ร้อยละ 0.97)

2.1.2. จำนวนผู้สมัครและจำนวนสาขาวิชาภาคปกติ

จำนวนผู้สมัครและจำนวนสาขาวิชาโดยรวม จากการศึกษพบว่า มีจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536 - 2545 เท่ากับ 20,204 คน และมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดรับ 534 สาขาวิชา ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย 37.84 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ยมาตรฐาน 29.53 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีจำนวนผู้สมัครโดยเฉลี่ย 38 คนต่อสาขาวิชา โดยมีความแตกต่างของจำนวนผู้สมัครต่อสาขาวิชา 30 คนต่อสาขาวิชา

จำนวนผู้สมัครแยกตามมหาวิทยาลัย จากการศึกษพบว่า จำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536 - 2545 มากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวน 7,774 คน (ร้อยละ 38.48) รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวน 6,636 คน (ร้อยละ 32.84) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวน 5,772 คน (ร้อยละ 28.57) ตามลำดับ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนผู้สมัครน้อยที่สุด 22 คน (ร้อยละ 0.11)

ผลการวิเคราะห์จำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 พบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 40.53 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 38.89 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 34.74 ตามลำดับ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด 17.50 นั่นคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวนผู้สมัครต่อสาขาวิชามากที่สุด คือ มีจำนวน 41 คนต่อ

สาขาวิชา และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนผู้สมัครต่อสาขาวิชาน้อยที่สุด คือ มีจำนวน 18 คนต่อสาขาวิชา

จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาในช่วงปีการศึกษา 2536-2546 พบว่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด 33.54 รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 28.66 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 24.53 ตามลำดับ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด 21.75 นั่นคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวนผู้สมัครต่อสาขาวิชาที่มีความแตกต่างกันมากที่สุด คือ มีจำนวน 34 คนต่อสาขาวิชา และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนผู้สมัครแตกต่างกันน้อยที่สุด คือ มีจำนวน 22 คนต่อสาขาวิชา

จำนวนสาขาวิชาแยกตามมหาวิทยาลัย จากการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยที่เปิดสาขาวิชาจำนวนมากที่สุดมี 2 มหาวิทยาลัย คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวน 191 สาขาวิชา (ร้อยละ 35.77) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำนวน 148 สาขาวิชา (ร้อยละ 27.72) และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการเปิดสาขาวิชาน้อยที่สุดจำนวน 4 สาขาวิชา(ร้อยละ 0.77)

2.1.3. จำนวนผู้สมัครและจำนวนสาขาวิชาภาคพิเศษ

จำนวนผู้สมัครและจำนวนสาขาวิชาโดยรวม จากการศึกษาพบว่าจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536 - 2545 เท่ากับ 29,077 คน และมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดรับ 248 สาขาวิชา ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย 117.75 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ยมาตรฐาน 303.38 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีจำนวนผู้สมัครโดยเฉลี่ย 118 คนต่อสาขาวิชา โดยมีความแตกต่างของจำนวนผู้สมัครต่อสาขาวิชา 304 คนต่อสาขาวิชา

จำนวนผู้สมัครแยกตามมหาวิทยาลัย จากการศึกษาพบว่า มีจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536 - 2545 มากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชมีจำนวน 10,219 คน (ร้อยละ 35.14) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวน 9,321 คน (ร้อยละ 32.25) มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวน 4,954 คน (ร้อยละ 17.04) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวน 3,453 คน(ร้อยละ 11.88) ตามลำดับ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนผู้สมัครน้อยที่สุด 1,130 คน (ร้อยละ 3.89)

ผลการวิเคราะห์จำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษา – ศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 พบว่า มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 1,703.17 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 151.74 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 94.61 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีค่าคะแนนเฉลี่ย 72.08 และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด 64.59 นั่นคือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชมี

จำนวนผู้สมัครต่อสาขาวิชามากที่สุด คือ มีจำนวน 1,704 คนต่อสาขาวิชา และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนผู้สมัครต่อสาขาวิชาน้อยที่สุด คือ มีจำนวน 65 คนต่อสาขาวิชา

จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536 - 2546 พบว่า มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด 1,078.16 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 148.91 มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 77.61 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 51.81 ตามลำดับ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด 47.59 นั่นคือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชมีจำนวนผู้สมัครต่อสาขาวิชาที่มีความแตกต่างกันมากที่สุด คือ มีจำนวน 1,079 คนต่อสาขาวิชา และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนผู้สมัครแตกต่างกันน้อยที่สุด คือ มีจำนวน 48 คนต่อสาขาวิชา

จำนวนสาขาวิชาแยกตามมหาวิทยาลัย จากการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยที่เปิดสาขาวิชาจำนวนมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวน 128 สาขาวิชา (ร้อยละ 51.62) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวน 78 สาขาวิชา (ร้อยละ 31.45) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวน 23 สาขาวิชา (ร้อยละ 9.27) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวน 13 สาขาวิชา (ร้อยละ 5.24) และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชมีการเปิดสาขาวิชาน้อยที่สุดจำนวน 6 สาขาวิชา (ร้อยละ 0.77)

2.2. จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ จำนวนสาขาวิชา และค่าสถิติที่เกี่ยวข้อง
จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ในช่วงปีการศึกษา 2536-
2545 แสดงดังตาราง 10

ตาราง 10 จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ จำนวนสาขาวิชา และค่าสถิติที่เกี่ยวข้องกับนิสิต/
 นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาพรวม ภาคปกติ
 และภาคพิเศษแยกตามมหาวิทยาลัยในช่วงปีการศึกษา 2536-2545

มหาวิทยาลัย (ภาพรวม)	นิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ		สาขาวิชา		X	S.D.
	จำนวน(คน)	ร้อยละ(%)	จำนวน	ร้อยละ(%)		
จุฬาลงกรณ์	4,008	22.18	191	31.13	21.09	14.79
เกษตรศาสตร์	3,443	19.06	148	24.14	23.13	17.59
ศรีนครินทรวิโรฒ	7,385	40.88	196	32.01	37.53	20.27
รามคำแหง	3,230	17.88	78	12.72	43.64	27.39
สุโขทัยธรรมมาธิราช*	-	-	-	-	-	-
รวม	18,146	100.00	613	100.00	29.70	21.09
มหาวิทยาลัย						
(ภาคปกติ)						
จุฬาลงกรณ์	3,528	35.45	191	35.77	18.57	7.83
เกษตรศาสตร์	2,453	24.65	148	27.71	16.44	3.74
ศรีนครินทรวิโรฒ	3,892	39.10	191	35.77	20.14	9.49
รามคำแหง	80	0.80	4	0.75	26.25	9.46
สุโขทัยธรรมมาธิราช*	-	-	-	-	-	-
รวม	9,953	100.00	534	100.00	18.60	7.81
มหาวิทยาลัย						
(ภาคพิเศษ)						
จุฬาลงกรณ์	480	5.86	13	5.37	36.92	6.30
เกษตรศาสตร์	990	12.09	23	9.50	45.00	15.50
ศรีนครินทรวิโรฒ	3,493	42.63	128	52.89	26.15	9.88
รามคำแหง	3,230	39.42	78	32.24	42.60	24.81
สุโขทัยธรรมมาธิราช*	-	-	-	-	-	-
รวม	8,193	100.00	242	100.00	33.58	18.31

*หมายเหตุ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชเปิดรับสมัครไม่จำกัดจำนวน และเปิดรับเฉพาะภาคพิเศษ

จากตาราง 10 แสดงจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ จำนวนสาขาวิชา และค่าสถิติที่เกี่ยวข้องกับจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์โดยภาพรวม ภาคปกติ และภาคพิเศษในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 จากการศึกษาค้นพบว่า จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับโดยรวมของภาคพิเศษมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด 33.58 รองลงมาคือจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับโดยรวมของภาพรวม 29.70 และจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับโดยรวมของภาคปกติ 18.60 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่า มีการจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับโดยรวมของภาคพิเศษมากที่สุดเท่ากับ 34 คนต่อสาขาวิชา และในทางตรงกันข้ามมีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับโดยรวมของภาคปกติน้อยที่สุดเท่ากับ 19 คนต่อสาขาวิชา

จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับของภาพรวมมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุด 21.09 รองลงมาคือ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับของภาคพิเศษมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 18.31 และ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับของภาคปกติมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุด 7.81 ซึ่งแสดงว่า มีความแตกต่างของจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับของภาพรวมมากที่สุด 22 คนต่อสาขาวิชา และในทางตรงกันข้ามมีความแตกต่างของจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับของภาคปกติน้อยที่สุด 8 คนต่อสาขาวิชา

2.2.1 จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับและจำนวนสาขาวิชาภาพรวม

จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับและจำนวนสาขาวิชาโดยรวม จากการศึกษาค้นพบว่า มีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 เท่ากับ 18,146 คน และมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดรับนิสิต/นักศึกษาจำนวน 613 สาขาวิชา ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย 29.70 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ยมาตรฐาน 21.09 ซึ่งแสดงว่ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับโดยเฉลี่ย 30 คนต่อสาขาวิชา โดยมีความแตกต่างของจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ 22 คนต่อสาขาวิชา

จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับแยกตามมหาวิทยาลัย จากการศึกษาค้นพบว่า มีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 มากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจำนวน 7,385 คน(ร้อยละ 40.88) รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ 4,008 คน(ร้อยละ 22.18) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ 3,443 คน(ร้อยละ 19.06) ตามลำดับ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับน้อยที่สุด 3,230 คน(ร้อยละ 17.88)

ผลการวิเคราะห์จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 พบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 43.64 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีค่าคะแนนเฉลี่ย 37.53 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 23.13 ตามลำดับ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีค่า

คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด 21.09 ซึ่งแสดงว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับมากที่สุดคือ 44 คนต่อสาขาวิชา และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับน้อยที่สุดคือ 22 คนต่อสาขาวิชา

จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 พบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด 27.39 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 20.27 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 17.59 ตามลำดับ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด 14.79 นั่นคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับแตกต่างกันมากที่สุดจำนวน 28 คนต่อสาขาวิชา และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับแตกต่างกันน้อยที่สุดจำนวน 15 คนต่อสาขา

จำนวนสาขาวิชาแยกตามมหาวิทยาลัย จากการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยที่มีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดจำนวนมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวน 196 สาขาวิชา (ร้อยละ 32.01) รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวน 191 สาขาวิชา (ร้อยละ 31.13) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวน 148 สาขาวิชา (ร้อยละ 24.14) ตามลำดับ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดน้อยที่สุด 78 สาขาวิชา (ร้อยละ 12.72)

2.2.2. จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับและจำนวนสาขาวิชาภาคปกติ

จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับและจำนวนสาขาวิชาโดยรวม จากการศึกษาพบว่า มีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 เท่ากับ 9,953 คน และมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดรับนิสิต/นักศึกษาจำนวน 534 สาขาวิชา ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย 18.60 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.81 ซึ่งแสดงว่ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับโดยเฉลี่ยจำนวน 19 คนต่อสาขาวิชา โดยมีความแตกต่างของจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับจำนวน 8 คนต่อสาขาวิชา

จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับแยกตามมหาวิทยาลัย จากการศึกษาพบว่า มีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 มากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจำนวน 3,892 คน (ร้อยละ 39.10) รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ 3,528 คน (ร้อยละ 35.45) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ 2,453 คน (ร้อยละ 24.65) ตามลำดับ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับน้อยที่สุด 80 คน (ร้อยละ 0.80)

ผลการวิเคราะห์จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 พบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีค่า

คะแนนเฉลี่ยสูงสุด 26.25 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีค่าคะแนนเฉลี่ย 20.14 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 18.57 ตามลำดับ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด 16.44 ซึ่งแสดงว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับมากที่สุดคือ 27 คนต่อสาขาวิชา และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับน้อยที่สุดคือ 17 คนต่อสาขาวิชา

จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 พบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด 9.49 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.46 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.83 ตามลำดับ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด 3.74 นั่นคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับแตกต่างกันมากที่สุดจำนวน 10 คนต่อสาขาวิชา และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับแตกต่างกันน้อยที่สุดจำนวน 4 คนต่อสาขา

จำนวนสาขาวิชาแยกตามมหาวิทยาลัย จากการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยที่มีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดจำนวนมากที่สุดมี 2 มหาวิทยาลัยคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวน 191 สาขาวิชา (ร้อยละ 35.77) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวน 148 สาขาวิชา (ร้อยละ 27.72) ตามลำดับ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดน้อยที่สุด 4 สาขาวิชา (ร้อยละ 0.75)

2.2.3. จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับและจำนวนสาขาวิชาภาคพิเศษ

จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับและจำนวนสาขาวิชาโดยรวม จากการศึกษาพบว่า มีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 เท่ากับ 8,193 คน และมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดรับนิสิต/นักศึกษาจำนวน 242 สาขาวิชา ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย 33.58 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 18.31 ซึ่งแสดงว่ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับโดยเฉลี่ยจำนวน 34 คนต่อสาขาวิชา โดยมีความแตกต่างของจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับจำนวน 19 คนต่อสาขาวิชา

จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับแยกตามมหาวิทยาลัย จากการศึกษาพบว่า มีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 มากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจำนวน 3,493คน (ร้อยละ 42.63) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ 3,230 คน (ร้อยละ 39.42) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ 990 คน (ร้อยละ 12.09) ตามลำดับ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับน้อยที่สุด 480 คน (ร้อยละ 5.86)

ผลการวิเคราะห์จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 พบว่า มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 45.00 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีค่าคะแนนเฉลี่ย 42.60 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 36.92 ตามลำดับ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด 26.15 ซึ่งแสดงว่า มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับมากที่สุดคือ 45 คนต่อสาขาวิชา และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับน้อยที่สุดคือ 27 คนต่อสาขาวิชา

จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 พบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด 24.81 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 15.50 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.88 ตามลำดับ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด 6.30 ซึ่งแสดงว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับแตกต่างกันมากที่สุดจำนวน 25 คนต่อสาขาวิชา และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับแตกต่างกันน้อยที่สุดจำนวน 7 คนต่อสาขา

จำนวนสาขาวิชาแยกตามมหาวิทยาลัย จากการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยที่มีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดจำนวนมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวน 128 สาขาวิชา (ร้อยละ 52.89) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวน 78 สาขาวิชา (ร้อยละ 32.24) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวน 23 สาขาวิชา (ร้อยละ 9.50) ตามลำดับ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดน้อยที่สุด 13 สาขาวิชา (ร้อยละ 5.37)

**2.3. การกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขา
ศึกษาศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชในช่วงปี
การศึกษา 2536 - 2545 แสดงดังตาราง 11**

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของสาขาวิชาที่มีการกำหนดคุณสมบัติผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในระดับ
ปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์แยกตามมหาวิทยาลัยในช่วงปีการศึกษา 2536 – 2545

มหาวิทยาลัย	จำนวน สาขาวิชา	ร้อยละ(%)ของสาขาวิชาที่มีการกำหนด		
		คุณสมบัติผู้สมัคร		
		ไม่กำหนด	กำหนด	กำหนดและ ไม่กำหนด
คะแนนเฉลี่ยสะสมใน ระดับปริญญาตรี				
จุฬาลงกรณ์	191	25.1	32.5	42.4
เกษตรศาสตร์	148	-	-	100.0
ศรีนครินทรวิโรฒ	196	52.6	39.8	7.7
รามคำแหง	78	78.2	-	21.8
สุโขทัยธรรมาราช	6	100.0	-	-
รวม	619	35.2	22.6	42.2
สาขาการศึกษาใน ระดับปริญญาตรี				
จุฬาลงกรณ์	191	44.5	46.1	9.4
เกษตรศาสตร์	148	28.6	67.3	4.1
ศรีนครินทรวิโรฒ	196	43.4	48.5	8.2
รามคำแหง	78	94.9	5.1	-
สุโขทัยธรรมาราช	6	100.0	-	-
รวม	619	47.2	6.5	46.3
ประสบการณ์ใน การทำงาน				
จุฬาลงกรณ์	191	19.9	11.0	69.1
เกษตรศาสตร์	148	1.4	-	98.6
ศรีนครินทรวิโรฒ	196	71.9	15.3	12.8
รามคำแหง	78	70.5	9.0	20.5
สุโขทัยธรรมาราช	6	100.0	-	-
รวม	619	39.2	9.4	51.5

จากตาราง 11 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสาขาวิชาที่มีการกำหนดคุณสมบัติผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี สาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี และประสบการณ์การทำงานในการเปิดรับสมัครของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราชในช่วงระหว่างปีการศึกษา 2536-2545

2.3.1. คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี

คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีโดยรวม มีจำนวนสาขาวิชาที่มีการกำหนดและไม่กำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีมากที่สุด (ร้อยละ 42.2) รองลงมาคือ จำนวนสาขาวิชาที่ไม่มีการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 35.2) และจำนวนสาขาวิชาที่มีการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีมีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 22.6)

คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีแยกตามมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนสาขาวิชาที่มีการกำหนดและไม่กำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีมากที่สุด (ร้อยละ 42.4) รองลงมาคือจำนวนสาขาวิชาที่มีการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 32.5) และจำนวนสาขาวิชาที่ไม่มีการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 25.1) ตามลำดับ สำหรับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทุกสาขาวิชาที่มีการกำหนดและไม่กำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสม (ร้อยละ 100.0) สำหรับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวนสาขาวิชาที่ไม่มีการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมมากที่สุด (ร้อยละ 52.6) รองลงมาคือ จำนวนสาขาวิชาที่มีการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสม (ร้อยละ 39.8) และจำนวนสาขาวิชาที่มีการกำหนดและไม่กำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 7.7) ตามลำดับ สำหรับมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนสาขาวิชาที่ไม่กำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีมากกว่า (ร้อยละ 78.2) มีจำนวนสาขาวิชาที่มีการกำหนดและไม่กำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 21.8) และไม่มีสาขาวิชาที่มีการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีเลย และทุกสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราชไม่มีการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 100.0)

2.3.2. สาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี

สาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรีโดยรวม มีจำนวนสาขาวิชาที่ไม่มีการกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด (ร้อยละ 47.2) รองลงมาคือจำนวนสาขาวิชาที่มีการกำหนดและไม่กำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 46.3) และจำนวนสาขาวิชาที่มีการกำหนดสาขาการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 6.5) ตามลำดับ

สาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรีแยกตามมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนสาขาวิชาที่มีการกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด (ร้อยละ 46.1) รองลงมาคือจำนวนสาขาวิชาที่ไม่กำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 44.5)

**2.4. วิธีการคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขา
ศึกษาศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชในช่วงปี
การศึกษา 2536 - 2545 แสดงดังตาราง 12**

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของสาขาวิชาตามวิธีการคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์แยกตามมหาวิทยาลัย ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545

มหาวิทยาลัย	จำนวนสาขาวิชา	ร้อยละ(%)ของจำนวนสาขาวิชาตามวิธีคัดเลือก		
		ไม่มีการสอบ ข้อเขียน	มีการสอบ สัมภาษณ์	ไม่มีการสอบข้อเขียน และสัมภาษณ์
จุฬาลงกรณ์	191	-	48.7	51.3
เกษตรศาสตร์	148	-	6.1	93.9
ศรีนครินทรวิโรฒ	196	-	13.8	86.2
รามคำแหง	78	-	1.3	98.7
สุโขทัยธรรมมาธิราช	6	100.0	-	-
รวม	619	1.0	21.0	78.0

จากตาราง 12 แสดงข้อมูลจำนวนสาขาวิชาและร้อยละของสาขาวิชาตามวิธีการคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชในช่วงปีการศึกษา 2536 - 2545

2.4.1. จำนวนสาขาวิชาตามวิธีการคัดเลือกผู้สมัครโดยภาพรวม จำนวนสาขาวิชาที่มีวิธีการคัดเลือกที่ไม่มีการสอบข้อเขียนและสัมภาษณ์มีจำนวนมากที่สุด(ร้อยละ 78.0) รองลงมาคือจำนวนสาขาวิชาที่มีวิธีการคัดเลือกที่มีการสอบสัมภาษณ์(ร้อยละ 21.0) และจำนวนสาขาวิชาที่มีวิธีการคัดเลือกที่ไม่มีการสอบข้อเขียน(ร้อยละ 1.0) ตามลำดับ

2.4.2.จำนวนสาขาวิชาตามวิธีการคัดเลือกผู้สมัครแยกตามมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยมีจำนวนสาขาที่มีวิธีการคัดเลือกที่ไม่มีการสอบข้อเขียนและสัมภาษณ์(ร้อยละ 51.3) มากกว่าจำนวนสาขาวิชาที่มีการสอบสัมภาษณ์(ร้อยละ48.7) สำหรับมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์มีจำนวนสาขาวิชาที่ไม่มีการสอบข้อเขียนและสัมภาษณ์(ร้อยละ 93.9) มากกว่าจำนวนสาขาวิชาที่มีการสอบสัมภาษณ์(ร้อยละ 6.1) สำหรับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวนสาขาวิชาที่ไม่มีการสอบข้อเขียนและสัมภาษณ์(ร้อยละ 86.2) มากกว่าจำนวนสาขาวิชาที่มีการสอบสัมภาษณ์(ร้อยละ13.8) สำหรับมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนสาขาวิชาที่ไม่มีการสอบข้อเขียนและ

สัมภาษณ์ (ร้อยละ 98.7) มากกว่าจำนวนสาขาที่มีการสอบสัมภาษณ์(ร้อยละ 1.3) และสำหรับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชไม่มีการสอบคัดเลือกทั้งการสัมภาษณ์และข้อเขียน (ร้อยละ 100.0) โดยพิจารณาจากใบสมัครที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดเท่านั้น

2.5. ระดับการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี และประสิทธิภาพการทำงาน(ปี)ของผู้สมัครเข้าศึกษาต่อตามเกณฑ์ที่กำหนดของสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ในระดับปริญญาโทของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 แสดงดังตาราง 13

ตาราง 13 ระดับการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี ประสิทธิภาพในการทำงาน(ปี) และค่าสถิติที่เกี่ยวข้องตามเกณฑ์ที่กำหนดของสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ในระดับปริญญาโทแยกตามมหาวิทยาลัยในช่วงปีการศึกษา 2536-2545

มหาวิทยาลัย	สาขาวิชา		— x	S.D.
	จำนวน	ร้อยละ(%)		
ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ในระดับปริญญาตรี				
จุฬาลงกรณ์	191	31.16	2.56	0.11
เกษตรศาสตร์	148	24.14	2.50	0.00
ศรีนครินทรวิโรฒ	196	31.97	2.53	0.19
รามคำแหง	78	12.73	2.76	0.06
สุโขทัยธรรมมาธิราช*	-	-	-	-
รวม	613	100.00	2.54	0.14
ประสบการณ์ในการทำงาน(ปี)				
จุฬาลงกรณ์	191	31.16	2.50	0.63
เกษตรศาสตร์	148	24.14	2.97	0.53
ศรีนครินทรวิโรฒ	196	31.97	1.46	0.54
รามคำแหง	78	12.73	3.00	0.00
สุโขทัยธรรมมาธิราช*	-	-	-	-
รวม	613	100.00	2.55	0.76

*หมายเหตุ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชไม่มีการกำหนดคุณสมบัติทั้งคะแนนเฉลี่ยสะสมและประสิทธิภาพในการทำงาน

จากตาราง 13 แสดงข้อมูลระดับการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี ประสพการณ์ในการทำงาน (ปี) และค่าสถิติที่เกี่ยวข้องตามเกณฑ์ที่กำหนดของสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ในระดับปริญญาโทของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545

2.5.1. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี

ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีโดยรวม พบว่า สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีเท่ากับ 2.54 ซึ่งแสดงว่าระดับคะแนนเฉลี่ยในระดับปริญญาตรีตามเกณฑ์ที่กำหนดของสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงเท่ากับ 2.54 คะแนนต่อสาขาวิชา

จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.14 ซึ่งแสดงว่า ระดับคะแนนเฉลี่ยในระดับปริญญาตรีของผู้สมัครตามเกณฑ์ที่กำหนดของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความแตกต่างของระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีเท่ากับ 0.14 คะแนนต่อสาขาวิชา

ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีแยกตามมหาวิทยาลัย พบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีสูงที่สุดเท่ากับ 2.76 รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่ากับ 2.56 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเท่ากับ 2.53 และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เท่ากับ 2.50 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีระดับคะแนนเฉลี่ยในระดับปริญญาตรีตามเกณฑ์ที่กำหนดของสาขาวิชาศึกษาศาสตร์สูงที่สุดเท่ากับ 2.76 คะแนนต่อสาขาวิชา และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต่ำสุดเท่ากับ 2.50 คะแนนต่อสาขาวิชา

จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีมากที่สุดเท่ากับ 0.19 รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่ากับ 0.11 มหาวิทยาลัยรามคำแหงเท่ากับ 0.06 และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เท่ากับ 0.00 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่า ระดับคะแนนเฉลี่ยในระดับปริญญาตรีตามเกณฑ์ที่กำหนดในสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีความแตกต่างของระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีมากที่สุดเท่ากับ 0.19 คะแนนต่อสาขาวิชาและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ไม่มีการเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด

2.5.2. ประสิทธิภาพในการทำงาน(ปี)

ประสิทธิภาพในการทำงาน(ปี)โดยรวม พบว่า สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ยของประสิทธิภาพในการทำงาน(ปี)เท่ากับ 2.55 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิภาพในการทำงาน(ปี)ตามเกณฑ์ที่กำหนดของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงเท่ากับ 2 ปี 5 เดือนต่อสาขาวิชา

จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ประสิทธิภาพในการทำงาน(ปี)มีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิภาพในการทำงาน(ปี)ตามเกณฑ์ที่กำหนดของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความแตกต่างของประสิทธิภาพในการทำงาน(ปี)เท่ากับ 8 เดือนต่อสาขาวิชา

ประสิทธิภาพในการทำงาน(ปี)แยกตามมหาวิทยาลัย พบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีค่าคะแนนเฉลี่ยของประสิทธิภาพในการทำงาน(ปี)สูงที่สุดเท่ากับ 3.00 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เท่ากับ 2.97 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่ากับ 2.50 และ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเท่ากับ 1.46 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีเกณฑ์ที่กำหนดประสิทธิภาพในการทำงาน(ปี)สูงที่สุดเท่ากับ 3 ปีต่อสาขาวิชา และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีเกณฑ์ที่กำหนดประสิทธิภาพในการทำงาน(ปี)ต่ำสุดเท่ากับ 1 ปี 5 เดือนต่อสาขาวิชา

จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิภาพในการทำงาน(ปี)มากที่สุดเท่ากับ 0.63รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเท่ากับ 0.54 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เท่ากับ 0.53 และมหาวิทยาลัยรามคำแหงเท่ากับ 0.00 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความแตกต่างของเกณฑ์ที่กำหนดประสิทธิภาพในการทำงาน(ปี)สูงที่สุดเท่ากับ 7 เดือนต่อสาขาวิชาและมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่มีความแตกต่างของเกณฑ์ที่กำหนดประสิทธิภาพในการทำงาน(ปี)

2.6. จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัคร จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษของสาขาศึกษาศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 แสดงผลดังตาราง 14

ตาราง 14 จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัคร(บาท) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ(บาท)และภาคพิเศษ(บาท)ของสาขาศึกษาศาสตร์และค่าสถิติที่เกี่ยวข้องแยกตามมหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2536-2545

มหาวิทยาลัย	สาขาวิชา		— X	S.D.
	จำนวน	ร้อยละ(%)		
จำนวนค่าใช้จ่าย ในการสมัคร(บาท)				
จุฬาลงกรณ์	191	30.86	345.03	158.66
เกษตรศาสตร์	148	23.91	400.34	122.96
ศรีนครินทรวิโรฒ	196	31.66	596.94	30.23
รามคำแหง	78	12.60	419.87	109.41
สุโขทัยธรรมมาธิราช*	6	0.97	500.00	0.00
รวม	619	100.00	449.03	155.27
จำนวนค่าใช้จ่าย ในการศึกษาภาคปกติ(บาท)				
จุฬาลงกรณ์	191	35.77	9,099.48	1,449.34
เกษตรศาสตร์	148	27.72	7,700.00	0.00
ศรีนครินทรวิโรฒ	191	35.77	12,860.00	456.07
รามคำแหง	4	0.77	12,900.00	0.00
สุโขทัยธรรมมาธิราช*	-	-	-	-
รวม	534	100.00	9,711.30	2,260.37
จำนวนค่าใช้จ่าย ในการศึกษาภาคพิเศษ(บาท)				
จุฬาลงกรณ์	13	5.20	21,584.62	2,490.60
เกษตรศาสตร์	23	9.27	21,400.00	3,201.56
ศรีนครินทรวิโรฒ	128	51.62	19,900.00	0.00
รามคำแหง	78	31.45	14,749.74	1,269.50
สุโขทัยธรรมมาธิราช*	6	2.42	15,833.33	3,265.99
รวม	250	100.00	18,433.12	2,986.76

*หมายเหตุ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชเปิดรับเฉพาะภาคพิเศษ

จากตาราง 14 แสดงจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัคร(บาท) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ(บาท)และภาคพิเศษ(บาท)ของสาขาศึกษาศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัย-ธรรมมาธิราชในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 พบว่า

2.6.1. จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ

จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบโดยรวม จากการศึกษาพบว่าจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 449.03 ซึ่งแสดงว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ 450 บาทต่อสาขาวิชา

จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 155.27 ซึ่งแสดงว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีความแตกต่างของจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ 156 บาทต่อสาขาวิชา

จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบแยกรายมหาวิทยาลัย จากการศึกษาพบว่าจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 596.94 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชเท่ากับ 500.00 มหาวิทยาลัยรามคำแหงเท่ากับ 419.87 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เท่ากับ 400.34 และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่ากับ 345.03 ซึ่งแสดงว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบสูงสุดเท่ากับ 597 บาทต่อสาขาวิชา และในทางตรงกันข้ามจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบต่ำสุดเท่ากับ 346 บาทต่อสาขาวิชา

จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบของจุฬาลงกรณ์มีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 158.66 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เท่ากับ 122.96 มหาวิทยาลัยรามคำแหงเท่ากับ 109.41 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเท่ากับ 30.23 และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชเท่ากับ 0.00 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความแตกต่างของจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบสูงที่สุด 159 บาทต่อสาขาวิชา และในทางตรงกันข้ามมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชไม่มีการเปลี่ยนแปลงจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ

2.6.2. จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ

จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติโดยรวม จากการศึกษาพบว่าจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9,711.30 ซึ่งแสดงว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา 9,712 บาทต่อสาขาวิชา

จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2,260.37 ซึ่งแสดงว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีความแตกต่างของจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา 2,261 บาทต่อสาขาวิชา

จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติแยกรายมหาวิทยาลัย จากการศึกษาพบว่า จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 12,900.00 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเท่ากับ 12,860.00 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่ากับ 9,099.48 และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เท่ากับ 7,700.00 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูงสุดเท่ากับ 12,900 บาทต่อสาขาวิชา และในทางตรงกันข้ามมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ำสุดเท่ากับ 7,700 บาทต่อสาขาวิชา

จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาของจุฬาลงกรณ์มีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1,449.34 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 456.07 และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความแตกต่างของจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูงที่สุด 159 บาทต่อสาขาวิชา และในทางตรงกันข้ามมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่มีการเปลี่ยนแปลงจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา

2.6.3. จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ

จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษโดยรวม จากการศึกษาพบว่าจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18,433.12 ซึ่งแสดงว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา 18,434 บาทต่อสาขาวิชา

จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2,986.76 ซึ่งแสดงว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราชมีความแตกต่างของจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ 2,987 บาทต่อสาขาวิชา

จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษแยกรายมหาวิทยาลัย จากการศึกษาพบว่า จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 21,584.62 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เท่ากับ 21,400.00 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเท่ากับ 19,900.00 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราชเท่ากับ 15,833.33 และมหาวิทยาลัยรามคำแหงเท่ากับ 14,749.74 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูงที่สุดเท่ากับ 21,585 บาทต่อสาขาวิชา และในทางตรงกันข้ามมหาวิทยาลัย รามคำแหงมีจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาดำสุดเท่ากับ 14,750 บาทต่อสาขาวิชา

จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราชมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3,265.99 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เท่ากับ 3,201.56 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่ากับ 2,490.60 มหาวิทยาลัยรามคำแหงเท่ากับ 2,490.60 และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเท่ากับ 0.00 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่า มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราชมีความแตกต่างของจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูงที่สุด 3,266 บาทต่อสาขาวิชา และในทางตรงกันข้ามมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไม่มีการเปลี่ยนแปลงจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา

2.7. จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในการประกาศรับสมัคร/นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชในปีการศึกษา 2545 แสดงดังตาราง 15

ตาราง 15 จำนวนและร้อยละของช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในการประกาศเปิดรับสมัคร/นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์แยกตามมหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2545

ช่องทางการโฆษณา และ ประชาสัมพันธ์	มหาวิทยาลัย					รวม	ร้อยละ(%)
	จุฬาฯ	มก.	มศว	ม.ร.	มสธ.		
1.น.ส.พ.	✓	✓	✓	✓	✓	5	13.88
2.วิทยุ-วิทยุโทรทัศน์	✓	✓	✓	✓	✓	5	13.88
3.โทรศัพท์	-	-	✓	-	✓	2	5.55
4.เว็บไซต์	✓	✓	✓	✓	✓	5	13.88
5.แผ่นป้าย	✓	✓	✓	✓	✓	5	13.88
6.จดหมายถึงองค์กร	✓	✓	✓	✓	-	4	11.11
7.เอกสารภายในแผนพับ	✓	✓	✓	✓	-	4	11.11
8.ตัววิ่งป้ายอิเล็กทรอนิกส์	-	-	✓	✓	✓	3	8.33
9.ออกบูธ	-	✓	✓	-	-	2	5.55
10.อีเมลล์	-	-	✓	-	-	1	2.77
รวม	6	7	10	7	6	36	100.00
ร้อยละ(%)	16.66	19.44	27.77	19.44	16.66	100.0	-

จากตาราง 15 แสดงจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในการประกาศรับสมัคร/นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชในปีการศึกษา 2545

2.7.1 จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์

จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์โดยรวม จากการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวนการใช้ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์

ในการเปิดรับสมัครนิสิต/นักศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 27.77) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ร้อยละ 19.44) และจุฬาลงกรณ์วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีจำนวนน้อยที่สุด(ร้อยละ 16.66)

จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์แยกตามมหาวิทยาลัย

จากการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวนการใช้ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในการเปิดรับสมัครนิสิต/นักศึกษามากที่สุดจำนวน 10 ช่องทาง คือ หนังสือพิมพ์ วิทยุ-วิทยุโทรทัศน์ โทรศัพท์ เว็บไซต์ แผ่นป้าย จดหมายถึงองค์กร เอกสารภายใน/แผ่นพับ ตัววิ่งป้ายอิเล็กทรอนิกส์ ออกบูธ และอีเมล สำหรับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีจำนวนการใช้ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในการเปิดรับสมัครนิสิต/นักศึกษาจำนวน 7 ช่องทาง คือ หนังสือพิมพ์ วิทยุ-วิทยุโทรทัศน์ เว็บไซต์ แผ่นป้าย จดหมายถึงองค์กร เอกสารภายใน/แผ่นพับ และออกบูธ สำหรับมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนการใช้ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในการเปิดรับสมัครนิสิต/นักศึกษาจำนวน 7 ช่องทาง คือ หนังสือพิมพ์ วิทยุ-วิทยุโทรทัศน์ เว็บไซต์ แผ่นป้าย จดหมายถึงองค์กร เอกสารภายใน/แผ่นพับ และตัววิ่งป้ายอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับจุฬาลงกรณ์วิทยาลัยมีจำนวนการใช้ช่องทางการโฆษณา และประชาสัมพันธ์ในการเปิดรับสมัครนิสิต/นักศึกษาจำนวน 6 ช่องทาง คือ หนังสือพิมพ์ วิทยุ-วิทยุโทรทัศน์ เว็บไซต์ แผ่นป้าย จดหมายถึงองค์กร และเอกสารภายใน/แผ่นพับ และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีจำนวนการใช้ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในการเปิดรับสมัครนิสิต/นักศึกษาจำนวน 6 ช่องทาง คือ หนังสือพิมพ์ วิทยุ-วิทยุโทรทัศน์ โทรศัพท์ เว็บไซต์ แผ่นป้าย และตัววิ่งป้ายอิเล็กทรอนิกส์ ตามลำดับ

2.7.2 การใช้ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์

การใช้ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์โดยรวม จากการศึกษพบว่า ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ที่มีการใช้มากที่สุด(ร้อยละ 13.88) คือ หนังสือพิมพ์ วิทยุ-วิทยุโทรทัศน์ เว็บไซต์และแผ่นป้าย รองลงมา คือ ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านจดหมายถึงองค์กร และเอกสารภายใน/แผ่นพับ(ร้อยละ 11.11) ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านตัววิ่งป้ายอิเล็กทรอนิกส์(ร้อยละ 8.33) ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านโทรศัพท์และออกบูธ(ร้อยละ 5.55) และช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านอีเมล(ร้อยละ 2.77) ที่ใช้ช่องทางผ่านอีเมล ตามลำดับ

การใช้ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์แยกตามมหาวิทยาลัย

จากการศึกษาพบว่า ทุกมหาวิทยาลัยมีการใช้ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่าน 4 ช่องทาง คือ หนังสือพิมพ์ วิทยุ-วิทยุโทรทัศน์ เว็บไซต์และแผ่นป้าย สำหรับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีการใช้ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านโทรศัพท์ สำหรับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการใช้ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่าน

2 ช่องทาง คือ จดหมายถึงองค์กรและเอกสารภายใน/แผ่นพับ สำหรับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีการใช้ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านตัววิ่งป้ายอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการใช้ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านการออกบูธ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการใช้ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านอีเมล

2.8. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในการเปิดรับสมัครนิสิต/นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชในช่วงปีการศึกษา 2536 - 2545 แสดงดังตาราง 16

ตาราง 16 ค่าสถิติที่เกี่ยวข้องกับจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในการเปิดรับสมัครนิสิต/นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์แยกตามมหาวิทยาลัยในช่วงปีการศึกษา 2536-2545

มหาวิทยาลัย	นิสิต/นักศึกษาที่สมัคร		สาขาวิชา		X	S.D.
	จำนวน(คน)	ร้อยละ(%)	จำนวน	ร้อยละ(%)		
จุฬาลงกรณ์	7,766	15.75	191	30.86	5.58	0.49
เกษตรศาสตร์	9,225	18.72	148	23.91	5.71	0.91
ศรีนครินทรวิโรฒ	17,095	34.69	196	31.66	7.30	2.44
รามคำแหง	4,976	10.10	78	12.60	5.72	0.48
สุโขทัยธรรมมาธิราช	10,219	20.74	6	0.97	5.33	0.52
รวม	49,281	100.00	619	100.00	6.17	1.67

จากตาราง 16 แสดงค่าสถิติที่เกี่ยวข้องกับจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในการเปิดรับสมัครนิสิต/นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชในช่วงปีการศึกษา 2536 – 2545

2.8.1. จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์โดยรวม จากการศึกษาพบว่าจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมมาธิราชในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.17 ซึ่งแสดงว่ามหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่งมีการใช้จำนวนช่องทางการโฆษณา 7 ช่องทาง

จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร - วิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 มีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.67 ซึ่งแสดงว่ามหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่งมีความแตกต่างของจำนวนการใช้ช่องทางการโฆษณา 2 ช่องทาง

2.8.2. จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์แยกรายมหาวิทยาลัย จากการศึกษาค้นพบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีค่าคะแนนเฉลี่ยของจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์สูงที่สุดเท่ากับ 7.30 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยรามคำแหงเท่ากับ 5.72 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เท่ากับ 5.72 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่ากับ 5.58 และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชเท่ากับ 5.33 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์มากที่สุดเท่ากับ 8 ช่องทางและในทางตรงกันข้ามมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์น้อยที่สุดเท่ากับ 6 ช่องทาง

จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในช่วงปีการศึกษา 2536 - 2545 มีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 2.44 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เท่ากับ 0.91 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชเท่ากับ 0.52 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่ากับ 0.49 และมหาวิทยาลัยรามคำแหงเท่ากับ 0.48 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีความแตกต่างของจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์มากที่สุดเท่ากับ 3 ช่องทาง และในทางตรงกันข้ามมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีความแตกต่างของจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์น้อยที่สุดเท่ากับ 1 ช่องทาง

2.9. จำนวนบัณฑิตที่จบปริญญาตรี สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งทั่วประเทศในช่วงปีการศึกษา 2535 -2543 แสดงดังตาราง 17

ตาราง 17 จำนวนบัณฑิตและร้อยละที่จบปริญญาตรีสาขาศึกษาศาสตร์ของทุกสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศช่วงปีการศึกษา 2535 – 2543

ปีการศึกษา	บัณฑิตที่จบปริญญาตรีสาขาศึกษาศาสตร์	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ(%)
2535	20,094	9.36
2536	22,059	10.27
2537	24,536	11.42
2538	23,155	10.78
2539	26,295	12.24
2540	27,000	12.57
2541	24,922	11.60
2542	22,988	10.70
2543	23,748	11.06
รวม	214,797	100.00

จากตาราง 17 จำนวนบัณฑิตและร้อยละที่จบปริญญาตรีสาขาศึกษาศาสตร์ของทุกสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศช่วงปีการศึกษา 2535 – 2543 จากการศึกษาค้นพบว่า มีบัณฑิตที่จบปริญญาตรีสาขาศึกษาศาสตร์ของทุกสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศจำนวน 214,797 คน(ร้อยละ 100.00) โดยในปีการศึกษา 2540 มีจำนวนมากที่สุดเท่ากับ 27,000 คน(ร้อยละ 12.57) รองลงมาคือ ปีการศึกษา 2539 มีจำนวน 26,295 คน(ร้อยละ 12.24) ปีการศึกษา 2541 มีจำนวน 24,922 คน(ร้อยละ 11.60) ปีการศึกษา 2537 มีจำนวน 24,536 คน(ร้อยละ 11.42) ปีการศึกษา 2543 มีจำนวน 23,748 คน(ร้อยละ 11.06) ปีการศึกษา 23,155 คน(ร้อยละ 10.78) ปีการศึกษา 2542 มีจำนวน 22,988 คน(ร้อยละ 10.70) ปีการศึกษา 22,059 คน(ร้อยละ 10.27) และปีการศึกษา 2535 มีจำนวน 20,094 คน(ร้อยละ 9.36) ตามลำดับ

ตอนที่ 3. การวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

3.1. ศึกษาวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 ที่แสดงดังตาราง 18 และสมการ 1-10 ดังนี้

ตาราง 18 การวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์โดยภาพรวมและแยกตามมหาวิทยาลัยในช่วงปีการศึกษา 2536-2545

ปัจจัยที่ส่งผล ต่อจำนวน ผู้สมัคร	รวม		จุฬาฯ		มก.		มศว		ม.ร.	
	B	t	B	t	B	t	B	t	B	t
NUM	1.04***	3.21	1.87***	13.84	3.51***	11.96	1.18***	5.13	1.18**	3.76
REGRADE	11.39	0.73	14.07***	2.66	-	-	0.69	0.06	-	-
REGDU	32.22*	2.13	4.79	1.13	10.49	0.99	43.95***	4.49	16.07	0.45
REXP	-2.80	-0.18	2.94	0.61	-13.95	-0.35	-4.30	-0.46	-35.36	-1.60
PAY	0.11	0.99	-	-	-0.01*	-0.31	0.04	0.20	0.13	1.36
PAY1	-0.02***	-3.54	0.00*	1.97	-	-	0.01	0.37	-	-
PAY2	0.00	-0.07	-0.02***	-6.82	0.01	2.00	-	-	-	-
AD	4.41	0.75	-18.44**	-2.48	-	-	-8.43***	-3.53	-	-
LONG	1.53**	2.63	0.64***	3.00	0.09	0.12	1.32***	3.42	8.73***	4.52
RETEST	29.49	1.66	-1.53	-0.40	34.04	1.46	18.64	1.54	59.81	0.79
STD	0.01	0.96	0.00	0.22	0.00	0.35	0.00	-0.70	0.00	0.17
TYPE	-101.03	-1.51	-	-	-	-	-	-	-	-
a_0	117.31	0.55	435.08	6.98	-224.85	-2.17*	-6.40	-0.04	-168.17	-1.05
R²	.386		.683		.537		.393		.481	
SEE	62.78		22.55		53.73		54.54		56.31	
F	7.98		46.03		23.89		15.44		11.18	

* significant ที่ระดับ 0.05

** significant ที่ระดับ 0.01

*** significant ที่ระดับ 0.00

3.1.1. การวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์โดยภาพรวม ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545

จากตาราง 18 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์โดยภาพรวม สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 Y_{\text{ภาพรวม1}} &= 117.31 + 1.04\text{NUM}^{***} + 11.39\text{REGRADE} + 32.22\text{REGDU}^* \\
 &\quad - 2.80\text{REXP} + 0.11\text{PAY} - 0.02\text{PAY1}^{***} + 0.00\text{PAY2} + 4.41\text{AD} \\
 &\quad + 1.53\text{LONG}^{**} + 29.49\text{RETEST} + 0.01\text{STD} - 101.03\text{TYPE} \dots\dots\dots 1 \\
 R^2 &= .386 \\
 F &= 7.98
 \end{aligned}$$

จากสมการ 1 แสดงปัจจัยที่ใช้ในแบบจำลอง ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (REGRADE) การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) การกำหนดประสบการณ์การทำงาน (REXP) จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ (PAY) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ (PAY1) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ (PAY2) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (AD) ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) วิธีการคัดเลือก (RETEST) จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ (STD) และประเภทของมหาวิทยาลัย (TYPE)

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัคร ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ และระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 Y_{\text{ภาพรวม2}} &= 117.31 + 1.04\text{NUM}^{***} + 32.22\text{REGDU}^* \\
 &\quad - 0.02\text{PAY1}^{***} + 1.53\text{LONG}^{**} \dots\dots\dots 2 \\
 R^2 &= .386 \\
 F &= 7.98
 \end{aligned}$$

จากสมการ 2 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ได้ว่า จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) การกำหนดสาขาที่ศึกษาระดับปริญญาตรี (REGDU) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ (PAY1) และระยะเวลาที่เปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) โดยปัจจัยดังกล่าวอธิบายการส่งผลต่อ

จำนวนผู้สมัครได้ร้อยละ 38.6 และมีค่า $F = 7.98$ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งสามารถอธิบายผลการวิเคราะห์แยกเป็นรายปัจจัยได้ดังนี้

จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ(NUM) จากการวิเคราะห์พบว่าปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.04 นั่นคือ ถ้ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเพิ่มขึ้น 100 คน จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 104 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

การกำหนดสาขาที่ศึกษาระดับปริญญาตรี(REGDU) จากการวิเคราะห์พบว่าปัจจัยการกำหนดสาขาที่ศึกษาระดับปริญญาตรีมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 32.22 นั่นคือ ถ้าไม่กำหนดสาขาที่ศึกษาระดับปริญญาตรี 1 สาขาวิชา จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 32 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 (significant ที่ 0.05) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ(PAY1) จากการวิเคราะห์พบว่าปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.02 โดยมีอิทธิพลในทางตรงกันข้าม นั่นคือ ถ้าจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติเพิ่มขึ้น 1 บาท จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครลดลง 0.02 คน หรือถ้าจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติเพิ่มขึ้น 1000 บาท จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครลดลง 20 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน(LONG) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.53 นั่นคือ ถ้าระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันเพิ่มขึ้น 1 ปี จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 1.53 คน หรือถ้ามีระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันเพิ่มขึ้น 10 ปี จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 16 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 (significant ที่ 0.01) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

3.1.2. การวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 Y_{\text{จุฬาฯ1}} &= 435.08 + 1.87\text{NUM}^{***} + 14.07\text{REGRADE}^{***} + 4.97\text{REGDU} \\
 &\quad + 2.94\text{REXP} + 0.00\text{PAY1}^* - 0.02\text{PAY2}^{***} - 18.44\text{AD}^{**} + 0.64\text{LONG}^{***} \\
 &\quad - 1.53\text{RETEST} + 0.00\text{STD} \dots\dots\dots 3 \\
 R^2 &= .683 \\
 F &= 46.03
 \end{aligned}$$

จากสมการ 3 แสดงปัจจัยที่ใช้ในแบบจำลอง ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (REGRADE) การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) การกำหนดประสบการณ์การทำงาน (REXP) จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ(PAY) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ(PAY1) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ(PAY2) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์(AD) ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน(LONG) วิธีการคัดเลือก(RETEST) จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ (STD) และประเภทของมหาวิทยาลัย(TYPE)

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัคร ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ(NUM) การกำหนดเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี(REGRADE) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ(PAY1) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ(PAY2) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์(AD) และระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน(LONG) สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y_{\text{จุฬาฯ2}} = 435.08 + 1.87\text{NUM}^{***} + 14.07\text{REGRADE}^{***} + 0.00\text{PAY1}^* - 0.02\text{PAY2}^{***} - 18.44\text{AD}^{**} + 0.64\text{LONG}^{***} \dots\dots\dots 4$$

$$R^2 = .683$$

$$F = 46.03$$

จากสมการ 4 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ได้ว่า จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ(NUM) การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (REGRADE) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ(PAY1) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ(PAY2) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (AD) และระยะเวลาที่เปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน(LONG) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) โดยปัจจัยดังกล่าวอธิบายการส่งผลต่อผู้สมัครได้ร้อยละ 68.3 38.6 และมีค่า F = 43.03 ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งสามารถอธิบายผลการวิเคราะห์แยกเป็นรายปัจจัยได้ดัง

จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.87 นั่นคือ ถ้ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเพิ่มขึ้น 100 คน จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 187 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี(REGRADE) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรีมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 14.07 นั้น

คือ ถ้าไม่กำหนดเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 1 สาขา จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 15 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ(PAY1) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.00 นั่นคือ ถ้าจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้นเล็กน้อย โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 (significant ที่ 0.05) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ(PAY2) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.02 โดยมีอิทธิพลในทางตรงกันข้าม นั่นคือ ถ้าจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษเพิ่มขึ้น 1 บาท จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครลดลง 0.02 คน หรือถ้าจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติเพิ่มขึ้น 1000 บาท จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครลดลง 20 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์(AD) จากวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 18.44 โดยมีอิทธิพลในทางตรงกันข้าม นั่นคือ ถ้าจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้น 1 ช่องทาง จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครลดลง 19 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 (significant ที่ 0.01) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

ระยะเวลาที่เปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน(LONG) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.64 นั่นคือ ถ้าระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันเพิ่มขึ้น 1 ปี จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 0.64 คน หรือถ้ามีระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันเพิ่มขึ้น 10 ปี จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 7 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

3.1.3. การวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y_{มก.1} = - 224.85 + 3.51NUM^{***} + 10.49REGDU - 13.95REXP - 0.01PAY^* + 0.01PAY2 + 0.9LONG + 34.04RETEST + 0.00STD \dots\dots\dots 5$$

$$R^2 = .537$$

$$F = 53.73$$

จากสมการ 5 แสดงปัจจัยที่ใช้ในแบบจำลอง ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (REGRADE) การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) การกำหนดประสบการณ์การทำงาน (REXP) จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ(PAY) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ(PAY1) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ(PAY2) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์(AD) ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน(LONG) วิธีการคัดเลือก(RETEST) จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ (STD) และประเภทของมหาวิทยาลัย(TYPE)

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัคร ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ(NUM) และจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ(PAY) สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y_{mk.2} = - 224.85 + 3.51NUM^{***} - 0.01PAY^* \dots\dots\dots 6$$

$$R^2 = .537$$

$$F = 53.73$$

จากสมการ 6 อธิบายผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ ได้ว่า จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ(NUM) และจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ(PAY) มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) โดยปัจจัยดังกล่าวอธิบายการส่งผลต่อผู้สมัครได้ร้อยละ 53.7 38.6 และมีค่า F = 53.73 ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งสามารถอธิบายผลการวิเคราะห์แยกเป็นรายปัจจัยได้ดังนี้

จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ(NUM) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 3.51 นั่นคือ ถ้ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเพิ่มขึ้น 1 คน จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 3.51 คน หรือ ถ้ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเพิ่มขึ้น 100 คน จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 351 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัคร (PAY) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.01 โดยมีอิทธิพลในทางตรงกันข้าม นั่นคือ ถ้าจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบเพิ่มขึ้น 1 บาท จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครลดลง 0.01คน หรือถ้าจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบเพิ่มขึ้น 100 บาท จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครลดลง 1 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 (significant ที่ 0.05) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

3.1.4. การวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y_{\text{มศว1}} = - 6.40 + 1.18\text{NUM}^{***} + 0.69\text{REGRADE} + 43.95\text{REGDU}^{***} - 4.30\text{REXP} + 0.04\text{PAY} + 0.01\text{PAY1} - 8.45\text{AD}^{***} + 1.32\text{LONG}^{***} + 18.64\text{RETEST} + 0.00\text{STD} \dots\dots\dots 7$$

$$R^2 = .393$$

$$F = 54.54$$

จากสมการ 7 แสดงปัจจัยที่ใช้ในแบบจำลอง ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (REGRADE) การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) การกำหนดประสบการณ์การทำงาน (REXP) จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ(PAY) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ(PAY1) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ(PAY2) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์(AD) ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน(LONG) วิธีการคัดเลือก(RETEST) จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ (STD) และประเภทของมหาวิทยาลัย(TYPE)

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัคร ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ(NUM) การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี(REGDU) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์(AD) และระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y_{\text{มศว2}} = - 6.40 + 1.18\text{NUM}^{***} + 43.95\text{REGDU}^{***} - 8.45\text{AD}^{***} + 1.32\text{LONG}^{***} \dots\dots\dots 8$$

$$R^2 = .393$$

$$F = 54.54$$

จากสมการ 8 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ได้ว่า จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ(NUM) การกำหนดสาขาที่ศึกษาระดับปริญญาตรี(REGDU) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์(AD) และระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน(LONG) มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) โดยปัจจัยดังกล่าวอธิบายการส่งผล

ต่อผู้สมัครได้ร้อยละ 39.3 38.6 และมีค่า $F = 54.54$ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งสามารถอธิบายผลการวิเคราะห์แยกเป็นรายปัจจัยได้ดังนี้

จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ(NUM) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.18 นั่นคือ ถ้ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเพิ่มจำนวน 1 คน จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 1.18 คน หรือถ้ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเพิ่มจำนวน 100 คน จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 118 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

การกำหนดสาขาที่ศึกษาระดับปริญญาตรี(REGDU) จากการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยการกำหนดสาขาที่ศึกษาระดับปริญญาตรีมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 43.95 นั่นคือ ถ้าไม่กำหนดสาขาที่ศึกษาระดับปริญญาตรี 1 สาขาวิชา จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 44 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์(AD) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 8.43 โดยมีอิทธิพลในทางตรงกันข้าม นั่นคือ ถ้าจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้น 1 ช่องทาง จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครลดลง 9 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน(LONG) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.32 นั่นคือ ถ้าระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันเพิ่มขึ้น 1 ปี จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 1.32 คน หรือถ้ามีระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันเพิ่มขึ้น 10 ปี จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 14 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

3.1.5. การวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 Y_{ม.ร.1} &= -168.17 + 1.18^{***}NUM + 16.07REGDU - 35.36REXP \\
 &\quad + 0.13PAY + 8.73^{***}LONG + 59.81RETEST \\
 &\quad + 0.00STD \dots\dots\dots 9 \\
 R^2 &= .481 \\
 F &= 56.31
 \end{aligned}$$

จากสมการ 9 แสดงปัจจัยที่ใช้ในแบบจำลอง ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (REGRADE) การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) การกำหนดประสบการณ์การทำงาน (REXP) จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ(PAY) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ(PAY1) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ(PAY2) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์(AD) ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน(LONG) วิธีการคัดเลือก(RETEST) จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ (STD) และประเภทของมหาวิทยาลัย(TYPE)

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัคร ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ(NUM) และระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน(LONG) สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y_{ม.ร.2} = -168.17 + 1.18NUM + 8.73LONG \dots\dots\dots 10$$

$$R^2 = .481$$

$$F = 56.31$$

จากสมการ 10 อธิบายผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ ได้ว่าจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ(NUM) และ ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) โดยปัจจัยดังกล่าวอธิบายการส่งผลต่อผู้สมัครได้ร้อยละ 48.1 และมีค่า $F = 56.31$ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งสามารถอธิบายผลการวิเคราะห์แยกเป็นรายปัจจัยได้ดังนี้

จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) จากการวิเคราะห์พบว่า จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.18 นั่นคือ ถ้ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเพิ่มจำนวน 1 คน จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 1.18 คน หรือถ้ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเพิ่มจำนวน 100 คน จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 118 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 8.73 นั่นคือ ถ้าระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันเพิ่มขึ้น 1 ปี จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 8.73 คน หรือถ้ามีระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันเพิ่มขึ้น 10 ปี จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 88 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

โดยสรุปจากตาราง 18 ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์โดยภาพรวมเปรียบเทียบ 4 มหาวิทยาลัย คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้น พบว่า สำหรับปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับสมัครส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง สำหรับปัจจัยการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น สำหรับปัจจัยการกำหนดสาขาในระดับปริญญาตรีส่งผลต่อผู้เข้าศึกษาต่อของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเท่านั้น สำหรับปัจจัยการกำหนดประสบการณ์การทำงาน ปัจจัยวิธีการคัดเลือก ปัจจัยจำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์และปัจจัยประเภทของมหาวิทยาลัยไม่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง สำหรับปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์เท่านั้น สำหรับปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น สำหรับปัจจัยจำนวนช่องทางโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเท่านั้น และสำหรับปัจจัยระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของมหาวิทยาลัย 3 แห่งคือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงเท่านั้น

3.2. ศึกษาวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคปกติของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย - เกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 แสดงดังตาราง 19 และสมการ 11 – 18 ดังนี้

ตาราง 19 การวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคปกติโดยภาพรวมและแยกตามมหาวิทยาลัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อ จำนวนผู้สมัคร ภาคปกติ	รวม		จุฬาฯ		มก.		มศว	
	B	t	B	t	B	t	B	T
NUM	0.90***	6.38	1.43***	6.03	1.64***	3.08	0.28	1.32
REGRADE	3.57	1.24	14.99***	2.88	-	-	-5.03	-1.01
REGDU	14.25***	6.48	1.23	0.29	13.32***	3.20	22.86***	5.18
REXP	1.66	0.67	5.91	1.20	-7.33	-0.46	1.29	0.30
PAY	0.00	0.26	-	-	-	-	-0.06	-0.65
PAY1	0.00	-1.45	0.00	0.39	-	-	0.00	0.56
AD	-2.72***	-3.22	-13.94	-1.84	0.06	0.03	-2.56**	-2.35
LONG	0.26***	2.91	0.49*	2.29	-0.40	-1.44	0.66***	3.66
RETEST	14.93***	5.64	2.55	0.65	14.89	1.55	23.35***	4.27
STD	0.00	-0.96	0.00	-0.25	0.00	-0.56	0.00	-1.01
TYPE	10.88***	2.80	-	-	-	-	-	-
a ₀	26.57	1.73	64.11**	2.53	13.95	0.43	26.22	0.34
R²	.190		.288		.157		.331	
SEE	23.70		23.06		21.72		25.32	
F	15.31		10.40		5.21		12.03	

* significant ที่ระดับ 0.05

** significant ที่ระดับ 0.01

*** significant ที่ระดับ 0.00

3.2.1. การวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคปกติโดยภาพรวมในช่วงปีการศึกษา 2536-2545

จากตาราง 19 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคปกติโดยภาพรวม สรุปเป็นสมการดังนี้

$$\begin{aligned}
 Y_{\text{รวมภาคปกติ1}} &= 26.57 + 0.90\text{NUM}^{***} + 3.57\text{REGRADE} + 14.25\text{REGDU}^{***} \\
 &+ 1.66\text{REXP} + 0.00\text{PAY} + 0.00\text{PAY1} - 2.72\text{AD}^{***} \\
 &+ 0.26\text{LONG}^{***} + 14.93\text{RETEST}^{***} + 0.00\text{STD} \\
 &+ 10.88\text{TYPE}^{***} \dots\dots\dots 11 \\
 R^2 &= .190 \\
 F &= 15.31
 \end{aligned}$$

จากสมการ 11 แสดงปัจจัยที่ใช้ในแบบจำลอง ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (REGRADE) การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) การกำหนดประสบการณ์การทำงาน (REXP) จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ (PAY) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ (PAY1) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ (PAY2) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (AD) ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) วิธีการคัดเลือก (RETEST) จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ (STD) และประเภทของมหาวิทยาลัย (TYPE)

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) การกำหนดสาขาที่ศึกษาระดับปริญญาตรี (REGDU) ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (AD) ระยะเวลาที่เปิดสอนของมหาวิทยาลัย (LONG) วิธีการสอบคัดเลือก (RETEST) และประเภทของมหาวิทยาลัย (TYPE) สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 Y_{\text{รวมภาคปกติ2}} &= 26.57 + 0.90\text{NUM} + 14.25\text{REGDU} - 2.72\text{AD} \\
 &+ 0.26\text{LONG} + 14.93\text{RETEST} + 10.88\text{TYPE} \dots\dots\dots 12 \\
 R^2 &= .190 \\
 F &= 15.31
 \end{aligned}$$

จากสมการ 12 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคปกติ ได้ว่า จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) การกำหนดสาขาที่ศึกษาระดับปริญญาตรี (REGDU) ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (AD) ระยะเวลาที่เปิดสอนของมหาวิทยาลัย (LONG) วิธีการคัดเลือก (RETEST) และประเภทของ

มหาวิทยาลัย (TYPE) มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) โดยปัจจัยดังกล่าวอธิบายการส่งผลต่อผู้สมัครได้ร้อยละ 19.0 และมีค่า $F = 15.31$ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งสามารถอธิบายผลการวิเคราะห์แยกเป็นรายปัจจัยได้ดังนี้

จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.90 นั่นคือ ถ้ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเพิ่มจำนวน 1 คน จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 0.9 คน หรือถ้ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเพิ่มจำนวน 100 คน จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 9 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

การกำหนดสาขาที่ศึกษาระดับปริญญาตรี (REGDU) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยการกำหนดสาขาที่ศึกษาระดับปริญญาตรีมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 14.25 นั่นคือ ถ้าไม่กำหนดสาขาที่ศึกษาระดับปริญญาตรี 1 สาขาวิชา จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 15 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (AD) จากวิเคราะห์พบว่าปัจจัยจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 2.72 โดยมีอิทธิพลในทางตรงกันข้าม นั่นคือ ถ้าจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้น 1 ช่องทาง จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครลดลง 3 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

ระยะเวลาที่เปิดสอนของมหาวิทยาลัย (LONG) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.26 นั่นคือ ถ้าระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันเพิ่มขึ้น 1 ปี จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 0.26 คน หรือถ้ามีระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันเพิ่มขึ้น 10 ปี จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 3 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

วิธีการคัดเลือก (RETEST) จากการวิเคราะห์พบว่าปัจจัยวิธีการคัดเลือกมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 14.93 นั่นคือ ถ้ามีการสอบข้อเขียนหรือสัมภาษณ์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่มีการสอบในการรับเปิดรับสมัคร 1 สาขาวิชา จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่ม 15 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

ประเภทของมหาวิทยาลัย (TYPE) จากการวิเคราะห์พบว่าปัจจัยประเภทมหาวิทยาลัยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 10.88 นั่นคือ ถ้าเป็นมหาวิทยาลัยปิดเปิดรับสมัคร 1 สาขาวิชา จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่ม 11 คน มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

3.2.2. การวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคปกติของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในช่วงปีการศึกษา 2536 - 2545

จากตาราง 19 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคปกติของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สรุปเป็นสมการได้ ดังนี้

$$\begin{aligned}
 Y_{\text{จุฬฯภาคปกติ1}} &= 64.11^{**} + 1.43\text{NUM}^{***} + 14.99\text{REGRADE}^{***} \\
 &\quad + 1.23\text{REGDU} + 5.91\text{REXP} + 0.00\text{PAY} - 13.94\text{AD} \\
 &\quad + 2.55\text{RETEST} + 0.49\text{LONG}^* + 0.00\text{STD} \dots\dots\dots 13 \\
 R^2 &= .288 \\
 F &= 23.06
 \end{aligned}$$

จากสมการ 13 แสดงปัจจัยที่ใช้ในแบบจำลอง ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (REGRADE) การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) การกำหนดประสบการณ์การทำงาน (REXP) จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ (PAY) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ (PAY1) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (AD) ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) วิธีการคัดเลือก (RETEST) จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ (STD) และประเภทของมหาวิทยาลัย (TYPE)

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัคร ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (REGRADE) และระยะเวลาที่เปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 Y_{\text{จุฬฯภาคปกติ2}} &= 64.11^{**} + 1.43\text{NUM}^{***} + 14.99\text{REGRADE}^{***} \\
 &\quad + 0.49\text{LONG}^* \dots\dots\dots 14 \\
 R^2 &= .288 \\
 F &= 23.06
 \end{aligned}$$

จากสมการ 14 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคปกติ ได้ว่า จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (REGRADE) และระยะเวลาที่เปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) โดยปัจจัยดังกล่าวอธิบายการส่งผลต่อผู้สมัครได้ร้อยละ 28.8 และมีค่า F =

23.06 ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งสามารถอธิบายผลการวิเคราะห์แยกเป็นรายปัจจัยได้ดังนี้

จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.43 นั่นคือ ถ้ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเพิ่มจำนวน 1 คน จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 1.43 คน หรือถ้ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเพิ่มจำนวน 100 คน จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 143 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (REGRADE) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 14.99 นั่นคือ ถ้าไม่กำหนดเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 1 สาขา จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 15 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

ระยะเวลาที่เปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) จากการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.49 นั่นคือ ถ้าระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันเพิ่มขึ้น 1 ปี จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 0.49 คน หรือถ้ามีระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันเพิ่มขึ้น 10 ปี จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 5 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 (significant ที่ 0.05) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

3.2.3. การวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคปกติของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สรุปรูปเป็นสมการได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 Y_{\text{มก.ภาคปกติ1}} &= 13.95 + 1.64\text{NUM}^{***} + 13.32\text{REGDU}^{***} - 7.33\text{REXP} \\
 &\quad + 0.06\text{AD} - 0.40\text{LONG} + 14.89\text{RETEST} + 0.00\text{STD} \dots\dots\dots 15 \\
 R^2 &= .157 \\
 F &= 21.72
 \end{aligned}$$

จากสมการ 15 แสดงปัจจัยที่ใช้ในแบบจำลอง ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (REGRADE) การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) การกำหนดประสบการณ์การทำงาน (REXP) จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ (PAY) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ (PAY1) จำนวนช่องทางการโฆษณาและ

ประชาสัมพันธ์(AD) ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) วิธีการคัดเลือก (RETEST) จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ (STD) และประเภทของมหาวิทยาลัย (TYPE)

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัคร ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) และการกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y_{\text{มก.ภาคปกติ2}} = 13.95 + 1.64\text{NUM}^{***} + 13.32\text{REGDU}^{***} \dots\dots\dots 16$$

$$R^2 = .157$$

$$F = 21.72$$

จากสมการ 16 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคปกติ ได้ว่า จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ(NUM) และการกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) โดยปัจจัยดังกล่าวอธิบายการส่งผลต่อผู้สมัครได้ร้อยละ 15.7 และมีค่า F = 21.72 ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งสามารถอธิบายผลการวิเคราะห์แยกเป็นรายปัจจัยได้ดังนี้

จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.64 นั่นคือ ถ้ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเพิ่มจำนวน 1 คน จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 1.64 คน หรือถ้ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเพิ่มจำนวน 100 คน จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 164 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยการกำหนดสาขาที่ศึกษาระดับปริญญาตรีมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 13.32 นั่นคือ ถ้าไม่กำหนดสาขาที่ศึกษาระดับปริญญาตรี 1 สาขาวิชา จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 14 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

3.2.4. การวิเคราะห์การถดถอยปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคปกติของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y_{\text{มศว ภาคปกติ1}} = 26.22 + 0.28\text{NUM} - 5.03\text{REGRADE} + 22.86\text{REGDU}^{***}$$

$$+ 1.29\text{REXP} - 0.06\text{PAY} + 0.00\text{PAY1} - 2.56\text{AD}^{**}$$

$$+ 0.66\text{LONG}^{***} + 23.35\text{RETEST}^{***} - 0.00\text{STD} \dots\dots\dots 17$$

$$R^2 = .331$$

$$F = 25.32$$

จากสมการ 17 แสดงปัจจัยที่ใช้ในแบบจำลอง ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (REGRADE) การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) การกำหนดประสบการณ์การทำงาน (REXP) จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ (PAY) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ (PAY1) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (AD) ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) วิธีการคัดเลือก (RETEST) จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ (STD) และประเภทของมหาวิทยาลัย (TYPE)

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัคร ได้แก่ การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (AD) ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) และวิธีการคัดเลือก (RETEST) สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y_{\text{มศว ภาคปกติ 2}} = 26.22 + 22.86\text{REGDU}^{***} - 2.56\text{AD}^{**} + 0.66\text{LONG}^{***} + 23.35\text{RETEST}^{***} \dots\dots\dots 18$$

$$R^2 = .331$$

$$F = 25.32$$

จากสมการ 18 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคปกติ ได้ว่า การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (AD) ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) และวิธีการคัดเลือก (RETEST) มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) โดยปัจจัยดังกล่าวอธิบายการส่งผลต่อผู้สมัครได้ร้อยละ 33.1 และมีค่า $F = 25.32$ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งสามารถอธิบายผลการวิเคราะห์แยกเป็นรายปัจจัยได้ดังนี้

การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยการกำหนดสาขาที่ศึกษาระดับปริญญาตรีมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 22.86 นั่นคือ ถ้าไม่กำหนดสาขาที่ศึกษาระดับปริญญาตรี 1 สาขาวิชา จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 23 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (AD) จากวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 2.56 โดยมีอิทธิพลในทางตรงกันข้าม นั่นคือ ถ้าจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้น 1 ช่องทาง จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครลดลง 3 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 (significant ที่ 0.01) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.66 นั่นคือ ถ้าระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันเพิ่มขึ้น 1 ปี จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 0.66 คน หรือถ้ามีระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันเพิ่มขึ้น 10 ปี จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 7 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

วิธีการคัดเลือก (RETEST) จากการวิเคราะห์พบว่าปัจจัยวิธีการคัดเลือกมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 23.35 นั่นคือ ถ้ามีการสอบข้อเขียนหรือสัมภาษณ์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่มีการสอบในการรับเปิดรับสมัคร 1 สาขาวิชา จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่ม 24 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

โดยสรุปจากตาราง 19 ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์โดยภาพรวมเปรียบเทียบทั้ง 3 มหาวิทยาลัย คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า สำหรับปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับสมัคร ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำหรับปัจจัยการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรีส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น สำหรับปัจจัยการกำหนดสาขาในระดับปริญญาตรีส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับปัจจัยจำนวนช่องทางโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เท่านั้น สำหรับปัจจัยระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับปัจจัยวิธีการคัดเลือกส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และสำหรับปัจจัยการกำหนดประสบการณ์การทำงาน ปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัคร ปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ และปัจจัยจำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ไม่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของทั้ง 3 มหาวิทยาลัย

3.3. การวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคพิเศษโดยภาพรวม และแยกตามจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 แสดงดังตาราง 20 และสมการ 19 - 28

ตาราง 20 การวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคพิเศษ โดยภาพรวมและแยกตามมหาวิทยาลัยช่วงปีการศึกษา 2536-2545

ปัจจัย ที่ส่งผล ต่อจำนวน ผู้สมัคร ภาคพิเศษ	รวม		จุฬาฯ		มก.		มศว		มร.	
	B		B		B		B		B	
	T		T		T		t		t	
NUM	1.86***	11.86	3.14***	7.26	6.08***	9.68	0.10	0.33	0.67	1.78
REGRADE	3.30	0.70	-0.66	-0.34	-	-	10.87	1.59	117.68***	2.88
REGDU	4.24	1.13	0.44	0.26	0.22	0.03	13.38*	2.21	3.49	0.10
REXP	-3.74	-0.89	0.02	0.01	1.22	0.04	-4.74	-0.82	-	-3.52
									104.64***	
PAY	0.02	1.62	0.00	-0.02	0.01	0.10	0.04	0.43	-0.65	-1.42
PAY2	0.00***	2.65	-0.01***	-7.73	0.01*	2.21	-	-	0.05	1.37
AD	-5.51***	-4.06	0.27	0.09	-3.97	-0.30	-6.70***	-4.57	70.79*	2.24
LONG	0.35**	2.40	0.04	0.53	0.30	0.53	0.88***	3.58	8.22***	4.57
RETEST	-5.91	-1.29	3.44*	2.13	-5.15	-0.27	-5.79	-0.78	-134.22	-1.08
STD	0.00	1.11	0.00	-0.68	0.00	0.65	0.00	-0.59	-0.02*	-2.31
TYPE	14.66	1.48	-	-	-	-	-	-	-	-
A ₀	-82.90**	-2.53	168.02**	5.62	-	-3.067	87.51	1.12	-605.9	-1.35
									286.1***	
R ²	.234		.343		.374		.215		.552	
SEE	40.94		9.246		44.09		34.65		51.97	
F	19.64		11.89		11.33		7.77		10.47	

* significant ที่ระดับ 0.05

** significant ที่ระดับ 0.01

*** significant ที่ระดับ 0.00

3.3.1. การวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคพิเศษโดยรวม ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545

จากตาราง 20 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคพิเศษโดยภาพรวม สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 Y_{\text{ภาพรวมภาคพิเศษ 1}} &= -82.90^{**} + 1.86\text{NUM}^{***} + 3.30\text{REGRADE} + 4.24\text{REGDU} \\
 &\quad - 3.74\text{REXP} + 0.02\text{PAY} + 0.00\text{PAY2}^{***} - 5.51\text{AD}^{***} \\
 &\quad - 0.35\text{LONG}^{**} - 5.91\text{RETEST} + 0.00\text{STD} + 14.66\text{TYPE} \dots\dots\dots 19 \\
 R^2 &= .234 \\
 F &= 40.94
 \end{aligned}$$

จากสมการ 19 แสดงปัจจัยที่ใช้ในแบบจำลอง ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (REGRADE) การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) การกำหนดประสบการณ์การทำงาน (REXP) จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ (PAY) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ (PAY2) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (AD) ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) วิธีการคัดเลือก (RETEST) จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ (STD) และประเภทของมหาวิทยาลัย (TYPE)

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัคร ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ (PAY2) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (AD) และระยะเวลาที่เปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 Y_{\text{ภาพรวมภาคพิเศษ 2}} &= -82.90 + 1.86\text{NUM}^{***} + 0.00\text{PAY2}^{***} - 5.51\text{AD}^{***} \\
 &\quad + 0.35\text{LONG}^{**} \dots\dots\dots 20 \\
 R^2 &= .234 \\
 F &= 40.94
 \end{aligned}$$

จากสมการ 20 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคพิเศษโดยรวม ได้ว่า จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ (PAY2) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (AD) และระยะเวลาที่เปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) โดยปัจจัยดังกล่าวอธิบายการส่งผลต่อผู้สมัครได้ร้อยละ 23.4 และมีค่า $F = 40.94$ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งสามารถอธิบายผลการวิเคราะห์แยกเป็นรายปัจจัยได้ดังนี้

จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.86 นั่นคือ ถ้ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเพิ่มจำนวน 1 คน จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 1.86 คน หรือถ้ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเพิ่มจำนวน 100 คน จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 186 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ (PAY2) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.00 นั่นคือ ถ้าจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (AD) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจำนวนช่องทางการโฆษณา และประชาสัมพันธ์มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 5.51 มีอิทธิพลในทางตรงกันข้าม นั่นคือ ถ้าจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้น 1 ช่องทาง จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครลดลง 6 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

ระยะเวลาที่เปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.35 นั่นคือ ถ้าระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันเพิ่มขึ้น 1 ปี จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 0.35 คน หรือถ้ามีระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันเพิ่มขึ้น 10 ปี จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 4 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 (significant ที่ 0.01) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

3.3.2.การวิเคราะห์ถดถอยปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคพิเศษของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y_{\text{จุฬารภาคพิเศษ1}} = 168.02^{**} + 3.14^{***}NUM - 0.66REGRADE + 0.44REGDU + 0.02REXP + 0.00PAY - 0.01^{***}PAY2 - 0.27AD + 0.04LONG + 3.44*RETEST + 0.00STD \dots\dots\dots 21$$

$$R^2 = .343$$

$$F = 9.246$$

จากสมการ 21 แสดงปัจจัยที่ใช้ในแบบจำลอง ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (REGRADE) การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) การกำหนดประสบการณ์การทำงาน (REXP) จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ (PAY) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ (PAY2) จำนวนช่องทางการโฆษณาและ

ประชาสัมพันธ์(AD) ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน(LONG) วิธีการคัดเลือก (RETEST) จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ (STD) และประเภทของมหาวิทยาลัย(TYPE)

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัคร ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ(NUM) ค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ(PAY2) และวิธีการคัดเลือก(RETEST) สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y_{\text{จุฬาฯภาคพิเศษ 2}} = 168.02 + 3.14\text{NUM} - 0.01\text{PAY2} + 3.44\text{RETEST} \dots\dots\dots 22$$

$$R^2 = .343$$

$$F = 9.246$$

จากสมการ 22 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคพิเศษของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ว่า จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ(NUM) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ (PAY2) และวิธีการคัดเลือก (RETEST) มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) โดยปัจจัยดังกล่าวอธิบายการส่งผลต่อผู้สมัครได้ร้อยละ 34.3 และมีค่า F = 9.246 ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งสามารถอธิบายผลการวิเคราะห์แยกเป็นรายปัจจัยได้ดังนี้

จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 3.14 นั่นคือ ถ้ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเพิ่มจำนวน 1 คน จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 3.14 คน หรือถ้ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเพิ่มจำนวน 100 คน จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 314 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

ค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ (PAY2) จากการวิเคราะห์พบว่าปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.01 โดยมีอิทธิพลในทางตรงกันข้าม นั่นคือ ถ้าจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษเพิ่มขึ้น 1 บาท จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครลดลง 0.01 คน หรือถ้าจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษเพิ่มขึ้น 1000 บาท จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครลดลง 10 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

วิธีการคัดเลือก (RETEST) จากการวิเคราะห์พบว่าปัจจัยวิธีการคัดเลือกมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 3.44 นั่นคือ ถ้ามีการสอบข้อเขียนหรือสัมภาษณ์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่มีการสอบในการรับเปิดรับสมัคร 1 สาขาวิชา จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่ม 4 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 (significant ที่ 0.05) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

3.3.3. การวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 Y_{\text{มก.ภาคพิเศษ1}} &= -286.1^{***} + 6.08\text{NUM}^{***} + 0.22\text{REGDU} + 1.22\text{REXP} \\
 &\quad + 0.01\text{PAY} + 0.01\text{PAY2}^* - 3.97\text{AD} + 0.30\text{LONG} \\
 &\quad - 5.15\text{RETEST} + 0.00\text{STD} \dots\dots\dots 23 \\
 R^2 &= .374 \\
 F &= 44.09
 \end{aligned}$$

จากสมการ 23 แสดงปัจจัยที่ใช้ในแบบจำลอง ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (REGRADE) การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) การกำหนดประสบการณ์การทำงาน (REXP) จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ (PAY) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ (PAY2) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (AD) ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) วิธีการคัดเลือก (RETEST) จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ (STD) และประเภทของมหาวิทยาลัย (TYPE)

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัคร ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) และจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ (PAY2) สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 Y_{\text{มก.ภาคพิเศษ2}} &= -286.1^{***} + 6.08\text{NUM}^{***} + 0.01\text{PAY2}^* \dots\dots\dots 24 \\
 R^2 &= .374 \\
 F &= 44.09
 \end{aligned}$$

จากสมการ 24 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคพิเศษ ได้ว่า จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) และจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ (PAY2) มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) โดยปัจจัยดังกล่าวอธิบายการส่งผลต่อผู้สมัครได้ร้อยละ 37.4 และมีค่า $F = 44.09$ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งสามารถอธิบายผลการวิเคราะห์แยกเป็นรายปัจจัยได้ดังนี้

จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 6.08 นั่นคือ ถ้ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเพิ่มจำนวน 1 คน จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 6.08 คน หรือถ้ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเพิ่มจำนวน 100 คน จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 608 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ (PAY2) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.01 นั่นคือ ถ้าจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษเพิ่มขึ้น 1 บาท จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 0.01 คน หรือถ้าจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษเพิ่มขึ้น 1000 บาท จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 10 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 (significant ที่ 0.05) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

3.3.4. การวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 Y_{\text{มศว ภาคพิเศษ1}} &= 87.51 + 0.10\text{NUM} + 10.87\text{REGRADE} + 13.38\text{REGDU}^* \\
 &\quad - 4.74\text{REXP} + 0.04\text{PAY} - 6.70\text{AD}^{***} + 0.88\text{LONG}^{***} \\
 &\quad - 5.79\text{RETEST} + 0.00\text{STD} \dots\dots\dots 25 \\
 R^2 &= .215 \\
 F &= 34.65
 \end{aligned}$$

จากสมการ 25 แสดงปัจจัยที่ใช้ในแบบจำลอง ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (REGRADE) การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) การกำหนดประสบการณ์การทำงาน (REXP) จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ (PAY) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ (PAY2) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (AD) ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) วิธีการคัดเลือก (RETEST) จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ (STD) และประเภทของมหาวิทยาลัย (TYPE)

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัคร ได้แก่ การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (AD) และระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 Y_{\text{มศว ภาคพิเศษ2}} &= 87.51 + 13.38\text{REGDU}^* - 6.70\text{AD}^{***} + 0.88\text{LONG}^{***} \dots\dots\dots 26 \\
 R^2 &= .215 \\
 F &= 34.65
 \end{aligned}$$

จากสมการ 26 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคพิเศษ ได้ว่า การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (AD) และระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่

เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) โดยเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครได้ร้อยละ 21.5 และมีค่า $F = 34.65$ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งสามารถอธิบายรายปัจจัยได้ดังนี้

การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยการกำหนดสาขาที่ศึกษาระดับปริญญาตรีมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 13.38 นั่นคือ ถ้าไม่กำหนดสาขาที่ศึกษาระดับปริญญาตรี 10 สาขาวิชา จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 134 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 (significant ที่ 0.05) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (AD) จากวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 6.70 โดยมีอิทธิพลในทางตรงกันข้าม นั่นคือ ถ้าจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้น 1 ช่องทาง จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครลดลง 7 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.88 นั่นคือ ถ้าระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันเพิ่มขึ้น 1 ปี จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 0.88 คน หรือถ้ามีระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันเพิ่มขึ้น 10 ปี จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 9 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

3.3.5. การวิเคราะห์ถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยรามคำแหง สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 Y_{\text{ม.ร. ภาคพิเศษ 1}} &= -605.9 + 0.67\text{NUM} + 117.68\text{REGRADE}^{***} \\
 &\quad + 3.49\text{REGDU} - 104.64\text{REXP}^{***} - 0.65\text{PAY} \\
 &\quad + 0.05\text{PAY2} + 70.79\text{AD}^* + 8.22\text{LONG}^{***} \\
 &\quad - 134.22\text{RETEST} - 0.02\text{STD}^* \dots\dots\dots 27 \\
 R^2 &= .552 \\
 F &= 51.97
 \end{aligned}$$

จากสมการ 27 แสดงปัจจัยที่ใช้ในแบบจำลอง ได้แก่ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ (NUM) การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (REGRADE) การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี (REGDU) การกำหนดประสบการณ์การทำงาน (REXP) จำนวนค่าใช้จ่ายในการ

สมัครสอบ(PAY) จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ(PAY2) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์(AD) ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน(LONG) วิธีการคัดเลือก (RETEST) จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ (STD) และประเภทของมหาวิทยาลัย(TYPE)

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัคร ได้แก่ การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี(REGRADE) การกำหนดประสบการณ์การทำงาน (REXP) ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์(AD) ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน(LONG) และจำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์(STD) สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y_{\text{ม.ร.ภาคพิเศษ 2}} = -605.9 + 117.68\text{REGRADE}^{***} - 104.64\text{REXP}^{***} + 70.79\text{AD}^* + 8.22\text{LONG}^{***} - 0.02\text{STD}^* \dots\dots\dots 28$$

$$R^2 = .552$$

$$F = 51.97$$

จากสมการ 28 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคพิเศษ ได้ว่า การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (REGRADE) การกำหนดประสบการณ์การทำงาน (REXP) จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (AD) ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) และจำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ (STD) มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) โดยสามารถอธิบายอิทธิพลดังกล่าวได้ร้อยละ 55.2 และมีค่า $F = 51.97$ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งสามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (REGRADE) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 117.68 นั่นคือ ถ้าไม่กำหนดเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 1 สาขา จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 118 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

การกำหนดประสบการณ์การทำงาน (REXP) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยการกำหนดประสบการณ์การทำงานมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 104.64 โดยมีอิทธิพลในทางตรงกันข้าม นั่นคือ ถ้าหากไม่กำหนดประสบการณ์การทำงานจะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครลดลง 105 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (significant ที่ 0.00) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (AD) จากวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 70.79 นั่นคือ ถ้าจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้น 1 ช่องทาง จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครลดลง 71 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 (significant ที่ 0.05) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน (LONG) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 8.22 นั่นคือ ถ้าระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันเพิ่มขึ้น 1 ปี จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 8.22 คน หรือถ้ามีระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันเพิ่มขึ้น 10 ปี จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น 82 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 (significant ที่ 0.01) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ (STD) จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.02 นั่นคือ โดยมีอิทธิพลในทางตรงกันข้าม ที่หากมีจำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์เพิ่มขึ้น 1 คน จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครลดลง 0.02 คน หรือถ้ามีจำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์เพิ่ม 100 คน จะส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครลดลง 2 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 (significant ที่ 0.05) เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

โดยสรุปจากตาราง 20 ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์โดยภาพรวมเปรียบเทียบทั้ง 4 มหาวิทยาลัย คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า สำหรับปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับสมัคร ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำหรับปัจจัยการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี ปัจจัยการกำหนดประสบการณ์การทำงาน และปัจจัยจำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครมหาวิทยาลัยรามคำแหงเท่านั้น สำหรับปัจจัยการกำหนดสาขาในระดับปริญญาตรีส่งผลต่อผู้สมัครของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเท่านั้น สำหรับปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครไม่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาของมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง สำหรับปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำหรับปัจจัยจำนวนช่องทางโฆษณาและประชาสัมพันธ์และปัจจัยระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยรามคำแหง และสำหรับปัจจัยวิธีการคัดเลือกส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย : ปีการศึกษา 2536-2545 นี้สามารถสรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย สมมติฐาน และวิธีการวิจัย

ความมุ่งหมายของของการวิจัย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาระดับปริญญาโท สาขาครุศาสตรมหาบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ความสำคัญของการวิจัย ผลการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ดังนี้

1. ผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาครุศาสตรมหาบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชในการบริหารจัดการ ตลอดจนการวางแผนจัดการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ให้สอดคล้องกับความต้องการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

2. ผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทยแห่งอื่นๆ ในการบริหารจัดการ ตลอดจนการวางแผนจัดการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ให้สอดคล้องกับความต้องการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

ปัจจัยด้านจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี การกำหนดประสบการณ์การทำงาน จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน วิธีการคัดเลือก จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์และประเภทของมหาวิทยาลัย ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาครุศาสตรมหาบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาการศึกษามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการโดยใช้แบบบันทึกการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร
และการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องฝ่ายมหบัณฑิตของมหาวิทยาลัย 5 แห่ง ประกอบด้วย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
กระทรวงศึกษาธิการ

ตัวแปรและข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยมี 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ตัวแปรต้น คือ การกำหนดจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ การกำหนดคะแนน
เฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี การกำหนดสาขาการศึกษาระดับปริญญาตรี การกำหนดประสบการณ์
การทำงาน จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวนช่องทางการ
โฆษณาและประชาสัมพันธ์ ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน วิธีการคัดเลือก
จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ และประเภทของมหาวิทยาลัย

กลุ่มที่ 2 ตัวแปรตาม คือ จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาศึกษา
ศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทยในปีการศึกษา 2536-2545 จำนวน 5 แห่ง ประกอบด้วย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

เครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ มีรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้สมัครเข้า
ศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ การกำหนดจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ การ
กำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี การกำหนดสาขาการศึกษาระดับปริญญาตรี การ
กำหนดประสบการณ์การทำงาน จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา
จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน
วิธีการคัดเลือก จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ และประเภทของมหาวิทยาลัย โดยผู้วิจัยได้
ดำเนินการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ทำเรื่องขอหนังสือแนะนำตัวที่ออกโดยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อนำไปแสดงต่อฝ่ายรับนิสิต/นักศึกษาใหม่ และบัณฑิตวิทยาลัยของสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 5 แห่ง
และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้
การขอข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ใช้ระยะเวลาดำเนินการระหว่างวันที่ 1 สิงหาคม 2546 ถึงวันที่ 30
กันยายน 2546

2. สัมภาษณ์ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องดังกล่าวเพื่อเสริมส่วนของข้อมูลให้ครบถ้วน
3. ตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนของข้อมูล และจัดระบบข้อมูลเพื่อใช้ในการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติในการพรรณนาข้อมูลที่ได้ ประกอบด้วย
 - 1.1. ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 1.2. ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)
 - 1.3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย ด้วยการวิเคราะห์ถดถอย (Regression Analysis) โดยโปรแกรม SPSS PC+ Version 10.0

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย : ปีการศึกษา 2536-2545 สรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จากการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับจำนวนสาขาวิชาที่เปิดสอนในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ พบว่า ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช โดยในช่วงปีการศึกษา 2543-2545 มีจำนวนการเปิดสอนสาขาวิชามากที่สุดหรือมีจำนวน 76 สาขาวิชาต่อปี(ร้อยละ 11.2) รองลงมาคือปีการศึกษา 2540-2542 มีจำนวน 74 สาขาวิชาต่อปี(ร้อยละ 10.9) ปีการศึกษา 2538-2539 มีจำนวน 73 สาขาวิชาต่อปี(ร้อยละ 10.7) ปีการศึกษา 2537 มีจำนวน 44 สาขาวิชาต่อปี(ร้อยละ 6.5) และปีการศึกษา 2536 มีจำนวน 41 สาขาวิชาต่อปี(ร้อยละ 6.0)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจำนวนผู้สมัคร จำนวนสาขา และปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 สรุปได้ดังนี้

จำนวนผู้สมัครและจำนวนสาขาวิชาภาพรวม พบว่ามีจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 เท่ากับ 49,281 คน และมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดรับ 619 สาขาวิชา ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย 79.61 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ย

มาตรฐาน 200.61 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีจำนวนผู้สมัครโดยเฉลี่ย 80 คนต่อสาขาวิชา โดยมีความแตกต่างของจำนวนผู้สมัครต่อสาขาวิชามากถึง 201 คนต่อสาขาวิชา โดยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวนผู้สมัครศึกษามากที่สุด คือ 17,095 คน (ร้อยละ 34.69) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 10,219 คน (ร้อยละ 20.74) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 9,225 คน (ร้อยละ 18.72) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 7,766 คน (ร้อยละ 15.75)ตามลำดับ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนผู้สมัครน้อยที่สุด 4,976 คน (ร้อยละ 10.10)

2.2. จำนวนผู้สมัครและจำนวนสาขาวิชาภาคปกติ พบว่า มีจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536 - 2545 เท่ากับ 20,204 คน และมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดรับ 534 สาขาวิชา ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย 37.84 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ยมาตรฐาน 29.53 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีจำนวนผู้สมัครโดยเฉลี่ย 38 คนต่อสาขาวิชา โดยมีความแตกต่างของจำนวนผู้สมัครต่อสาขาวิชา 30 คนต่อสาขาวิชา

2.3. จำนวนผู้สมัครและจำนวนสาขาวิชาภาคพิเศษ พบว่า จำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536 - 2545 เท่ากับ 29,077 คน และมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดรับ 248 สาขาวิชา ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย 117.75 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ยมาตรฐาน 303.38 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีจำนวนผู้สมัครโดยเฉลี่ย 118 คนต่อสาขาวิชา โดยมีความแตกต่างของจำนวนผู้สมัครต่อสาขาวิชา 304 คนต่อสาขาวิชา

2.4. จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับและจำนวนสาขาวิชาภาพรวม พบว่า มีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 เท่ากับ 18,146 คน และมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดรับนิสิต/นักศึกษาจำนวน 613 สาขาวิชา ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย 29.70 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ยมาตรฐาน 21.09 ซึ่งแสดงว่ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับโดยเฉลี่ย 30 คนต่อสาขาวิชา โดยมีความแตกต่างของจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ 22 คนต่อสาขาวิชา

2.5. จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับและจำนวนสาขาวิชาภาคปกติ พบว่า มีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 เท่ากับ 9,953 คน และมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดรับนิสิต/นักศึกษาจำนวน 534 สาขาวิชา ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย 18.60 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ยมาตรฐาน 7.81 ซึ่งแสดงว่ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับโดยเฉลี่ยจำนวน 19 คนต่อสาขาวิชา โดยมีความแตกต่างของจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับจำนวน 8 คนต่อสาขาวิชา

2.6. จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับและจำนวนสาขาวิชาภาคพิเศษ พบว่า มีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 เท่ากับ 8,193 คน และมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดรับนิสิต/นักศึกษาจำนวน 242 สาขาวิชา ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย 33.58 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ยมาตรฐาน 18.31 ซึ่งแสดงว่า

มีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับโดยเฉลี่ยจำนวน 34 คนต่อสาขาวิชา โดยมีความแตกต่างของจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับจำนวน 19 คนต่อสาขาวิชา

2.7. การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี พบว่า มีจำนวนสาขาวิชาที่มีการกำหนดและไม่กำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีมากที่สุด (ร้อยละ 42.2) รองลงมาคือ จำนวนสาขาวิชาที่ไม่มีการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 35.2) และจำนวนสาขาวิชาที่มีการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีมีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 22.6)

2.8. การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี พบว่า มีจำนวนสาขาวิชาที่ไม่มีการกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด (ร้อยละ 47.2) รองลงมาคือจำนวนสาขาวิชาที่มีการกำหนดและไม่กำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญา (ร้อยละ 46.3) และจำนวนสาขาวิชาที่มีการกำหนดสาขาการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 6.5) ตามลำดับ

2.9. การกำหนดประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า มีจำนวนสาขาวิชาที่มีการกำหนดและไม่กำหนดประสบการณ์ในการทำงานมากที่สุด (ร้อยละ 51.5) รองลงมาคือ จำนวนสาขาวิชาที่ไม่มีการกำหนดประสบการณ์ในการทำงาน (ร้อยละ 39.2) และจำนวนสาขาวิชาที่มีการกำหนดประสบการณ์ในการทำงาน (ร้อยละ 9.4) ตามลำดับ

2.10. วิธีการคัดเลือก พบว่า จำนวนสาขาวิชาที่มีวิธีการคัดเลือกที่ไม่มีการสอบข้อเขียนและสัมภาษณ์มีจำนวนมากที่สุด(ร้อยละ 78.0) รองลงมาคือ จำนวนสาขาวิชาที่มีวิธีการคัดเลือกที่มีการสอบสัมภาษณ์(ร้อยละ 21.0) และจำนวนสาขาวิชาที่มีวิธีการคัดเลือกที่ไม่มีการสอบข้อเขียน(ร้อยละ 1.0) ตามลำดับ

2.11.ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีพบว่า สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีเท่ากับ 2.54 ซึ่งแสดงว่า ระดับคะแนนเฉลี่ยในระดับปริญญาตรีตามเกณฑ์ที่กำหนดเท่ากับ 2.54 คะแนนต่อสาขาวิชา และมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.14 ซึ่งแสดงว่า มีความแตกต่างของระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีเท่ากับ 0.14 คะแนนต่อสาขาวิชา

ประสบการณ์ในการทำงาน(ปี) พบว่า สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ยของประสบการณ์ในการทำงาน(ปี)เท่ากับ 2.55 ซึ่งแสดงว่า การกำหนดประสบการณ์ในการทำงานของผู้สมัครเท่ากับ 2 ปี 5 เดือนต่อสาขาวิชา โดยมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 ซึ่งแสดงว่า มีความแตกต่างของประสบการณ์ในการทำงาน(ปี)เท่ากับ 8 เดือนต่อสาขาวิชา

จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ พบว่า จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 449.03 ซึ่งแสดงว่า มีจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ 450 บาทต่อสาขาวิชา และมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 155.27 ซึ่งแสดงว่า มีความแตกต่างของจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ 156 บาทต่อสาขาวิชา

จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ พบว่า จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9,711.30 ซึ่งแสดงว่า มีจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา 9,712 บาทต่อสาขาวิชา และมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2,260.37 ซึ่งแสดงว่า มีความแตกต่างของจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา 2,261 บาทต่อสาขาวิชา

จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ พบว่า จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18,433.12 ซึ่งแสดงว่า มีจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา 18,434 บาทต่อสาขาวิชา และมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2,986.76 ซึ่งแสดงว่า มีความแตกต่างของจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ 2,987 บาทต่อสาขาวิชา

2.12. จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ พบว่า จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.17 ซึ่งแสดงว่า มีการใช้จำนวนช่องทางการโฆษณา 7 ช่องทาง และมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.67 ซึ่งแสดงว่า มีความแตกต่างของจำนวนการใช้ช่องทางการโฆษณา 2 ช่องทาง โดยที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทร - วิโรฒมีจำนวนการใช้ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์มากที่สุด (ร้อยละ 27.77) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ร้อยละ 19.44) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ร้อยละ 16.66) และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชมีน้อยที่สุด (ร้อยละ 16.66)

2.13. การใช้ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ พบว่าช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ที่มีการใช้มากที่สุด(ร้อยละ 13.88) คือ หนังสือพิมพ์ วิทยุ-วิทยุโทรทัศน์ เว็บไซต์ และแผ่นป้าย รองลงมา คือ ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านจดหมายถึงองค์กร และเอกสารภายใน/แผ่นพับ(ร้อยละ 11.11) ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านตัววิ่งป้ายอิเล็กทรอนิกส์(ร้อยละ 8.33) ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านโทรศัพท์และออกบูธ (ร้อยละ 5.55) และช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านอีเมล(ร้อยละ 2.77) ที่ใช้ช่องทางผ่านอีเมล ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 สรุปได้ดังนี้

3.1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์โดยภาพรวม พบว่า ปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ ปัจจัยการกำหนดสาขาที่ศึกษาระดับปริญญาตรี ปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ และปัจจัยระยะเวลาที่เปิดสอน ตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันมีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ หากเปรียบเทียบ 4 มหาวิทยาลัย คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ปัจจัยจำนวน นิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับสมัครส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของ โดยที่ปัจจัยการกำหนดคะแนนเฉลี่ย สะสมระดับปริญญาตรีส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น สำหรับปัจจัย การกำหนดสาขาในระดับปริญญาตรี ส่งผลต่อผู้เข้าศึกษาต่อของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เท่านั้น สำหรับปัจจัยการกำหนดประสบการณ์การทำงาน ปัจจัยวิธีการคัดเลือก ปัจจัยจำนวน บัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์และปัจจัยประเภทของมหาวิทยาลัย ไม่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของ มหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง สำหรับปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้า ศึกษาต่อของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เท่านั้น สำหรับปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาค ปกติและภาคพิเศษ ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น สำหรับปัจจัยจำนวนช่องทางโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเท่านั้น และสำหรับปัจจัยระยะเวลาใน การเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของมหาวิทยาลัย 3 แห่งคือจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงเท่านั้น

3.2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคปกติ พบว่า ปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ ปัจจัยการกำหนดสาขาที่ศึกษา ระดับปริญญาตรี ปัจจัยจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ปัจจัยระยะเวลาที่เปิดสอน ของมหาวิทยาลัย ปัจจัยวิธีการคัดเลือก และปัจจัยประเภทของมหาวิทยาลัยมีอิทธิพลต่อจำนวน ผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

หากเปรียบเทียบ 3 มหาวิทยาลัย คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ สมัครส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำหรับ ปัจจัยการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยเท่านั้น สำหรับปัจจัยการกำหนดสาขาในระดับปริญญาตรีส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับปัจจัยจำนวนช่องทางโฆษณา และประชาสัมพันธ์ ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเท่านั้น สำหรับปัจจัย ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับปัจจัยวิธีการคัดเลือกส่งผลต่อจำนวน ผู้สมัครของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และสำหรับปัจจัยการกำหนดประสบการณ์การทำงาน ปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัคร ปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ และปัจจัยจำนวน บัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ไม่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของทั้ง 3 มหาวิทยาลัย

3.3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคพิเศษ พบว่า ปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ ปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ ปัจจัยจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ และปัจจัยระยะเวลาที่เปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

หากเปรียบเทียบ 4 มหาวิทยาลัย คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับสมัครส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำหรับปัจจัยการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี ปัจจัยการกำหนดประสบการณ์การทำงาน และปัจจัยจำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครมหาวิทยาลัยรามคำแหงเท่านั้น สำหรับปัจจัยการกำหนดสาขาในระดับปริญญาตรี ส่งผลต่อผู้สมัครของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเท่านั้น สำหรับปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครไม่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาของมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง สำหรับปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำหรับปัจจัยจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์และปัจจัยระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยรามคำแหง และสำหรับปัจจัยวิธีการคัดเลือกส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น

การอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย : ปีการศึกษา 2536-2545 โดยมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1 : จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์

ผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาโดยภาพรวมของการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับกฎของแซย์(1767-1832)(อุทัย : 319-320) ที่ว่าอุปทานสร้างอุปสงค์(Supply creates its own demand) และอุปทานการบริการทางการศึกษามีอิทธิพลต่ออุปสงค์ทางการศึกษาด้วย และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของณัฐชา ตริมุข (2546 : 160) ที่พบว่า จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับกับจำนวนผู้สมัครเข้าเรียน

ระดับปริญญาโททั้งภาคปกติและภาคพิเศษตั้งแต่ปีการศึกษา 2538-2545 มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า หากมหาวิทยาลัยมีการประกาศรับจำนวนนิสิต/นักศึกษาในแต่ละปี การศึกษาเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้มีผู้สมัครเข้าเรียนเพิ่มขึ้นเช่นกัน

สมมติฐานที่ 2 : การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

ผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีของผู้สมัครเข้าศึกษาโดยภาพรวมทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีไม่มีการปรับเปลี่ยนอย่างชัดเจน (ตาราง 11 หน้า 53) นอกจากนี้ยังไม่มีมีการปรับเปลี่ยนระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีอย่างชัดเจน(ตาราง 13 หน้า 57) โดยมีความแตกต่างของระดับคะแนนเฉลี่ยในระดับปริญญาตรีน้อย($S.D = 0.14$) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า มีการเปลี่ยนแปลงการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีน้อย และสอดคล้องกับงานวิจัยของอัครชิต ทีฆะทิพย์สกุล (2530 : 19) ที่พบว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมในอดีตไม่มีผลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทมาบัณฑิต

อย่างไรก็ตาม เมื่อวิเคราะห์การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีแยกตามมหาวิทยาลัย พบว่า การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครโดยภาพรวมและภาคปกติของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และผู้สมัครภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสะท้อนให้เห็นว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการปรับเกณฑ์การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรีของผู้สมัครอย่างชัดเจนเมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น นั่นก็คือ หากจุฬาลงกรณ์และมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่มีการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรีของผู้สมัครภาพรวมและภาคพิเศษตามลำดับแล้ว จะส่งผลให้มีผู้สมัครเพิ่มขึ้น

สมมติฐานที่ 3 : การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรีส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

ผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรีของผู้สมัครเข้าศึกษาโดยภาพรวม ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อทุกมหาวิทยาลัยในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และยังส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาโดยภาพรวม และภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 และ 0.05 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ที่ตั้งไว้ และสะท้อนให้เห็นว่า หากมหาวิทยาลัยไม่กำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรีของผู้สมัครเข้าศึกษา จะส่งผลให้มีผู้สมัครเพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับรายงานการวิจัยโครงการวางแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (2531-2545) : เรื่องบทบาทอุดมศึกษาเอกชน (2533 : 276) ที่ว่า แนวโน้มการเปิดสอนระดับปริญญาโทจะเป็นไปในลักษณะการเปิดโอกาสให้บัณฑิตที่จบปริญญาตรีโดยทั่วไป และผู้ที่ประกอบอาชีพอยู่แล้วให้ศึกษาเพิ่มเติมความรู้ วุฒิและประสบการณ์ให้มากขึ้น

สมมติฐานที่ 4 : การกำหนดประสบการณ์การทำงานส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

ผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า การกำหนดประสบการณ์การทำงานสำหรับผู้สมัครส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาโดยภาพรวมของมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัครชิต ที่ชะทิพย์สกุล (2530 : 78) ที่พบว่า การมีหรือไม่มีประสบการณ์การทำงานไม่ได้เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทบัณฑิต โดยแรงจูงใจหลักๆ คือ สาขาวิชาที่ศึกษาต้องตรงกับความต้องการของสังคม

แต่อย่างไรก็ตาม การกำหนดประสบการณ์การทำงานส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่มีการปรับเปลี่ยนเกณฑ์การกำหนดประสบการณ์การทำงาน (ตาราง 13 หน้า 57) โดยกำหนดคุณสมบัติผู้สมัครต้องมีประสบการณ์ 3 ปี ดังนั้นจึงส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาลดลง

สมมติฐานที่ 5 : จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

ผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครโดยภาพรวมของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่สะท้อนให้เห็นว่า แม้ว่าจะมีการกำหนดค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบมากขึ้นก็ยังมีจำนวนผู้สมัครมากเช่นกัน อาจเป็นเพราะค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ (ตาราง 14 หน้า 60) เป็นมูลค่าไม่มากพอที่จะส่งผลต่อการตัดสินใจสมัครหรือไม่สมัครสอบได้ และสอดคล้องกับการศึกษาของ ณัฐชา ตรีมุข (2546 : 160) ที่พบว่า การศึกษาในระดับสูงขึ้นส่งผลต่อความก้าวหน้าในอนาคต ทำให้มีความต้องการศึกษาที่ทำให้มีอุปสงค์มากกว่าอุปทาน และผู้ที่สนใจสมัครเป็นผู้ที่มีความพร้อมและเต็มใจที่จะจ่ายเพื่อการศึกษาในระดับสูง และสอดคล้องกับทฤษฎีการเลือกเชิงเหตุผล ที่ว่าสิ่งที่บุคคลเลือกจะอยู่บนพื้นฐานของความพึงพอใจ(Preferences) และโอกาส(Opportunities) จึงจะได้รับการตอบแทนในแง่รรถประโยชน์สูงสุด

สมมติฐานที่ 6 : จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

ผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครโดยภาพรวมของทุกมหาวิทยาลัยในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอุไรวรรณ แก้วมูลคำ (2545 : 66) ที่พบว่า ถ้าค่าเล่าเรียนสูงขึ้น อุปสงค์สำหรับการศึกษาก็จะลดลงหรือการที่จำนวนค่าใช้จ่ายในภาคปกติสูงขึ้นจะส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครลดลง เช่นเดียวกับ จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเตือนใจ เกตุษา (2535 : 6) ที่พบว่า สาเหตุที่นักศึกษาให้ตัดสินใจเลือกสมัครเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยรามคำแหง เนื่องจากค่าหน่วยกิตถูกกว่าสถาบันการศึกษาเอกชน และผลการศึกษาของ มนัส สุวรรณและประหยัด ปานดี (2532 : 83) ที่พบว่า ร้อยละ 20 ของกลุ่มตัวอย่างมีความไม่แน่ใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาเนื่องจากปัจจัยด้านฐานะทางเศรษฐกิจผู้ปกครอง นั่นคือ ผู้สมัครให้ความสำคัญกับต้นทุนทางการศึกษาที่หากจำนวนค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นจะส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครลดลง

อย่างไรก็ตาม จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครโดยภาพรวมของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เช่นเดียวกับ จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของภาพรวมของทั้ง 4 มหาวิทยาลัยโดยเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่สะท้อนให้เห็นว่า หากมหาวิทยาลัยเพิ่มจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษมากขึ้น จะทำให้ความต้องการสมัครหรืออุปสงค์ทางการศึกษาเพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุรกุล เจนอบรม (2530 : 1) ที่พบว่า ข้าราชการส่วนใหญ่สนใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกตามลำดับ เนื่องจากเห็นว่าปริญญาบัตรยังคงเป็นสิ่งจำเป็น สำหรับหน้าที่การงานในชีวิตราชการและเป็นค่านิยมในสังคมไทยที่ยังเน้นความสำคัญของปริญญาบัตรมากกว่าประสบการณ์ นั่นคือ เมื่อมีความต้องการการศึกษาระดับสูงเพราะส่งผลต่อความก้าวหน้าในอนาคต และยังมีเป็นค่านิยมในสังคม จึงทำให้มีอุปสงค์มากกว่าอุปทานที่ผู้สมัครพร้อมและเต็มใจจะจ่ายเพื่อการศึกษาต่อแม้ว่าจะมีค่าใช้จ่ายสูงก็ตาม

สมมติฐานที่ 7 : จำนวนช่องทางโฆษณาและประชาสัมพันธ์ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

ผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า จำนวนช่องทางโฆษณา และประชาสัมพันธ์ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครโดยภาพรวมของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับ 0.01 และ 0.00 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้ง

ไว้ นั่นคือ หากมหาวิทยาลัยมีจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์มากจะส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครลดลง นั่นอาจจะเป็นเพราะจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ที่ดำเนินการนั้นยังไม่ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย(ตาราง 15 หน้า 64) โดยจากผลการศึกษาของสมพร เพ็ญเสถียร (2546 : 36) พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างได้รับข้อมูลข่าวสารในเพื่อการเรียนต่อ ในระดับปริญญาโทมากที่สุดจากสื่อบุคคล รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ตและโทรทัศน์วิทยุหรือวิทยุ และสอดคล้องกับการศึกษาของ จิตต์อารีย์ กนกนรินทร์ (2541 : 24-27) ที่พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 72.4 กลุ่มตัวอย่างต้องการให้นำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาต่อปริญญาโท โดยการตีประกาศตามสถาบันการศึกษาต่างๆ ดังนั้นการที่จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ส่งผลในทิศทางตรงข้ามสะท้อนให้เห็นว่าจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์อาจจะไม่เหมาะสม และตรงตามกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการ

สมมติฐานที่ 8 : ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์

ผลการวิเคราะห์พบว่า ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครโดยภาพรวมในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับ 0.01 และยังส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยรามคำแหงในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จิราภรณ์ ไหวดี (2541 : 29-30) และ ชนิตา เพชรทองคำ (2542 : 96) ที่พบว่า แรงจูงใจด้านสถาบัน ได้แก่ การมีชื่อเสียง การเป็นที่ยอมรับของศิษย์เก่า ความนิยมชื่นชมสถาบัน ความคุ้นเคย การที่สถาบันมีบทบาทต่อการพัฒนาการศึกษา เป็นแรงจูงใจที่ทำให้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า หากมหาวิทยาลัยมีการเปิดสอนมานานส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครมากขึ้น

สมมติฐานที่ 9 : วิธีการคัดเลือกส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

ผลการวิเคราะห์พบว่า วิธีการคัดเลือกส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของการศึกษาภาคปกติโดยรวม และส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาภาคปกติของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่สะท้อนให้เห็นว่า หากมหาวิทยาลัยมีการกำหนดวิธีการคัดเลือกโดยมีการสอบอย่างใดอย่างหนึ่ง (การสอบข้อเขียนและการสอบสัมภาษณ์) หรือไม่มีการสอบจะส่งผลให้จำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของนิตยา วัฒนภรณ์ (2530 : 1-2) ที่พบว่า จำนวนผู้เข้าศึกษาต่อในสถาบันพัฒน-

บริหารศาสตร์มีน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนผู้สมัครแต่ละครั้งที่มีจำนวนมากเนื่องจากการแข่งขันในการสอบสูง โดยต้องผ่านการสอบวิชาพื้นฐาน วิชาเฉพาะ และการสอบสัมภาษณ์

สมมติฐานที่ 10 : จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

ผลการวิเคราะห์พบว่า จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครภาคพิเศษมหาวิทยาลัยรามคำแหงในทิศทางตรงข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ มนัส สุวรรณและประหยัด ปานดี (2532 : 82) ที่พบว่ามีความต้องการศึกษาในระดับสูงจำนวนมาก และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ณัฐชา ตรีมุข (2546 : 167) ที่พบว่า จำนวนผู้สมัครเข้าเรียนระดับปริญญาโทมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อจำนวนบัณฑิตปริญญาตรีในแต่ละปี ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะการวิจัยครั้งนี้ กำหนดขอบเขตการศึกษาเฉพาะปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชเท่านั้น ที่เป็นส่วนหนึ่งสถาบันอุดมศึกษาไทยและเป็นส่วนหนึ่งของสาขาวิชาต่างๆ ในระดับปริญญาโทที่เปิดรับสมัครทั่วประเทศ

สมมติฐานที่ 11 : ประเภทของมหาวิทยาลัยส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

ผลการวิเคราะห์พบว่า ประเภทของมหาวิทยาลัยส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของการเปิดรับสมัครโดยรวมภาคปกติในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าประเภทของมหาวิทยาลัยปิดมีผลต่อจำนวนผู้สมัครที่เพิ่มขึ้น นั่นคือบุคคลให้ความสำคัญต่อบัณฑิตอื่นในการเลือกสมัครเข้าศึกษาต่อมากกว่าประเภทของมหาวิทยาลัย แม้ว่ามหาวิทยาลัยปิดจะมีโอกาสน้อยกว่ามหาวิทยาลัยเปิดในการเข้าไปศึกษาต่อ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของจิราภรณ์ ไหวดี (2541 : 29-30) ที่พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคามคือ ความมีชื่อเสียง การเป็นที่ยอมรับของศิษย์เก่า เช่นเดียวกับผลการศึกษาของสมเกียรติ ขอบผล (2529 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าการได้เข้าเรียนในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงมีความสัมพันธ์ต่อการมีงานทำ และอัตราค่าจ้างที่สูงกว่าสถาบันการศึกษาที่ไม่มีชื่อเสียง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย ปีการศึกษา 2536-2545 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. จากผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์โดยภาพรวม ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษในทิศทางเดียวกันคือ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน และการกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี

ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงควรพิจารณาทบทวนเกี่ยวกับการกำหนดจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่จะประกาศรับให้เหมาะสมเพื่อสนองต่อความต้องการของสังคม ทั้งนี้โดยพิจารณาถึงความพร้อมของมหาวิทยาลัยในด้านบุคลากรและทรัพยากรทางการศึกษาตลอดจนคุณภาพทางการศึกษา และในกรณีที่มีการประกาศรับสมัครเพิ่มขึ้นนั้น มหาวิทยาลัยควรพิจารณาเพิ่มอัตรากำลังบุคลากรและควรเพิ่มทรัพยากรทางการศึกษาอื่นๆ ได้แก่ อาคารเรียน วัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษา ตลอดจนประสานความร่วมมือกับสถาบันหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานดังกล่าวมาเป็นอาจารย์พิเศษหรือเป็นวิทยากรพิเศษ ขณะเดียวกัน มหาวิทยาลัยควรเน้นการเผยแพร่จุดเด่นในแง่ของความเป็นสถาบันการศึกษาที่เก่าแก่ และการที่ได้รับความศรัทธาและเชื่อถือมานานนับตั้งแต่ก่อตั้งจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งการใช้จุดเด่นของมหาวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของ เป้าหมายด้านการขยายการบริการทางการศึกษาในอนาคต และมหาวิทยาลัยควรพิจารณาทบทวนเกณฑ์การรับสมัครนิสิต/นักศึกษาให้มีความเหมาะสมมากขึ้น โดยยังคงมาตรฐานทางการศึกษาไว้ เช่น ในกรณีที่รับนิสิต/นักศึกษาเข้ามาโดยไม่กำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี ควรดำเนินการโดยกำหนดให้มีการสอนเสริมความรู้พื้นฐานเพื่อรักษาคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยไว้

2. จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์โดยภาพรวมในทิศทางตรงข้าม ได้แก่ จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ ที่แสดงว่าหากค่าใช้จ่ายในการศึกษาปรับตัวเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ผู้สมัครมีจำนวนน้อยลง ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงควรพิจารณาทบทวนแนวทางและวิธีการบริหารต้นทุนในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนั้น มหาวิทยาลัยควรสร้างความรู้สึกรักให้ผู้สมัครมั่นใจสำหรับการลงทุนทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ว่าให้ประโยชน์ต่อผู้สมัครมากกว่าจำนวนเงินที่ลงทุนในการศึกษาครั้งนี้ ตลอดทั้ง ที่เหมาะสมและเพื่อรองรับกับการประกาศรับนิสิต/นักศึกษาเพิ่มเติมในอนาคต รวมทั้งการดำเนินงานจัดหาแหล่งเงินทุนการศึกษาหรือให้บริการประสานงานให้ผู้สมัครมีความสะดวกในการเข้าหาแหล่งเงินในรูปแบบต่างๆ อาทิ การจัดการหาทุนอย่างเป็นระบบมากขึ้น หรือการจัดหางานพิเศษให้ผู้เรียน

3. จากผลของการศึกษาพบว่า จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในทิศทางตรงข้าม ซึ่งพบว่า ยังมีจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์มากก็ยิ่งทำให้มีจำนวนผู้สมัครน้อยลง ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ไม่เหมาะสมหรือไม่ตรงกลุ่มเป้าหมาย และอาจจะมี ความถี่ในการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ไม่เพียงพอ ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรพิจารณาทบทวนการ บริหารจัดการการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยในรูปแบบต่างๆ ให้มีความ เหมาะสม โดยทำการศึกษาและวิเคราะห์จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ความถี่ใน การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ตลอดจนถึงกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการให้เข้ามาสมัคร

นอกจากนั้น สิ่งที่มหาวิทยาลัยควรต้องทำไปพร้อมๆ กันเพื่อให้การโฆษณาและ ประชาสัมพันธ์มีประสิทธิภาพ คือ การประสานงานกับสมาคมศิษย์เก่า ซึ่งนอกจากจะเป็นการสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่าและมหาวิทยาลัยแล้ว ยังเป็นประโยชน์ร่วมกันในการประชาสัมพันธ์ ศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียงเพื่อให้สังคมให้การยอมรับถึงคุณภาพของผู้ที่เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้

4. จากผลของการศึกษา พบว่า จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขา ศึกษาศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นผู้สมัครเข้าศึกษาในสาขาวิชาการบริหารการศึกษา อุดมศึกษา จิตวิทยา การศึกษา และพื้นฐานการศึกษา ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรมีการพัฒนาหลักสูตรที่เปิดให้มีความ ทันสมัยและก้าวหน้าทางวิชามากยิ่งขึ้น นอกจากนี้สิ่งที่มหาวิทยาลัยควรต้องทำไปพร้อมๆ กันคือ การ ทบทวนและปรับปรุงหลักสูตรที่เปิดสอนในสาขาวิชาอื่นๆ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับ ความ ต้องการของผู้สมัครในปัจจุบันให้มากขึ้น และในกรณีที่มีมหาวิทยาลัยมีทรัพยากรทางการศึกษา เพียงพอก็ควรที่จะเปิดสาขาวิชาใหม่ๆ เพื่อเพิ่มความหลากหลายและควรเป็นสาขาวิชาที่นิสิต/ นักศึกษาสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการนำไปใช้ประกอบอาชีพได้มากขึ้น

5. จากผลการศึกษา พบว่า จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ มีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปีการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศของแต่ละ มหาวิทยาลัย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าแนวโน้มการศึกษาต่อระดับปริญญาโทและระดับที่สูงกว่าปริญญา โทมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นในอนาคต ข้อมูลดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารที่รับผิดชอบเกี่ยวกับ การจัดการศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาครุศาสตร์มหาบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาการศึกษามหาบัณฑิตของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหงและ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชในการบริหารจัดการ ตลอดจนการวางแผนจัดสรร ทรัพยากรทางการศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

นอกจากนั้นผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัด การศึกษา ในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทยแห่งอื่นๆ ได้ทราบ แนวโน้มและทิศทางของจำนวนผู้สมัคร และการเปิดรับของมหาวิทยาลัยเพื่อนำข้อมูลไปประกอบใน การบริหารจัดการ ตลอดจนการวางแผนจัดการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ให้ สอดคล้องกับความต้องการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นเช่นกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโททุกสาขาวิชา และทุกสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ภายใต้การดูแลและกำกับของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษา เพื่อให้ทราบถึงปริมาณความต้องการในการเข้าศึกษาต่อระดับสูงในสาขาวิชาที่จะทำให้สามารถบริหารจัดการการศึกษาระดับสูงของประเทศได้ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว อันจะเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของประชากรไทยในอนาคต

2. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยอื่นที่อาจส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท อาทิ ปัจจัยทางด้านสังคม ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา โดยการศึกษาจากความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา/ผู้สมัครเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุม และเพื่อการอธิบายอิทธิพลที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทได้มากขึ้น

3. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลคุณภาพสาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาโททั้งภาคปกติและภาคพิเศษ รวมทั้งควรทำการศึกษาเปรียบเทียบทุกสาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาโททั้งของภาครัฐและเอกชนในการที่จะพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสม และสามารถตอบสนองต่อผู้ที่เข้ามาศึกษาให้มากขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย : ปีการศึกษา 2536-2545 นี้สามารถสรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย สมมติฐาน และวิธีการวิจัย

ความมุ่งหมายของของการวิจัย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาระดับปริญญาโท สาขาครุศาสตรมหาบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ความสำคัญของการวิจัย ผลการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ดังนี้

1. ผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาครุศาสตรมหาบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชในการบริหารจัดการ ตลอดจนการวางแผนจัดการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ให้สอดคล้องกับความต้องการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

2. ผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทยแห่งอื่นๆ ในการบริหารจัดการ ตลอดจนการวางแผนจัดการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ให้สอดคล้องกับความต้องการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

ปัจจัยด้านจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี การกำหนดประสบการณ์การทำงาน จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน วิธีการคัดเลือก จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์และประเภทของมหาวิทยาลัย ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาครุศาสตรมหาบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาการศึกษามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการโดยใช้แบบบันทึกการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร
และการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องฝ่ายมหบัณฑิตของมหาวิทยาลัย 5 แห่ง ประกอบด้วย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
กระทรวงศึกษาธิการ

ตัวแปรและข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยมี 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ตัวแปรต้น คือ การกำหนดจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ การกำหนดคะแนน
เฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี การกำหนดสาขาการศึกษาระดับปริญญาตรี การกำหนดประสบการณ์
การทำงาน จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวนช่องทางการ
โฆษณาและประชาสัมพันธ์ ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน วิธีการคัดเลือก
จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ และประเภทของมหาวิทยาลัย

กลุ่มที่ 2 ตัวแปรตาม คือ จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาศึกษา
ศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทยในปีการศึกษา 2536-2545 จำนวน 5 แห่ง ประกอบด้วย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

เครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ มีรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้สมัครเข้า
ศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ การกำหนดจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ การ
กำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี การกำหนดสาขาการศึกษาระดับปริญญาตรี การ
กำหนดประสบการณ์การทำงาน จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา
จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน
วิธีการคัดเลือก จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ และประเภทของมหาวิทยาลัย โดยผู้วิจัยได้
ดำเนินการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ทำเรื่องขอหนังสือแนะนำตัวที่ออกโดยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อนำไปแสดงต่อฝ่ายรับนิสิต/นักศึกษาใหม่ และบัณฑิตวิทยาลัยของสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 5 แห่ง
และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้
การขอข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ใช้ระยะเวลาดำเนินการระหว่างวันที่ 1 สิงหาคม 2546 ถึงวันที่ 30
กันยายน 2546

2. สัมภาษณ์ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องดังกล่าวเพื่อเสริมส่วนของข้อมูลให้ครบถ้วน
3. ตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนของข้อมูล และจัดระบบข้อมูลเพื่อใช้ในการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติในการพรรณนาข้อมูลที่ได้ ประกอบด้วย
 - 1.1. ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 1.2. ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)
 - 1.3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย ด้วยการวิเคราะห์ถดถอย (Regression Analysis) โดยโปรแกรม SPSS PC+ Version 10.0

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย : ปีการศึกษา 2536-2545 สรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จากการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับจำนวนสาขาวิชาที่เปิดสอนในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ พบว่า ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช โดยในช่วงปีการศึกษา 2543-2545 มีจำนวนการเปิดสอนสาขาวิชามากที่สุดหรือมีจำนวน 76 สาขาวิชาต่อปี(ร้อยละ 11.2) รองลงมาคือปีการศึกษา 2540-2542 มีจำนวน 74 สาขาวิชาต่อปี(ร้อยละ 10.9) ปีการศึกษา 2538-2539 มีจำนวน 73 สาขาวิชาต่อปี(ร้อยละ 10.7) ปีการศึกษา 2537 มีจำนวน 44 สาขาวิชาต่อปี(ร้อยละ 6.5) และปีการศึกษา 2536 มีจำนวน 41 สาขาวิชาต่อปี(ร้อยละ 6.0)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจำนวนผู้สมัคร จำนวนสาขา และปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 สรุปได้ดังนี้

จำนวนผู้สมัครและจำนวนสาขาวิชาภาพรวม พบว่ามีจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 เท่ากับ 49,281 คน และมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดรับ 619 สาขาวิชา ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย 79.61 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ย

มาตรฐาน 200.61 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีจำนวนผู้สมัครโดยเฉลี่ย 80 คนต่อสาขาวิชา โดยมีความแตกต่างของจำนวนผู้สมัครต่อสาขาวิชามากถึง 201 คนต่อสาขาวิชา โดยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวนผู้สมัครศึกษามากที่สุด คือ 17,095 คน (ร้อยละ 34.69) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 10,219 คน (ร้อยละ 20.74) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 9,225 คน (ร้อยละ 18.72) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 7,766 คน (ร้อยละ 15.75)ตามลำดับ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนผู้สมัครน้อยที่สุด 4,976 คน (ร้อยละ 10.10)

2.2. จำนวนผู้สมัครและจำนวนสาขาวิชาภาคปกติ พบว่า มีจำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536 - 2545 เท่ากับ 20,204 คน และมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดรับ 534 สาขาวิชา ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย 37.84 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ยมาตรฐาน 29.53 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีจำนวนผู้สมัครโดยเฉลี่ย 38 คนต่อสาขาวิชา โดยมีความแตกต่างของจำนวนผู้สมัครต่อสาขาวิชา 30 คนต่อสาขาวิชา

2.3. จำนวนผู้สมัครและจำนวนสาขาวิชาภาคพิเศษ พบว่า จำนวนผู้สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536 - 2545 เท่ากับ 29,077 คน และมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดรับ 248 สาขาวิชา ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย 117.75 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ยมาตรฐาน 303.38 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีจำนวนผู้สมัครโดยเฉลี่ย 118 คนต่อสาขาวิชา โดยมีความแตกต่างของจำนวนผู้สมัครต่อสาขาวิชา 304 คนต่อสาขาวิชา

2.4. จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับและจำนวนสาขาวิชาภาพรวม พบว่า มีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 เท่ากับ 18,146 คน และมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดรับนิสิต/นักศึกษาจำนวน 613 สาขาวิชา ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย 29.70 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ยมาตรฐาน 21.09 ซึ่งแสดงว่ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับโดยเฉลี่ย 30 คนต่อสาขาวิชา โดยมีความแตกต่างของจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ 22 คนต่อสาขาวิชา

2.5. จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับและจำนวนสาขาวิชาภาคปกติ พบว่า มีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 เท่ากับ 9,953 คน และมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดรับนิสิต/นักศึกษาจำนวน 534 สาขาวิชา ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย 18.60 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ยมาตรฐาน 7.81 ซึ่งแสดงว่ามีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับโดยเฉลี่ยจำนวน 19 คนต่อสาขาวิชา โดยมีความแตกต่างของจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับจำนวน 8 คนต่อสาขาวิชา

2.6. จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับและจำนวนสาขาวิชาภาคพิเศษ พบว่า มีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 เท่ากับ 8,193 คน และมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดรับนิสิต/นักศึกษาจำนวน 242 สาขาวิชา ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย 33.58 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ยมาตรฐาน 18.31 ซึ่งแสดงว่า

มีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับโดยเฉลี่ยจำนวน 34 คนต่อสาขาวิชา โดยมีความแตกต่างของจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับจำนวน 19 คนต่อสาขาวิชา

2.7. การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี พบว่า มีจำนวนสาขาวิชาที่มีการกำหนดและไม่กำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีมากที่สุด (ร้อยละ 42.2) รองลงมาคือ จำนวนสาขาวิชาที่ไม่มีการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 35.2) และจำนวนสาขาวิชาที่มีการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีมีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 22.6)

2.8. การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี พบว่า มีจำนวนสาขาวิชาที่ไม่มีการกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด (ร้อยละ 47.2) รองลงมาคือจำนวนสาขาวิชาที่มีการกำหนดและไม่กำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญา (ร้อยละ 46.3) และจำนวนสาขาวิชาที่มีการกำหนดสาขาการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 6.5) ตามลำดับ

2.9. การกำหนดประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า มีจำนวนสาขาวิชาที่มีการกำหนดและไม่กำหนดประสบการณ์ในการทำงานมากที่สุด (ร้อยละ 51.5) รองลงมาคือ จำนวนสาขาวิชาที่ไม่มีการกำหนดประสบการณ์ในการทำงาน (ร้อยละ 39.2) และจำนวนสาขาวิชาที่มีการกำหนดประสบการณ์ในการทำงาน (ร้อยละ 9.4) ตามลำดับ

2.10. วิธีการคัดเลือก พบว่า จำนวนสาขาวิชาที่มีวิธีการคัดเลือกที่ไม่มีการสอบข้อเขียนและสัมภาษณ์มีจำนวนมากที่สุด(ร้อยละ 78.0) รองลงมาคือ จำนวนสาขาวิชาที่มีวิธีการคัดเลือกที่มีการสอบสัมภาษณ์(ร้อยละ 21.0) และจำนวนสาขาวิชาที่มีวิธีการคัดเลือกที่ไม่มีการสอบข้อเขียน(ร้อยละ 1.0) ตามลำดับ

2.11.ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีพบว่า สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีเท่ากับ 2.54 ซึ่งแสดงว่า ระดับคะแนนเฉลี่ยในระดับปริญญาตรีตามเกณฑ์ที่กำหนดเท่ากับ 2.54 คะแนนต่อสาขาวิชา และมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.14 ซึ่งแสดงว่า มีความแตกต่างของระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีเท่ากับ 0.14 คะแนนต่อสาขาวิชา

ประสบการณ์ในการทำงาน(ปี) พบว่า สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ยของประสบการณ์ในการทำงาน(ปี)เท่ากับ 2.55 ซึ่งแสดงว่า การกำหนดประสบการณ์ในการทำงานของผู้สมัครเท่ากับ 2 ปี 5 เดือนต่อสาขาวิชา โดยมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 ซึ่งแสดงว่า มีความแตกต่างของประสบการณ์ในการทำงาน(ปี)เท่ากับ 8 เดือนต่อสาขาวิชา

จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ พบว่า จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 449.03 ซึ่งแสดงว่า มีจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ 450 บาทต่อสาขาวิชา และมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 155.27 ซึ่งแสดงว่า มีความแตกต่างของจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ 156 บาทต่อสาขาวิชา

จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ พบว่า จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9,711.30 ซึ่งแสดงว่า มีจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา 9,712 บาทต่อสาขาวิชา และมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2,260.37 ซึ่งแสดงว่า มีความแตกต่างของจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา 2,261 บาทต่อสาขาวิชา

จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ พบว่า จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18,433.12 ซึ่งแสดงว่า มีจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา 18,434 บาทต่อสาขาวิชา และมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2,986.76 ซึ่งแสดงว่า มีความแตกต่างของจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ 2,987 บาทต่อสาขาวิชา

2.12. จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ พบว่า จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.17 ซึ่งแสดงว่า มีการใช้จำนวนช่องทางการโฆษณา 7 ช่องทาง และมีค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.67 ซึ่งแสดงว่า มีความแตกต่างของจำนวนการใช้ช่องทางการโฆษณา 2 ช่องทาง โดยที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทร - วิโรฒมีจำนวนการใช้ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์มากที่สุด (ร้อยละ 27.77) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ร้อยละ 19.44) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ร้อยละ 16.66) และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีน้อยที่สุด (ร้อยละ 16.66)

2.13. การใช้ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ พบว่าช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ที่มีการใช้มากที่สุด(ร้อยละ 13.88) คือ หนังสือพิมพ์ วิทยุ-วิทยุโทรทัศน์ เว็บไซต์ และแผ่นป้าย รองลงมา คือ ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านจดหมายถึงองค์กร และเอกสารภายใน/แผ่นพับ(ร้อยละ 11.11) ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านตัววิ่งป้ายอิเล็กทรอนิกส์(ร้อยละ 8.33) ช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านโทรศัพท์และออกบูธ (ร้อยละ 5.55) และช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านอีเมล(ร้อยละ 2.77) ที่ใช้ช่องทางผ่านอีเมล ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 สรุปได้ดังนี้

3.1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์โดยภาพรวม พบว่า ปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ ปัจจัยการกำหนดสาขาที่ศึกษาระดับปริญญาตรี ปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ และปัจจัยระยะเวลาที่เปิดสอน ตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันมีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ หากเปรียบเทียบ 4 มหาวิทยาลัย คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ปัจจัยจำนวน นิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับสมัครส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของ โดยที่ปัจจัยการกำหนดคะแนนเฉลี่ย สะสมระดับปริญญาตรีส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น สำหรับปัจจัย การกำหนดสาขาในระดับปริญญาตรี ส่งผลต่อผู้เข้าศึกษาต่อของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เท่านั้น สำหรับปัจจัยการกำหนดประสบการณ์การทำงาน ปัจจัยวิธีการคัดเลือก ปัจจัยจำนวน บัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์และปัจจัยประเภทของมหาวิทยาลัย ไม่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของ มหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง สำหรับปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้า ศึกษาต่อของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เท่านั้น สำหรับปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาค ปกติและภาคพิเศษ ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น สำหรับปัจจัยจำนวนช่องทางโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเท่านั้น และสำหรับปัจจัยระยะเวลาใน การเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของมหาวิทยาลัย 3 แห่งคือจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงเท่านั้น

3.2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษา ศาสตร์ภาคปกติ พบว่า ปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ ปัจจัยการกำหนดสาขาที่ศึกษา ระดับปริญญาตรี ปัจจัยจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ปัจจัยระยะเวลาที่เปิดสอน ของมหาวิทยาลัย ปัจจัยวิธีการคัดเลือก และปัจจัยประเภทของมหาวิทยาลัยมีอิทธิพลต่อจำนวน ผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

หากเปรียบเทียบ 3 มหาวิทยาลัย คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ สมัครส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำหรับ ปัจจัยการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยเท่านั้น สำหรับปัจจัยการกำหนดสาขาในระดับปริญญาตรีส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับปัจจัยจำนวนช่องทางโฆษณา และประชาสัมพันธ์ ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเท่านั้น สำหรับปัจจัย ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับปัจจัยวิธีการคัดเลือกส่งผลต่อจำนวน ผู้สมัครของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และสำหรับปัจจัยการกำหนดประสบการณ์การทำงาน ปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัคร ปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ และปัจจัยจำนวน บัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ไม่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของทั้ง 3 มหาวิทยาลัย

3.3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ภาคพิเศษ พบว่า ปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ ปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ ปัจจัยจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ และปัจจัยระยะเวลาที่เปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

หากเปรียบเทียบ 4 มหาวิทยาลัย คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ปัจจัยจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับสมัครส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำหรับปัจจัยการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี ปัจจัยการกำหนดประสบการณ์การทำงาน และปัจจัยจำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครมหาวิทยาลัยรามคำแหงเท่านั้น สำหรับปัจจัยการกำหนดสาขาในระดับปริญญาตรี ส่งผลต่อผู้สมัครของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเท่านั้น สำหรับปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครไม่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาของมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง สำหรับปัจจัยจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษ ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำหรับปัจจัยจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์และปัจจัยระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยรามคำแหง และสำหรับปัจจัยวิธีการคัดเลือกส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น

การอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย : ปีการศึกษา 2536-2545 โดยมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1 : จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์

ผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาโดยภาพรวมของการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับกฎของเซย์(1767-1832)(อุทัย : 319-320) ที่ว่าอุปทานสร้างอุปสงค์(Supply creates its own demand) และอุปทานการบริการทางการศึกษามีอิทธิพลต่ออุปสงค์ทางการศึกษาด้วย และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของณัฐชา ตริมุข (2546 : 160) ที่พบว่า จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับกับจำนวนผู้สมัครเข้าเรียน

ระดับปริญญาโททั้งภาคปกติและภาคพิเศษตั้งแต่ปีการศึกษา 2538-2545 มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า หากมหาวิทยาลัยมีการประกาศรับจำนวนนิสิต/นักศึกษาในแต่ละปี การศึกษาเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้มีผู้สมัครเข้าเรียนเพิ่มขึ้นเช่นกัน

สมมติฐานที่ 2 : การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

ผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีของผู้สมัครเข้าศึกษาโดยภาพรวมทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีไม่มีการปรับเปลี่ยนอย่างชัดเจน (ตาราง 11 หน้า 53) นอกจากนี้ยังไม่มีมีการปรับเปลี่ยนระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีอย่างชัดเจน(ตาราง 13 หน้า 57) โดยมีความแตกต่างของระดับคะแนนเฉลี่ยในระดับปริญญาตรีน้อย($S.D = 0.14$) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า มีการเปลี่ยนแปลงการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีน้อย และสอดคล้องกับงานวิจัยของอัครชิต ทีฆะทิพย์สกุล (2530 : 19) ที่พบว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมในอดีตไม่มีผลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญามหาบัณฑิต

อย่างไรก็ตาม เมื่อวิเคราะห์การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีแยกตามมหาวิทยาลัย พบว่า การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครโดยภาพรวมและภาคปกติของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และผู้สมัครภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสะท้อนให้เห็นว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการปรับเกณฑ์การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรีของผู้สมัครอย่างชัดเจนเมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น นั่นก็คือ หากจุฬาลงกรณ์และมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่มีการกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรีของผู้สมัครภาพรวมและภาคพิเศษตามลำดับแล้ว จะส่งผลให้มีผู้สมัครเพิ่มขึ้น

สมมติฐานที่ 3 : การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรีส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

ผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า การกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรีของผู้สมัครเข้าศึกษาโดยภาพรวม ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อทุกมหาวิทยาลัยในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และยังส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาโดยภาพรวม และภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 และ 0.05 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ที่ตั้งไว้ และสะท้อนให้เห็นว่า หากมหาวิทยาลัยไม่กำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรีของผู้สมัครเข้าศึกษา จะส่งผลให้มีผู้สมัครเพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับรายงานการวิจัยโครงการวางแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (2531-2545) : เรืองบทบาทอุดมศึกษาเอกชน (2533 : 276) ที่ว่า แนวโน้มการเปิดสอนระดับปริญญาโทจะเป็นไปในลักษณะการเปิดโอกาสให้บัณฑิตที่จบปริญญาตรีโดยทั่วไป และผู้ที่ประกอบอาชีพอยู่แล้วให้ศึกษาเพิ่มเติมความรู้ วุฒิและประสบการณ์ให้มากขึ้น

สมมติฐานที่ 4 : การกำหนดประสบการณ์การทำงานส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

ผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า การกำหนดประสบการณ์การทำงานสำหรับผู้สมัครส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาโดยภาพรวมของมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัครชิต ที่ชะทิพย์สกุล (2530 : 78) ที่พบว่า การมีหรือไม่มีประสบการณ์การทำงานไม่ได้เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญามหาบัณฑิต โดยแรงจูงใจหลักๆ คือ สาขาวิชาที่ศึกษาต้องตรงกับความต้องการของสังคม

แต่อย่างไรก็ตาม การกำหนดประสบการณ์การทำงานส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่มีการปรับเปลี่ยนเกณฑ์การกำหนดประสบการณ์การทำงาน (ตาราง 13 หน้า 57) โดยกำหนดคุณสมบัติผู้สมัครต้องมีประสบการณ์ 3 ปี ดังนั้นจึงส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาลดลง

สมมติฐานที่ 5 : จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

ผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า จำนวนค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครโดยภาพรวมของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่สะท้อนให้เห็นว่า แม้ว่าจะมีการกำหนดค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบมากขึ้นก็ยังมีจำนวนผู้สมัครมากเช่นกัน อาจเป็นเพราะค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ (ตาราง 14 หน้า 60) เป็นมูลค่าไม่มากพอที่จะส่งผลต่อการตัดสินใจสมัครหรือไม่สมัครสอบได้ และสอดคล้องกับการศึกษาของ ญัฐชา ตรีมุข (2546 : 160) ที่พบว่า การศึกษาในระดับสูงขึ้นส่งผลต่อความก้าวหน้าในอนาคต ทำให้มีความต้องการศึกษาที่ทำให้มีอุปสงค์มากกว่าอุปทาน และผู้ที่สนใจสมัครเป็นผู้ที่มีความพร้อมและเต็มใจที่จะจ่ายเพื่อการศึกษาในระดับสูง และสอดคล้องกับทฤษฎีการเลือกเชิงเหตุผล ที่ว่าสิ่งที่บุคคลเลือกจะอยู่บนพื้นฐานของความพึงพอใจ(Preferences) และโอกาส(Opportunities) จึงจะได้รับการตอบแทนในแง่รรถประโยชน์สูงสุด

สมมติฐานที่ 6 : จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

ผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครโดยภาพรวมของทุกมหาวิทยาลัยในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอุไรวรรณ แก้วมูลคำ (2545 : 66) ที่พบว่า ถ้าค่าเล่าเรียนสูงขึ้น อุปสงค์สำหรับการศึกษาก็จะลดลงหรือการที่จำนวนค่าใช้จ่ายในภาคปกติสูงขึ้นจะส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครลดลง เช่นเดียวกับ จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเตือนใจ เกตุษา (2535 : 6) ที่พบว่า สาเหตุที่นักศึกษาให้ตัดสินใจเลือกสมัครเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยรามคำแหง เนื่องจากค่าหน่วยกิตถูกกว่าสถาบันการศึกษาเอกชน และผลการศึกษาของ มนัส สุวรรณและประหยัด ปานดี (2532 : 83) ที่พบว่า ร้อยละ 20 ของกลุ่มตัวอย่างมีความไม่แน่ใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาเนื่องจากปัจจัยด้านฐานะทางเศรษฐกิจผู้ปกครอง นั่นคือ ผู้สมัครให้ความสำคัญกับต้นทุนทางการศึกษาที่หากจำนวนค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นจะส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครลดลง

อย่างไรก็ตาม จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครโดยภาพรวมของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เช่นเดียวกับ จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของภาพรวมของทั้ง 4 มหาวิทยาลัยโดยเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่สะท้อนให้เห็นว่า หากมหาวิทยาลัยเพิ่มจำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคพิเศษมากขึ้น จะทำให้ความต้องการสมัครหรืออุปสงค์ทางการศึกษาเพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุรกุล เจนอบรม (2530 : 1) ที่พบว่า ข้าราชการส่วนใหญ่สนใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกตามลำดับ เนื่องจากเห็นว่าปริญญาบัตรยังคงเป็นสิ่งจำเป็น สำหรับหน้าที่การงานในชีวิตราชการและเป็นค่านิยมในสังคมไทยที่ยังเน้นความสำคัญของปริญญาบัตรมากกว่าประสบการณ์ นั่นคือ เมื่อมีความต้องการการศึกษาระดับสูงเพราะส่งผลต่อความก้าวหน้าในอนาคต และยังมีเป็นค่านิยมในสังคม จึงทำให้มีอุปสงค์มากกว่าอุปทานที่ผู้สมัครพร้อมและเต็มใจจะจ่ายเพื่อการศึกษาต่อแม้ว่าจะมีค่าใช้จ่ายสูงก็ตาม

สมมติฐานที่ 7 : จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

ผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า จำนวนช่องทางการโฆษณา และประชาสัมพันธ์ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครโดยภาพรวมของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับ 0.01 และ 0.00 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้ง

ไว้ นั่นคือ หากมหาวิทยาลัยมีจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์มากจะส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครลดลง นั่นอาจจะเป็นเพราะจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ที่ดำเนินการนั้นยังไม่ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย(ตาราง 15 หน้า 64) โดยจากผลการศึกษาของสมพร เพ็ญเสถียร (2546 : 36) พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างได้รับข้อมูลข่าวสารในเพื่อการเรียนต่อ ในระดับปริญญาโทมากที่สุดจากสื่อบุคคล รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ตและโทรทัศน์วิทยุหรือวิทยุ และสอดคล้องกับการศึกษาของ จิตต์อารีย์ กนกนรินทร์ (2541 : 24-27) ที่พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 72.4 กลุ่มตัวอย่างต้องการให้นำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาต่อปริญญาโท โดยการตีตประกาศตามสถาบันการศึกษาต่างๆ ดังนั้นการที่จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ส่งผลในทิศทางตรงข้ามสะท้อนให้เห็นว่าจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์อาจจะไม่เหมาะสม และตรงตามกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการ

สมมติฐานที่ 8 : ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์

ผลการวิเคราะห์พบว่า ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครโดยภาพรวมในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับ 0.01 และยังส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยรามคำแหงในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จิราภรณ์ ไหวดี (2541 : 29-30) และ ชนิตา เพชรทองคำ (2542 : 96) ที่พบว่า แรงจูงใจด้านสถาบัน ได้แก่ การมีชื่อเสียง การเป็นที่ยอมรับของศิษย์เก่า ความนิยมชื่นชมสถาบัน ความคุ้นเคย การที่สถาบันมีบทบาทต่อการพัฒนาการศึกษา เป็นแรงจูงใจที่ทำให้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า หากมหาวิทยาลัยมีการเปิดสอนมานานส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครมากขึ้น

สมมติฐานที่ 9 : วิธีการคัดเลือกส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

ผลการวิเคราะห์พบว่า วิธีการคัดเลือกส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของการศึกษาภาคปกติโดยรวม และส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาภาคปกติของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่สะท้อนให้เห็นว่า หากมหาวิทยาลัยมีการกำหนดวิธีการคัดเลือกโดยมีการสอบอย่างใดอย่างหนึ่ง (การสอบข้อเขียนและการสอบสัมภาษณ์) หรือไม่มีการสอบจะส่งผลให้จำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของนิตยา วัฒนภรณ์ (2530 : 1-2) ที่พบว่า จำนวนผู้เข้าศึกษาต่อในสถาบันพัฒน-

บริหารศาสตร์มีน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนผู้สมัครแต่ละครั้งที่มีจำนวนมากเนื่องจากการแข่งขันในการสอบสูง โดยต้องผ่านการสอบวิชาพื้นฐาน วิชาเฉพาะ และการสอบสัมภาษณ์

สมมติฐานที่ 10 : จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

ผลการวิเคราะห์พบว่า จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครภาคพิเศษมหาวิทยาลัยรามคำแหงในทิศทางตรงข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ มนัส สุวรรณและประหยัด ปานดี (2532 : 82) ที่พบว่ามีความต้องการศึกษาในระดับสูงจำนวนมาก และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ณัฐชา ตรีมุข (2546 : 167) ที่พบว่า จำนวนผู้สมัครเข้าเรียนระดับปริญญาโทมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อจำนวนบัณฑิตปริญญาตรีในแต่ละปี ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะการวิจัยครั้งนี้ กำหนดขอบเขตการศึกษาเฉพาะปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชเท่านั้น ที่เป็นส่วนหนึ่งสถาบันอุดมศึกษาไทยและเป็นส่วนหนึ่งของสาขาวิชาต่างๆ ในระดับปริญญาโทที่เปิดรับสมัครทั่วประเทศ

สมมติฐานที่ 11 : ประเภทของมหาวิทยาลัยส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์

ผลการวิเคราะห์พบว่า ประเภทของมหาวิทยาลัยส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครของการเปิดรับสมัครโดยรวมภาคปกติในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าประเภทของมหาวิทยาลัยปิดมีผลต่อจำนวนผู้สมัครที่เพิ่มขึ้น นั่นคือบุคคลให้ความสำคัญต่อบัณฑิตอื่นในการเลือกสมัครเข้าศึกษาต่อมากกว่าประเภทของมหาวิทยาลัย แม้ว่ามหาวิทยาลัยปิดจะมีโอกาสน้อยกว่ามหาวิทยาลัยเปิดในการเข้าไปศึกษาต่อ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของจิราภรณ์ ไหวดี (2541 : 29-30) ที่พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคามคือ ความมีชื่อเสียง การเป็นที่ยอมรับของศิษย์เก่า เช่นเดียวกับผลการศึกษาของสมเกียรติ ขอบผล (2529 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าการได้เข้าเรียนในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงมีความสัมพันธ์ต่อการมีงานทำ และอัตราค่าจ้างที่สูงกว่าสถาบันการศึกษาที่ไม่มีชื่อเสียง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย ปีการศึกษา 2536-2545 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. จากผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์โดยภาพรวม ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษในทิศทางเดียวกันคือ จำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับ ระยะเวลาในการเปิดสอนตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน และการกำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี

ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงควรพิจารณาทบทวนเกี่ยวกับการกำหนดจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่จะประกาศรับให้เหมาะสมเพื่อสนองต่อความต้องการของสังคม ทั้งนี้โดยพิจารณาถึงความพร้อมของมหาวิทยาลัยในด้านบุคลากรและทรัพยากรทางการศึกษาตลอดจนคุณภาพทางการศึกษา และในกรณีที่มีการประกาศรับสมัครเพิ่มขึ้นนั้น มหาวิทยาลัยควรพิจารณาเพิ่มอัตรากำลังบุคลากรและควรเพิ่มทรัพยากรทางการศึกษาอื่นๆ ได้แก่ อาคารเรียน วัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษา ตลอดจนประสานความร่วมมือกับสถาบันหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานดังกล่าวมาเป็นอาจารย์พิเศษหรือเป็นวิทยากรพิเศษ ขณะเดียวกัน มหาวิทยาลัยควรเน้นการเผยแพร่จุดเด่นในแง่ของความเป็นสถาบันการศึกษาที่เก่าแก่ และการที่ได้รับความศรัทธาและเชื่อถือมานานนับตั้งแต่ก่อตั้งจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งการใช้จุดเด่นของมหาวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของ เป้าหมายด้านการขยายการบริการทางการศึกษาในอนาคต และมหาวิทยาลัยควรพิจารณาทบทวนเกณฑ์การรับสมัครนิสิต/นักศึกษาให้มีความเหมาะสมมากขึ้น โดยยังคงมาตรฐานทางการศึกษาไว้ เช่น ในกรณีที่รับนิสิต/นักศึกษาเข้ามาโดยไม่กำหนดสาขาการศึกษาในระดับปริญญาตรี ควรดำเนินการโดยกำหนดให้มีการสอนเสริมความรู้พื้นฐานเพื่อรักษาคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยไว้

2. จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์โดยภาพรวมในทิศทางตรงข้าม ได้แก่ จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปกติ ที่แสดงว่าหากค่าใช้จ่ายในการศึกษาปรับตัวเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ผู้สมัครมีจำนวนน้อยลง ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงควรพิจารณาทบทวนแนวทางและวิธีการบริหารต้นทุนในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนั้น มหาวิทยาลัยควรสร้างความรู้สึกรักให้ผู้สมัครมั่นใจสำหรับการลงทุนทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ว่าให้ประโยชน์ต่อผู้สมัครมากกว่าจำนวนเงินที่ลงทุนในการศึกษาครั้งนี้ ตลอดทั้ง ที่เหมาะสมและเพื่อรองรับกับการประกาศรับนิสิต/นักศึกษาเพิ่มเติมในอนาคต รวมทั้งการดำเนินงานจัดหาแหล่งเงินทุนการศึกษาหรือให้บริการประสานงานให้ผู้สมัครมีความสะดวกในการเข้าหาแหล่งเงินในรูปแบบต่างๆ อาทิ การจัดการหาทุนอย่างเป็นระบบมากขึ้น หรือการจัดหางานพิเศษให้ผู้เรียน

3. จากผลของการศึกษาพบว่า จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ในทิศทางตรงข้าม ซึ่งพบว่า ยังมีจำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์มากก็ยิ่งทำให้มีจำนวนผู้สมัครน้อยลง ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ไม่เหมาะสมหรือไม่ตรงกลุ่มเป้าหมาย และอาจจะมี ความถี่ในการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ไม่เพียงพอ ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรพิจารณาทบทวนการ บริหารจัดการการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยในรูปแบบต่างๆ ให้มีความ เหมาะสม โดยทำการศึกษาและวิเคราะห์จำนวนช่องทางการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ความถี่ใน การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ตลอดจนถึงกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการให้เข้ามาสมัคร

นอกจากนั้น สิ่งที่มหาวิทยาลัยควรต้องทำไปพร้อมๆ กันเพื่อให้การโฆษณาและ ประชาสัมพันธ์มีประสิทธิภาพ คือ การประสานงานกับสมาคมศิษย์เก่า ซึ่งนอกจากจะเป็นการสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่าและมหาวิทยาลัยแล้ว ยังเป็นประโยชน์ร่วมกันในการประชาสัมพันธ์ ศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียงเพื่อให้สังคมให้การยอมรับถึงคุณภาพของผู้ที่เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้

4. จากผลของการศึกษา พบว่า จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขา ศึกษาศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นผู้สมัครเข้าศึกษาในสาขาวิชาการบริหารการศึกษา อุดมศึกษา จิตวิทยา การศึกษา และพื้นฐานการศึกษา ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรมีการพัฒนาหลักสูตรที่เปิดให้มีความ ทันสมัยและก้าวหน้าทางวิชามากยิ่งขึ้น นอกจากนี้สิ่งที่มหาวิทยาลัยควรต้องทำไปพร้อมๆ กันคือ การ ทบทวนและปรับปรุงหลักสูตรที่เปิดสอนในสาขาวิชาอื่นๆ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับ ความ ต้องการของผู้สมัครในปัจจุบันให้มากขึ้น และในกรณีที่มีมหาวิทยาลัยมีทรัพยากรทางการศึกษา เพียงพอก็ควรที่จะเปิดสาขาวิชาใหม่ๆ เพื่อเพิ่มความหลากหลายและควรเป็นสาขาวิชาที่นิสิต/ นักศึกษาสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการนำไปใช้ประกอบอาชีพได้มากขึ้น

5. จากผลการศึกษา พบว่า จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ มีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปีการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศของแต่ละ มหาวิทยาลัย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าแนวโน้มการศึกษาต่อระดับปริญญาโทและระดับที่สูงกว่าปริญญา โทมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นในอนาคต ข้อมูลดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารที่รับผิดชอบเกี่ยวกับ การจัดการศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาครุศาสตร์มหาบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาการศึกษามหาบัณฑิตของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหงและ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชในการบริหารจัดการ ตลอดจนการวางแผนจัดสรร ทรัพยากรทางการศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

นอกจากนั้นผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัด การศึกษา ในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทยแห่งอื่นๆ ได้ทราบ แนวโน้มและทิศทางของจำนวนผู้สมัคร และการเปิดรับของมหาวิทยาลัยเพื่อนำข้อมูลไปประกอบใน การบริหารจัดการ ตลอดจนการวางแผนจัดการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ให้ สอดคล้องกับความต้องการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นเช่นกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโททุกสาขาวิชา และทุกสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ภายใต้การดูแลและกำกับของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษา เพื่อให้ทราบถึงปริมาณความต้องการในการเข้าศึกษาต่อระดับสูงในสาขาวิชาที่จะทำให้สามารถบริหารจัดการการศึกษาระดับสูงของประเทศได้ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว อันจะเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของประชากรไทยในอนาคต

2. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยอื่นที่อาจส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท อาทิ ปัจจัยทางด้านสังคม ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา โดยการศึกษาจากความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา/ผู้สมัครเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุม และเพื่อการอธิบายอิทธิพลที่ส่งผลต่อจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทได้มากขึ้น

3. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลคุณภาพสาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาโททั้งภาคปกติและภาคพิเศษ รวมทั้งควรทำการศึกษาเปรียบเทียบทุกสาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาโททั้งของภาครัฐและเอกชนในการที่จะพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสม และสามารถตอบสนองต่อผู้ที่เข้ามาศึกษาให้มากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษณพงศ์ กีรติกร. (2544) รายงานการสัมมนาประจำปีที่ประชุมคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยแห่งประเทศไทย . “บัณฑิตศึกษาไทยในทศวรรษหน้า”
- กัญญรัตน์ อินตาวยวง,พิมพ์พรรณ ยอดคำ,รสาพร หม้อศรีใจ และทากายูกิ คาซึกิ. (2543). การวิจัยหาความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระดับปริญญาโทและปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ . บัณฑิตวิทยาลัย .มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เกตุมณี มากมี. (2536). โอกาสในการศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของเยาวชนในชนบท ปริญญานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัย. หลักสูตรชั้นบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย.
- . (2536-2545). คู่มือการรับสมัครบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย.
- เกษม สุวรรณกุล. (2536). มหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตที่สังคมต้องการ , สรุปรายงานการประชุมคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยทั่วประเทศ ครั้งที่ 11 . บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม, 2536.
- ขุนทอง อินทร์ไทย. (2519). การศึกษาในระดับปริญญาโท. นิตา 18. กรุงเทพฯ : องค์การนักศึกษา. สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์.
- จรัส สุวรรณเวลา และคณะ.(2540). บนเส้นทางอุดมศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จิราภรณ์ ไหวดี(2541). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต/นักศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540 . วิทยานิพนธ์.
- จิตต์อารีย์ กนกนรินทร์. (2541).ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.(2545). หลักสูตรชั้นบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย.
- . (2545). ข้อมูลพื้นฐานคณะครุศาสตร์. [http // www.edu.chula.ac.th](http://www.edu.chula.ac.th)
- เจือจันทร์ จงสถิตย์อยู่. (2524, ตุลาคม-ธันวาคม). การศึกษากับการบรรลุผลทางเศรษฐกิจและสังคม. วารสารการวิจัยทางการศึกษาปีที่ 4 (12). กรุงเทพฯ.
- . (2525). โอกาสและทางเลือกในการศึกษา. กรุงเทพฯ
- เจลิยา บุรีภักดี . (2527). ปัญหาและความต้องการด้านสังคมและวัฒนธรรมของสังคมไทยในทศวรรษหน้า.ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย

- ชนิดา เพชรทองคำ. (2542). การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต/นักศึกษา/นักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.(การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร. (2523) ความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตรที่ศึกษาเปรียบเทียบ. วิทยานิพนธ์ สด.ม.(สังคม) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2521). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : เทพนมิตร
- ชูเพ็ญศรี วงศ์พุทธา. (2514). ปัจจัยที่ทำให้เด็กวัยรุ่นไทยในชนบทเลือกทำงานหรือศึกษาต่อหลังจากจบการศึกษาภาคบังคับ. วิทยานิพนธ์ สด.ม.(สังคม) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โชติ เพชรชื่น (2537 : 8). เทคนิคการประเมินหลักสูตร. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- ณรงค์ นิตยาพร(2538). การศึกษาแนวโน้มความต้องการและการผลิตกำลังคนระดับสูงกว่าปริญญาตรี. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยนโยบายการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ณัฐชา ตริมุข.(2546).ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับจำนวนผู้สมัครเข้าเรียนระดับปริญญาโทในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.วิทยานิพนธ์.เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เตือนใจ เกตุษา. (2535). องค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกสมัครเข้าเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2532 . ,บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ.
- ทบวงมหาวิทยาลัย.(2532). รายงานผลการวิจัยเรื่อง การประสานสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษากับอุดมศึกษา.คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. Text & Journal Publication. กรุงเทพฯ
- . (2533,เมษายน) .โครงการวางแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี(2531-2545) โครงการวิจัยที่ 4.1 : เรื่องบทบาทอุดมศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ : สำนักบริการวิชาการ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- . (2536-2545). ข้อมูลและสารสนเทศอุดมศึกษาปีการศึกษา 2536-2545 . กรุงเทพฯ
- . (2536-2545). รายงานการศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2536-2545.
- . (2543).วิสัยทัศน์การพัฒนาอุดมศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษานับที่ 9 (พ.ศ. 2545)

- ทองหล่อ นาคหอม. (2535). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิชาเอกการ
บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2534. ปรินิพนธ์ กศ.ม.(การ
บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- เทียนฉาย กิระนันท์.(2530). เศรษฐศาสตร์กำลังคน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
ธาดา อังศุโชติ,อภิชัย บวรกิตติวงศ์ (2532). การศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนและแนวโน้ม
ในการเลือกสาขาวิชาของนิสิต/นักศึกษา/นักศึกษา คณะรัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วจัยสนเทศ.
- ธีรพงศ์ อุดมไพจิตรกุล.(2544). เศรษฐศาสตร์การศึกษา. กรุงเทพฯ. โครงการตำราคณะ
สังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นงลักษณ์ เดชะระพิพงษ์.(2538).การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ
ระดับที่ 3-4 ทางวิทยุและไปรษณีย์ในเขตภาคเหนือ. ปรินิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษา
ผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นภดล คุ่มประวดี.(2517). ความมุ่งหวังของบิดามารดาในเขตชนบทไทยเกี่ยวกับการศึกษาของ
บุตร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(ศึกษาศาสตร์-การสอน) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นวลทิพย์ ควงกุล(2527). ปัจจัยที่ส่งผลต่อเส้นอุปสงค์ความต้องการของเอกชนและภาคเอกชน.
กรุงเทพฯ : คณะเศรษฐศาสตร์ , จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา วัฒนาภรณ์. (2530). เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต/นักศึกษา
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- ปรุณ บุญผดุง.(2525). แรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจของนักเรียน
นายร้อยตำรวจ. วิทยานิพนธ์ พบ.ม. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ประทีป เมธาคณวุฒิ.(2532). หลักสูตรอุดมศึกษา : การประเมินและการพัฒนาโครงการพัฒนา
วิชาชีพอุดมศึกษา ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เปรมชัย สโรบล. (2542). เหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนัก
ปรินิพนธ์ กศ.ม.(อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผดุงชาติ สุวรรณวงศ์ และไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2542) . ทิศทางการปฏิรูปอุดมศึกษาของโลกใน
ทศวรรษที่ 21. ที.พี.พี.พันธ์,
- มุสดี ถาวรกุล.(2532). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน.
กรุงเทพฯ.

- มนัส สุวรรณและประหยัด ปานดี. (2532). ความต้องการและโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาค. ปรินซ์นิพนธ์. กรุงเทพฯ.
- ยุทธนา ธรรมเจริญ. (2530). พฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior). ศรีบุญอุตสาหกรรมการพิมพ์. กรุงเทพฯ.
- รามคำแหง, มหาวิทยาลัย. (2545). คู่มือ-ใบสมัครเพื่อคัดเลือกเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย.
- . (2545). หลักสูตรชั้นบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย.
- รุ่งทิวา ประสพสันต์. (2543). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา ของนิสิต/นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ในบัณฑิตวิทยาลัย ของสถาบันการศึกษาของรัฐ. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รังสรรค์ แสงสุขและคณะผู้บริหาร. (2545 : 21). การบริหารจัดการและพัฒนาศักยภาพมหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ล้วน และ อังคณา สายยศ. (2528). หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : วิตอรีเพาเวอร์พอยท์.
- ละมัยพร เพียงไรสง.(2537). แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติจังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว) มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. (2542). หลักเศรษฐศาสตร์จุลภาค. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช . พิมพ์ครั้งที่ 12
- วิจิตร ศรีสอาน. (2532). ซี้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยปี 2531 เหมาะสำหรับสอบคัดเลือกคนเข้าเรียนตามเกณฑ์. มติชน (11 มกราคม 2532 : 19)
- . (2532) . การสอบคัดเลือก. สยามรัฐ (19 มกราคม 2532 : 10)
- . (2538,พฤษภาคม).การศึกษาแนวโน้มความต้องการและการผลิตกำลังคนระดับสูงกว่าปริญญาตรี. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยนโยบายการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วิริยา จงรักษ์สัตย์. (2537). ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่ : ปัญหาพิเศษปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2532). *โครงการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษากาฬพิเศษ
ชั้นปริญญามหาบัณฑิต*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย, 2532
- . (2535). *คู่มือและตารางสอนระดับบัณฑิตศึกษา 2534*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. -
- . (2534). *หลักสูตรชั้นบัณฑิตศึกษา 2534*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย.
- . (2535). *ประกาศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย.
- . (2545). *รายงานประจำปี 2545*. กรุงเทพฯ
- ศรีสง่า กรรณสูตและยอดยิ่ง คงทอง. (2524). *เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิทักษ์
อักษร
- สัจด์ อุทรานันท์ (2532:30) . *พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ. วงเดือนการพิมพ์
- สมพร เพ็ญเสียม. (2546). *ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของครูโรงเรียนสามเสนนอก*.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ ศ.ม.(เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ.
- สมพงษ์ เกษมสิน.(2523). *การบริหารบุคคลแผนใหม่*. กรุงเทพฯ .ไทยวัฒนาพานิช.
- สมหวัง พิริยานูวัฒน์ และคณะ.(2538). *การศึกษาแนวโน้มความต้องการและการผลิตกำลังคน
ระดับสูงกว่าปริญญาตรี*. ศูนย์วิจัยนโยบายการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ -
มหาวิทยาลัย.
- สมเกียรติ ชอบผล. (2529). *การเข้าสู่กำลังแรงงานของบัณฑิตสาขานิติศาสตร์ และสาขา
ศึกษาศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2525 จากมหาวิทยาลัยปดใน
กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท กศ.ม. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ.
- สมใจ เวศอุไร,สุนีย์ ช่างเจริญ, นิตยา วัฒนาภรณ์, สโรบล เกษสาคร ,พรทิพย์ กันทรดุษฎี.
(2530). *การประเมินผลโครงการศึกษาต่อเนื่อง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*.
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- สินธุ์ สโรบล, เจนศิริ จันท์ศิริและคณะ.(2540 :74) .*การสำรวจความต้องการของผู้ที่ต้องการ
ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยพายัพ*.รายงานการวิจัย. ฉบับที่ 132.
- สิริลักษณ์ คอมนันท์ และสกันธ์ วรรณวิวัฒนา. (2533). *สภาพปัจจุบันของการอุดมศึกษาใน
ประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : โครงการจัดทำแผนงานอุดมศึกษาระยะยาว, ทบวงมหาวิทยาลัย.
- สุชิน นพเกตุ.(2534). *เด็กแห่งเรียนนิสิตนักศึกษาปริญญาโทไม่ใช่แพชั่น แต่เป็นการหา
ความก้าวหน้าใส่ตัว*. วัฏจักร. 10(1583) : 18.
- สุรกุล เจนอบรม (2530) .*การศึกษาความต้องการและความสนใจด้านการศึกษาต่อเนื่องของข้า
กทม*. คณะครุศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุธรรม จันทน์หอม.(2532).*ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทภาคพิเศษของครูอาจารย์
และนักการศึกษาในเขตภาคเหนือตอนบน*. โครงการวิจัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2526). *ผลการวิจัยทางการศึกษา เล่ม 1*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล
- . (2531). *สภาพการจัดการและการขยายตัวของสถาบันอุดมศึกษา, กองนโยบายและแผนการศึกษา, สำนักนายกรัฐมนตรี.*
- อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ. (2542) . *รายงานการสัมมนาทางวิชาการสู่เส้นทางการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย ครั้งที่ 4 เรื่องศตวรรษใหม่อุดมศึกษาไทย? บทเรียนจากการปฏิรูปอุดมศึกษานานาชาติ.บริษัทพิมพ์ดี.สำนักงานโครงการปฏิรูปอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ*
- อดุลย์ วิริยเวชกุล.(2541) .*ดัชนีบ่งชี้คุณภาพบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. พี.เอ.ลิฟวิ่ง*
- อัครชิต ทีฆะทิพย์สกุล.(2530).*การวิเคราะห์มูลเหตุแรงจูงใจของนิสิต/นักศึกษาบัณฑิตศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์. บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- อัสสัมชัญ, มหาวิทยาลัย.(2537). *สารสนเทศการบริหาร. กรุงเทพฯ : ABAC Press.*
- อุทัย หิรัญโต.(2525 : 319-320). *สารานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์. O.S.Printing House, กรุงเทพฯ*
- อุเทน ปัญญา ยงยุทธ เปลี่ยนผดุงและบุปผา อนันต์สุชาติกุล. (2520) . *การเลือกเข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์และทัศนคติต่ออาชีพครูของนิสิต/นักศึกษา/นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2520. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.*
- อุไรวรรณ แก้วมูลคำ. (2545). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อในหลักสูตรการศึกษา นอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม : กรณีศึกษา บริษัท สุรพล ฟู้ดส์ จำกัด(มหาชน) จังหวัดสมุทรปราการ.วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- Adam Smith (1776). *The Wealth of Nations*. New York : Britanica. 1776
- Barbara Conroy. 1978. *Library staff development and continuing education*. Littleton : Libraries Unilimited
- Brue.Stanley L. (1996).*Microeconomics : Principles, and Problems, and Policies*. Third Edition : McGraw-hill, Inc.
- Cohn, Elchanan and Geske, Terry G. (1990). *The Economics of Education*. Pergamon Press.3rd Edition.

- Denison, E.F. *The sources of Economic Growth in the United States and the Alternatives Before Us* : New York : Committee for Economic Development , 1962
- Harbison, Frederick. (1965). *Manpower and Education : country studies in economic Development*. New York : McGraw - hill . Xiii.
- Robison, E.A.G. and Vaizey, J.E. (1969) . *The Economics of Education*. Macmillan St Martins Press.
- Saylor, J. Galen, and William M. Alexander.(1974). *Planning curriculum for schools*. New York : Holt. Rinehart and Winston.
- Schultz, T.W. ,*Investment in Human Capital*, *American Economic Review*, 51 (March,1961) : 1-17
- , *Capital Formation by Education* ,*Journal of Political Economy*,68(6), December, 1969
- Schiffman and Kanuk. 1994 : 658-663 . Leon G. and Leslie Lazar Kanuk. *Consumer Behavior*. 5TH ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall,Inc.,1994

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

จดหมายขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

ภาคผนวก ข

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตรระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์
ของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ภาคผนวก ข

ข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของ
สถาบันอุดมศึกษาไทย ได้แก่

- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย มีชื่อหลักสูตร และสาขาวิชาที่แตกต่างกันออกไปของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใช้ชื่อหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒใช้ชื่อหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) ส่วนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย รามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชใช้ชื่อหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต(ศษ.ม.)

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาโทสาขาครุศาสตรมหาบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในปีการศึกษา 2545 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนหลักสูตรปริญญาโท 34 หลักสูตร โดยหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตมีจำนวน 21 สาขาวิชา แสดงดังตาราง 21

ตาราง 21 การจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาโทสาขาครุศาสตรมหาบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยแยกตามสาขาวิชาในปีการศึกษา 2545

ชื่อหลักสูตร	ปริญญา (ชื่อย่อ)	สาขาวิชา	คณะที่รับผิดชอบ
ครุศาสตรมหาบัณฑิต	ค.ม.	พื้นฐานการศึกษา	ครุศาสตร์
		พัฒนศึกษา	
		วิจัยการศึกษา	
		สถิติการศึกษา	
		การวัดและประเมินผลการศึกษา	
		ประถมศึกษา	
		การศึกษาปฐมวัย	
		การสอนภาษาไทย	
		การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ	
		การสอนสังคมศึกษา	
		การศึกษาคณิตศาสตร์	
		การศึกษาวิทยาศาสตร์	
		พลศึกษา	
		สุขศึกษา	
		บริหารการศึกษา	
		นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร	
		จิตวิทยาการศึกษา	
		โสตทัศนศึกษา	
		ศิลปศึกษา	
		อุดมศึกษา	
		การศึกษานอกระบบโรงเรียน	

ที่มา : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ข้อมูลผู้สมัครเข้าศึกษาและการประกาศรับนิสิต/นักศึกษาปริญญาโท สาขา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาคปกติ และภาคพิเศษของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ช่วงปี
การศึกษา 2536-2545 ดังตาราง 22-25**

ตาราง 22 จำนวนผู้สมัครเข้าเรียนระดับปริญญาโทสาขาครุศาสตรมหาบัณฑิตภาคปกติจำแนก
ตามสาขาวิชา ช่วงปีการศึกษา 2536 - 2545

หน่วย : คน

สาขาวิชา	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545
พื้นฐานการศึกษา	18	26	23	12	7	9	-	-	-	-
พัฒนศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	13	47	26
วิจัยการศึกษา	23	24	65	57	57	38	52	50	48	41
สถิติการศึกษา	3	4	4	6	3	8	9	12	14	12
การวัดและประเมินผล- การศึกษา	34	34	55	68	37	15	41	34	28	37
ประถมศึกษา	81	63	112	43	22	32	32	29	13	11
การศึกษาปฐมวัย	45	35	85	60	46	45	55	51	30	22
การสอนภาษาไทย	29	20	30	18	12	13	37	-	-	8
การสอนภาษาอังกฤษ - เป็นภาษาต่างประเทศ	95	48	56	53	26	27	71	31	-	-
การสอนสังคมศึกษา	10	11	19	4	6	5	12	5	4	6
การศึกษาคณิตศาสตร์	18	12	11	20	16	18	39	32	36	39
การศึกษา วิทยาศาสตร์	36	29	33	24	28	14	50	28	33	29
พลศึกษา	50	46	42	19	9	26	28	17	31	18
สุขศึกษา	35	44	36	18	13	7	15	7	20	12
บริหารการศึกษา	168	140	86	72	157	25	29	32	39	37
นิเทศการศึกษาและ - พัฒนาหลักสูตร	110	84	46	30	16	13	15	17	22	17
จิตวิทยาการศึกษา	25	23	41	19	11	46	95	78	-	-
โสตทัศนศึกษา	116	96	97	90	75	57	88	83	50	35
ศิลปศึกษา	25	24	19	26	29	31	82	63	52	30
อุดมศึกษา	22	23	16	15	9	4	-	-	-	3
การศึกษานอกระบบ - โรงเรียน	21	17	15	20	24	26	24	10	15	11

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในปีการศึกษา 2545 มีจำนวนหลักสูตรปริญญาโท 14 หลักสูตร โดยศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต(ศษ.ม.)มีจำนวน 16 สาขาวิชา แสดงดังตาราง 26

ตาราง 26 การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยแยกสาขาวิชาในปีการศึกษา 2545

ชื่อหลักสูตร	ปริญญา (ชื่อย่อ)	สาขาวิชา	คณะที่รับผิดชอบ
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต	ศษ.ม.	วิจัยและประเมินผลการศึกษา	ศึกษาศาสตร์
		การบริหารการศึกษา	
		การสอนคณิตศาสตร์	
		การสอนภาษาไทย	
		การสอนภาษาฝรั่งเศส	
		การสอนวิทยาศาสตร์	
		การสอนสังคมศาสตร์	
		การสอนภาษาอังกฤษ	
		จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว	
		พลศึกษา	
		เทคโนโลยีการศึกษา	
		สุขศึกษา	
		วิทยาศาสตร์การกีฬา	
		การศึกษาผู้ใหญ่	
		คหกรรมศาสตร์ศึกษา	
		คุรุศาสตร์เกษตร	

ที่มา : บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อมูลผู้สมัครเข้าศึกษาและจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับสมัครเข้าศึกษาต่อ
ระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตภาคปกติและภาคพิเศษของมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ ช่วงปีการศึกษา 2536-2545 ดังตาราง 27-30

ตาราง 27 จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตภาคปกติ
จำแนกตามสาขาวิชา ช่วงปีการศึกษา 2536-2545

หน่วย : คน

สาขาวิชา	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545
วิจัยและประเมิน-										
ผลการศึกษา	57	39	36	36	83	57	60	47	61	76
การบริหารการศึกษา	92	32	105	51	32	27	21	14	23	21
การสอนคณิตศาสตร์	24	18	35	38	32	-	42	43	29	-
การสอนภาษาไทย	39	20	38	33	25	33	30	16	-	12
การสอนภาษาฝรั่งเศส	14	8	10	10	5	4	10	8	6	12
การสอนวิทยาศาสตร์	37	26	37	16	35	21	30	31	25	45
การสอนสังคมศาสตร์	21	16	28	9	11	9	8	12	4	2
การสอนภาษาอังกฤษ	-	71	83	76	47	41	-	42	-	44
จิตวิทยาการศึกษาและ-										
การแนะแนว	73	62	59	77	67	64	124	129	87	78
เทคโนโลยีการศึกษา	88	63	105	71	70	40	48	62	52	59
พลศึกษา	58	50	26	27	64	45	39	38	32	36
สุขศึกษา	-	-	-	-	18	29	50	42	32	18
วิทยาศาสตร์การกีฬา	-	-	28	43	41	31	40	32	26	29
การศึกษาผู้ใหญ่	82	43	31	29	17	25	19	28	22	20
คหกรรมศาสตร์ศึกษา	47	37	37	33	45	50	42	57	40	42
คุรุศาสตร์เกษตร	25	25	8	27	16	13	16	26	5	5

ตาราง 29 จำนวนนิสิต/นักศึกษาปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตภาคปกติที่ประกาศรับ
จำแนกตามสาขาวิชา ช่วงปีการศึกษา 2536-2545

หน่วย : คน										
สาขาวิชา	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545
วิจัยและประเมินผล -										
การศึกษา	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15
การบริหารการศึกษา	15	20	15	15	15	15	15	15	15	15
การสอนคณิตศาสตร์	15	15	10	15	10	-	15	10	10	-
การสอนภาษาไทย	20	15	15	7	10	10	10	10	-	10
การสอนภาษาฝรั่งเศส	15	15	15	15	15	10	10	10	10	10
การสอนวิทยาศาสตร์	20	25	20	20	15	15	15	15	15	15
การสอนสังคมศาสตร์	20	20	15	15	20	20	20	15	15	15
การสอนภาษาอังกฤษ	20	20	15	20	15	15	-	15	-	15
จิตวิทยาการศึกษาและ -	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
การแนะแนว										
เทคโนโลยีการศึกษา	20	22	20	15	15	15	20	20	20	20
พลศึกษา	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
สุขศึกษา	-	-	-	-	18	15	15	15	15	15
วิทยาศาสตร์การกีฬา	-	-	15	12	12	12	10	15	15	15
การศึกษาผู้ใหญ่	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
คหกรรมศาสตรศึกษา	12	10	15	22	15	15	10	12	12	12
คุรุศาสตร์เกษตร	20	20	20	20	20	20	20	25	25	20

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในปีการศึกษา 2545 มีจำนวนหลักสูตรปริญญาโท 54 หลักสูตร โดยหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต(กศ.ม.)มีจำนวน 28 สาขาวิชา แสดงดังตาราง 31

ตาราง 31 การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับปริญญาโทสาขาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยแยกตามสาขาวิชาปีการศึกษา 2545

ชื่อหลักสูตร	ปริญญา (ชื่อย่อ)	สาขาวิชา	คณะที่รับผิดชอบ
การศึกษามหาบัณฑิต	กศ.ม.	การศึกษาปฐมวัย	ศึกษาศาสตร์
		การประถมศึกษา	
		การมัธยมศึกษา	
		การอุดมศึกษา	
		การบริหารการศึกษา	
		จิตวิทยาการแนะแนว	
		จิตวิทยาการศึกษา	
		การวัดผลการศึกษา	
		การวิจัยและสถิติทางการศึกษา	
		เทคโนโลยีการศึกษา	
		การศึกษาผู้ใหญ่	
		การศึกษาพิเศษ	
		อุตสาหกรรมศึกษา	
		จิตวิทยาพัฒนาการ	
		ภาษาไทย	มนุษยศาสตร์
		ภาษาอังกฤษ	
		ภาษาศาสตร์การศึกษา	
		ประวัติศาสตร์	สังคมศาสตร์
		ธุรกิจศึกษา	
		ภูมิศาสตร์	
		คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์
		เคมี	
		ชีววิทยา	
		ฟิสิกส์	
		วิทยาศาสตร์ศึกษา	ศิลปกรรมศาสตร์
		ศิลปศึกษา	
		พลศึกษา	
		สุขศึกษา	พลศึกษา

ที่มา : รายงานประจำปี 2545 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้อมูลผู้สมัครเข้าศึกษาต่อและจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ประกาศรับเข้าศึกษาต่อ
ระดับปริญญาโทสาขาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ภาคปกติและภาคพิเศษ ช่วงปีการศึกษา 2536-2545 แสดงดังตาราง 32-35

ตาราง 32 จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาปริญญาโทสาขาการศึกษามหาบัณฑิตภาคปกติของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ช่วงปีการศึกษา 2536-2545

หน่วย : คน

สาขาวิชา	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545
การศึกษาปฐมวัย	-	-	71	76	61	58	29	39	36	26
การประถมศึกษา	-	-	57	59	28	38	10	24	20	10
การมัธยมศึกษา	-	-	71	122	72	51	32	50	36	46
การอุดมศึกษา	-	-	11	7	5	25	12	22	11	16
การบริหารการศึกษา	-	-	107	70	36	47	10	23	24	17
การวัดผลการศึกษา	-	-	119	130	109	71	40	67	67	74
การศึกษาผู้ใหญ่	-	-	31	32	18	16	11	9	5	4
การศึกษาพิเศษ	-	-	18	18	17	10	11	36	-	-
จิตวิทยาการแนะแนว	-	-	78	78	93	105	83	101	71	89
จิตวิทยาพัฒนาการ	-	-	71	130	116	106	70	85	117	106
จิตวิทยาการศึกษา	-	-	68	55	65	63	53	79	81	69
การวิจัยและสถิติการศึกษา	-	-	-	-	-	-	37	86	74	76
เทคโนโลยีการศึกษา	-	-	89	69	83	105	54	90	82	64
วิทยาศาสตร์ศึกษา	-	-	44	46	14	8	29	22	20	11
อุตสาหกรรมศึกษา	-	-	21	43	20	9	11	5	13	12
ภาษาไทย	-	-	50	19	30	30	32	31	24	50
ภาษาอังกฤษ	-	-	-	26	-	-	-	-	21	-
ภาษาศาสตร์การศึกษา	-	-	-	38	-	33	22	-	36	-
ประวัติศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	8	5
ธุรกิจศึกษา	-	-	-	-	21	20	11	7	11	5
ภูมิศาสตร์	-	-	7	12	9	18	7	8	6	4
คณิตศาสตร์	-	-	29	39	15	32	51	58	59	57
เคมี	-	-	-	-	15	17	15	18	16	-
ชีววิทยา	-	-	-	13	9	13	11	13	16	6
ฟิสิกส์	-	-	-	-	7	5	15	15	25	13
ศิลปศึกษา	-	-	38	-	20	-	-	-	13	10
พลศึกษา	-	-	73	62	54	49	29	38	35	40
สุขศึกษา	-	-	50	41	36	48	18	3	6	2

ตาราง 33 จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาปริญญาโทสาขาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตภาคพิเศษของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ช่วงปีการศึกษา 2536-2545

หน่วย : คน

สาขาวิชา	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545
การศึกษาปฐมวัย	-	-	-	-	-	-	29	59	65	73
การประถมศึกษา	-	-	-	66	29	48	35	51	61	36
การมัธยมศึกษา	-	-	-	-	13	13	15	40	72	76
การอุดมศึกษา	-	-	42	34	-	36	23	33	31	25
การบริหารการศึกษา	-	-	163	234	144	132	134	104	142	80
การวัดผลการศึกษา	-	-	139	124	133	101	61	104	151	129
การศึกษาผู้ใหญ่	-	-	52	50	45	24	22	32	25	16
การศึกษาพิเศษ	-	-	-	48	42	30	31	-	-	-
จิตวิทยาการแนะแนว	-	-	164	149	202	203	122	137	135	147
จิตวิทยาพัฒนาการ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
จิตวิทยาการศึกษา	-	-	130	126	173	158	100	139	120	129
การวิจัยและสถิติการศึกษา	-	-	-	-	-	-	63	77	90	96
เทคโนโลยีการศึกษา	-	-	119	160	139	124	110	98	101	58
วิทยาศาสตร์ศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อุตสาหกรรมศึกษา	-	-	90	195	138	65	39	33	39	32
ภาษาไทย	-	-	-	-	-	-	42	-	52	42
ภาษาอังกฤษ	-	-	-	38	-	52	-	-	24	-
ภาษาศาสตร์การศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ประวัติศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	4	28	20
ธุรกิจศึกษา	-	-	-	-	92	69	41	44	44	33
ภูมิศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	6	2	5
คณิตศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เคมี	-	-	-	-	-	-	-	-	12	9
ชีววิทยา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ฟิสิกส์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ศิลปศึกษา	-	-	-	-	-	61	28	41	30	22
พลศึกษา	-	-	52	64	74	54	39	29	22	43
สุขศึกษา	-	-	99	77	75	84	41	19	5	11

ตาราง 34 จำนวนนิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาคปกติ
ที่ประกาศรับในช่วงปีการศึกษา 2536-2545

หน่วย : คน

สาขาวิชา	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545
การศึกษาปฐมวัย	-	-	15	12	10	20	20	20	20	20
การประถมศึกษา	-	-	20	20	20	15	15	20	15	15
การมัธยมศึกษา	-	-	35	50	50	50	50	60	65	55
การอุดมศึกษา	-	-	20	15	15	10	20	20	20	20
การบริหารการศึกษา	-	-	25	20	25	25	25	20	25	25
การวัดผลการศึกษา	-	-	20	20	30	30	15	20	30	30
การศึกษาผู้ใหญ่	-	-	20	20	20	20	20	25	20	15
การศึกษาพิเศษ	-	-	10	10	15	10	15	30	-	-
จิตวิทยาการแนะแนว	-	-	20	20	20	20	20	20	20	20
จิตวิทยาพัฒนาการ	-	-	15	15	15	15	15	15	25	25
จิตวิทยาการศึกษา	-	-	15	15	15	15	20	20	20	20
การวิจัยและสถิติการศึกษา	-	-	-	-	-	-	15	20	20	20
เทคโนโลยีการศึกษา	-	-	20	20	20	20	20	25	30	30
วิทยาศาสตร์ศึกษา	-	-	12	12	12	12	32	40	40	40
อุตสาหกรรมศึกษา	-	-	20	20	20	10	20	20	20	20
ภาษาไทย	-	-	20	10	10	10	10	15	15	15
ภาษาอังกฤษ	-	-	-	15	-	-	-	-	20	-
ภาษาศาสตร์การศึกษา	-	-	-	10	-	10	10	-	15	-
ประวัติศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	10	20	15
ธุรกิจศึกษา	-	-	-	-	20	15	20	20	15	20
ภูมิศาสตร์	-	-	10	10	10	20	10	20	20	20
คณิตศาสตร์	-	-	10	10	10	10	20	15	20	10
เคมี	-	-	-	-	10	10	20	20	20	20
ชีววิทยา	-	-	-	10	10	10	30	30	40	40
ฟิสิกส์	-	-	-	-	10	10	20	20	20	20
ศิลปศึกษา	-	-	10	-	10	-	-	-	10	10
พลศึกษา	-	-	30	20	25	25	25	25	25	25
สุขศึกษา	-	-	25	25	25	25	25	25	25	25

ตาราง 35 จำนวนนิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาโทสาขาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาคพิเศษที่
ประกาศรับในช่วงปีการศึกษา 2536-2545

หน่วย : คน

สาขาวิชา	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545
การศึกษาปฐมวัย	-	-	-	-	-	-	25	25	25	25
การประถมศึกษา	-	-	-	25	25	20	25	25	25	25
การมัธยมศึกษา	-	-	-	-	20	20	25	50	75	75
การอุดมศึกษา	-	-	25	15	-	20	25	25	25	25
การบริหารการศึกษา	-	-	25	20	25	25	55	55	28	25
การวัดผลการศึกษา	-	-	25	25	40	40	25	25	50	50
การศึกษาผู้ใหญ่	-	-	30	30	30	30	30	30	30	30
การศึกษาพิเศษ	-	-	-	20	20	20	30	-	-	-
จิตวิทยาการแนะแนว	-	-	25	20	25	25	25	25	25	25
จิตวิทยาพัฒนาการ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
จิตวิทยาการศึกษา	-	-	25	20	25	25	25	25	25	25
การวิจัยและสถิติการศึกษา	-	-	-	-	-	-	25	25	25	25
เทคโนโลยีการศึกษา	-	-	25	25	25	25	25	25	25	25
วิทยาศาสตร์ศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อุตสาหกรรมศึกษา	-	-	25	25	25	25	25	25	25	25
ภาษาไทย	-	-	-	-	-	-	25	-	30	30
ภาษาอังกฤษ	-	-	-	20	-	20	-	-	25	-
ภาษาศาสตร์การศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ประวัติศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	25	25	25
ธุรกิจศึกษา	-	-	-	-	25	25	25	25	25	25
ภูมิศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	30	30	30
คณิตศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เคมี	-	-	-	-	-	-	-	-	25	25
ชีววิทยา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ฟิสิกส์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ศิลปศึกษา	-	-	-	-	-	25	25	25	25	25
พลศึกษา	-	-	30	25	25	25	25	25	25	25
สุขศึกษา	-	-	30	25	25	25	25	25	25	25

**ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาโทสาขาศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหง**

มหาวิทยาลัยรามคำแหงในปีการศึกษา 2545 มีจำนวนหลักสูตรปริญญาโท 34 หลักสูตร โดยหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต(ศษ.ม.)มีจำนวน 10 สาขาวิชา แสดงดังตาราง 36

ตาราง 36 การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับปริญญาโทศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยแยกสาขาวิชา ในปีการศึกษา 2545

ชื่อหลักสูตร	ปริญญา (ชื่อย่อ)	สาขาวิชา	คณะที่รับผิดชอบ
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต	ศษ.ม.	การวัดและประเมินผลการศึกษา เทคโนโลยีการศึกษา หลักสูตรและการสอน พลศึกษา การอุดมศึกษา การบริหารการศึกษา การศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ พื้นฐานการศึกษา สุขศึกษา การวิจัยการศึกษา	ศึกษาศาสตร์

ที่มา : คู่มือ-ใบสมัครเพื่อคัดเลือกเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ปีการศึกษา 2545

ตาราง 38 จำนวนผู้สมัครเข้าเรียนระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ
จำแนกตามสาขาวิชา ปีการศึกษา 2536-2545

หน่วย : คน										
สาขาวิชา	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545
การวัดและ -										
ประเมินฯ	27	20	19	22	26	23	247	220	169	137
เทคโนโลยีสื่อ -										
สารมวลชน	20	14	24	20	25	30	293	241	170	176
หลักสูตรและ -										
การสอน	13	13	11	10	14	19	61	75	80	78
พลศึกษา	-	7	6	18	25	26	44	41	33	34
การอุดมศึกษา	-	8	9	11	13	18	28	20	28	33
การบริหาร -										
การศึกษา	-	36	50	67	82	93	221	252	353	272
การศึกษา -										
เพื่อพัฒนาฯ	-	-	28	24	19	17	24	50	75	69
พื้นฐานการ -										
ศึกษา	-	-	-	-	19	21	52	32	27	27
สุขศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	24	60	44
การวิจัยการ -										
ศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	27	101	89

ตาราง 40 จำนวนนิสิต/นักศึกษาปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตภาคพิเศษที่ประกาศรับ
จำแนกตามสาขาวิชา ปีการศึกษา 2536-2545

หน่วย : คน										
สาขาวิชา	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545
การวัดและ										
ประเมินฯ	40	40	40	40	40	40	40	60	70	70
เทคโนโลยีสื่อ-										
สารมวลชน	20	20	20	20	20	20	30*	30	35	35
หลักสูตรและ -										
การสอน	30	30	30	30	30*	30*	30*	30	30	30
พลศึกษา	-	30	30	30	30	60*	60	80	80	80
การอุดมศึกษา	-	20	20	20	ไม่จำกัด	20	20	40	40	40
การบริหาร										
การศึกษา	-	40	40*	40*	80*	80*	80*	80	150	150
การศึกษา -										
เพื่อพัฒนาฯ	-	-	40	40*	40*	40*	40*	40	40	40
พื้นฐานการ -										
ศึกษา	-	-	-	-	25	25	25	25	25	25
สุขศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	60	60	60
การวิจัยการ -										
ศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	45	45	45

หมายเหตุ * มีการกำหนดโควตาจากหน่วยงานราชการ, รัฐวิสาหกิจและสถาบันการศึกษาของรัฐ

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

การจัดหลักสูตรระดับปริญญาโทศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชในปีการศึกษา 2545 มีจำนวนหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต(ศษ.ม.) 6 สาขาวิชา แสดงดังตาราง 41

ตาราง 41 การจัดการศึกษาหลักสูตรปริญญาโทของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชโดยแยกตามหลักสูตร ปริญญา สาขาวิชา และคณะที่รับผิดชอบ ปีการศึกษา 2545

ชื่อหลักสูตร	ปริญญา (ชื่อย่อ)	สาขาวิชา	คณะที่รับผิดชอบ
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต	ศษ.ม.	หลักสูตรและการสอน บริการการศึกษา เทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา การแนะแนว การศึกษานอกระบบ การวัดและประเมิน	ศึกษาศาสตร์

ที่มา : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ข้อมูลผู้สมัครเข้าเรียนปริญญาโทศึกษาศาสตร์ภาคปกติ ในช่วงปีการศึกษา 2536-2545 ซึ่งแสดงไว้ในตาราง 42

ตาราง 42 จำนวนผู้สมัครเข้าเรียนปริญญาโทภาคปกติหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จำแนกตามสาขาวิชาช่วงปีการศึกษา 2536-2545

หน่วย : คน										
สาขาวิชา	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545
ศึกษาศาสตร์ฯ	3,668	-	1,816	-	1,210	-	819	-	1,931	775

หมายเหตุ - มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เปิดหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตในปีการศึกษา 2536 เป็นปีแรก 3 สาขา คือ หลักสูตรและการสอน, บริการการศึกษา และ เทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา โดยทำการเปิดรับสมัครเฉพาะปีการศึกษา 2536, 2538, 2540, 2542, 2544 และ 2545

- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้เปิดสาขาเพิ่มอีก 3 สาขา ในปีการศึกษา 2544 คือ การแนะแนว, การศึกษานอกระบบ และการวัดและประเมิน

- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชได้เปิดหลักสูตรเพิ่มในแผน ข.(ให้คั่นคว่ำอิสระ แทนการทำวิทยานิพนธ์) และเปิดเพียง 2 สาขา คือ หลักสูตรและการสอน และ เทคโนโลยี และการสื่อสารการศึกษา ในปีการศึกษา 2545
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชไม่มีการสอบรับเลือก และไม่กำหนดจำนวนการ รับนิสิต/นักศึกษาในแต่ละครั้งโดยจำนวนรับขึ้นอยู่กับใบสมัครที่ต้องตามคุณสมบัติที่กำหนด

**ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ในระดับปริญญาโทสาขา
ศึกษาศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ในปีการ-
ศึกษา 2536- 2545 แสดงดังตาราง 43**

ตาราง 42 กลุ่มสาขาวิชาที่เปิดรับสมัครแยกตามมหาวิทยาลัยในแต่ละปีการศึกษาในช่วงปีการ-
ศึกษา 2536 – 2545

ปีการศึกษา	กลุ่มสาขาวิชา	มหาวิทยาลัย					รวม
		จุฬาฯ	มก.	มศว	ม.ร.	มสธ.	
2536	พื้นฐานการศึกษา	3	1	-	1	1	6
	วิจัยการศึกษา	3	1	-	1	-	5
	บริหารการศึกษา	1	1	-	-	-	2
	อุดมศึกษา	2	1	-	-	-	3
	จิตวิทยา	1	1	-	-	-	2
	การศึกษาปฐมวัย	2	-	-	-	-	2
	การสอนภาษา	3	6	-	-	-	9
	การศึกษาวิทยาศาสตร์	2	2	-	1	-	5
	พลศึกษา	4	3	-	-	-	7
รวม		21	16	-	3	1	41
2537	พื้นฐานการศึกษา	3	1	-	1	1	6
	วิจัยการศึกษา	3	1	-	1	-	5
	บริหารการศึกษา	1	1	-	1	-	3
	อุดมศึกษา	2	1	-	1	-	4
	จิตวิทยา	1	1	-	-	-	2
	การศึกษาปฐมวัย	2	-	-	-	-	2
	การสอนภาษา	3	6	-	-	-	9
	การศึกษาวิทยาศาสตร์	2	2	-	1	-	5
	พลศึกษา	4	3	-	1	-	8
รวม		21	16	-	6	1	44

ตาราง 42 (ต่อ)

ปีการศึกษา	กลุ่มสาขาวิชา	มหาวิทยาลัย					รวม
		จุฬาฯ	มก.	มศว	ม.ร.	มสธ.	
2538	พื้นฐานการศึกษา	3	1	-	2	1	7
	วิจัยการศึกษา	3	1	2	1	-	7
	บริหารการศึกษา	1	1	2	1	-	5
	อุดมศึกษา	2	1	4	1	-	8
	จิตวิทยา	1	1	3	-	-	5
	การศึกษาปฐมวัย	2	-	3	-	-	5
	การสอนภาษา	3	6	5	-	-	14
	การศึกษาวิทยาศาสตร์	2	2	6	1	-	11
	พลศึกษา	4	3	3	1	-	11
รวม		21	16	28	7	1	73
2539	พื้นฐานการศึกษา	3	1	-	2	1	7
	วิจัยการศึกษา	3	1	2	1	-	7
	บริหารการศึกษา	1	1	2	1	-	5
	อุดมศึกษา	2	1	4	1	-	8
	จิตวิทยา	1	1	3	-	-	5
	การศึกษาปฐมวัย	2	-	3	-	-	5
	การสอนภาษา	3	6	5	-	-	14
	การศึกษาวิทยาศาสตร์	2	2	6	1	-	11
	พลศึกษา	4	3	3	1	-	11
รวม		21	16	28	7	1	73
2540	พื้นฐานการศึกษา	3	-	1	3	1	8
	วิจัยการศึกษา	3	1	2	1	-	7
	บริหารการศึกษา	1	1	2	1	-	5
	อุดมศึกษา	2	1	4	1	-	8
	จิตวิทยา	1	1	3	-	-	5
	การศึกษาปฐมวัย	2	-	3	-	-	5
	การสอนภาษา	3	6	5	-	-	14
	การศึกษาวิทยาศาสตร์	2	2	6	1	-	11
	พลศึกษา	4	3	3	1	-	11
รวม		21	15	29	8	1	74
2541	พื้นฐานการศึกษา	3	1	-	3	1	8
	วิจัยการศึกษา	3	1	2	1	-	7
	บริหารการศึกษา	1	1	2	1	-	5
	อุดมศึกษา	2	1	4	1	-	8
	จิตวิทยา	1	1	3	-	-	5
	การศึกษาปฐมวัย	2	-	3	-	-	5

ตาราง 42(ต่อ)

ปีการศึกษา	กลุ่มสาขาวิชา	มหาวิทยาลัย					รวม
		จุฬาฯ	มก.	มศว	ม.ร.	มสธ.	
	การสอนภาษา	3	6	5	-	-	14
	การศึกษาวิทยาศาสตร์	2	2	6	1	-	11
	พลศึกษา	4	3	2	2	-	11
	รวม	21	16	27	9	1	74
2542	พื้นฐานการศึกษา	3	1	-	3	1	8
	วิจัยการศึกษา	3	1	2	1	-	7
	บริหารการศึกษา	1	1	2	1	-	5
	อุดมศึกษา	2	1	4	1	-	8
	จิตวิทยา	1	1	3	-	-	5
	การศึกษาปฐมวัย	2	-	3	-	-	5
	การสอนภาษา	3	6	5	-	-	14
	การศึกษาวิทยาศาสตร์	2	2	6	1	-	11
	พลศึกษา	4	3	3	1	-	11
	รวม	21	16	28	8	1	74
2543	พื้นฐานการศึกษา	3	1	-	3	1	8
	วิจัยการศึกษา	3	1	2	2	-	8
	บริหารการศึกษา	1	1	2	1	-	5
	อุดมศึกษา	2	1	4	1	-	8
	จิตวิทยา	1	1	3	-	-	5
	การศึกษาปฐมวัย	2	-	3	-	-	5
	การสอนภาษา	3	6	5	-	-	14
	การศึกษาวิทยาศาสตร์	2	2	6	1	-	11
	พลศึกษา	4	3	3	2	-	12
	รวม	21	16	28	10	1	76
2544	พื้นฐานการศึกษา	3	1	-	3	1	8
	วิจัยการศึกษา	3	1	2	2	-	8
	บริหารการศึกษา	1	1	2	1	-	5
	อุดมศึกษา	2	1	4	1	-	8
	จิตวิทยา	1	1	3	-	-	5
	การศึกษาปฐมวัย	2	-	3	-	-	5
	การสอนภาษา	3	6	5	-	-	14
	การศึกษาวิทยาศาสตร์	2	2	6	1	-	11
	พลศึกษา	4	3	3	2	-	12
	รวม	21	16	28	10	1	76

ตาราง 42 (ต่อ)

ปีการศึกษา	กลุ่มสาขาวิชา	มหาวิทยาลัย					รวม
		จุฬาฯ	มก.	มศว	ม.ร.	มสธ.	
2545	พื้นฐานการศึกษา	3	1	-	3	1	8
	วิจัยการศึกษา	3	1	2	2	-	8
	บริหารการศึกษา	1	1	2	1	-	5
	อุดมศึกษา	2	1	4	1	-	8
	จิตวิทยา	1	1	3	-	-	5
	การศึกษาปฐมวัย	2	-	3	-	-	5
	การสอนภาษา	3	6	5	-	-	14
	การศึกษาวิทยาศาสตร์	2	2	6	1	-	11
	พลศึกษา	4	3	3	2	-	12
รวม		21	16	28	10	1	76

*หมายเหตุ : กำหนดชื่อสาขาวิชาโดยพิจารณาจากเนื้อหาทรายสาขาวิชาที่เปิดสอนในแต่ละมหาวิทยาลัย สรุป
ออกเป็น 9 กลุ่มสาขาวิชา

ตาราง 43 กลุ่มสาขาวิชาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัย-
ศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชในปี
การศึกษา 2545

กลุ่มสาขาวิชา	ชื่อสาขาวิชาของมหาวิทยาลัย				
	จุฬาฯ	มก.	มศว	ม.ร.	มสธ.
1.พื้นฐานการศึกษา	- พื้นฐาน การศึกษา - พัฒนศึกษา - นิเทศการศึกษา	- ศาสตร์เกษตรเกษตร	-	- หลักสูตรและ การสอน - การศึกษา เพื่อพัฒนา ทรัพยากร มนุษย์ - พื้นฐานการ ศึกษา	- หลักสูตรและ การสอน - บริการ การศึกษา - เทคโนโลยีและ การสื่อสารการ ศึกษา - การแนะแนว - การศึกษานอก ระบบ - การวัดและ ประเมิน
2.วิจัยการศึกษา	- วิจัยการศึกษา - สถิติการศึกษา - การวัดและ ประเมิน ผลการศึกษา	- วิจัยและ ประเมินผล การศึกษา	- การวัดผล การศึกษา - การวิจัยและ สถิติทางการ ศึกษา	- การวัดและ ประเมินผลการ ศึกษา - การวิจัยการ ศึกษา	-
3.บริหารการศึกษา	- บริหาร การศึกษา	- การบริหาร การศึกษา	- การบริหาร การศึกษา - ธุรกิจศึกษา	- การบริหารการ ศึกษา	-
4.อุดมศึกษา	- อุดมศึกษา - การศึกษานอก โรงเรียน	- การศึกษาผู้ใหญ่	- การอุดมศึกษา - การศึกษาผู้ใหญ่ - การศึกษาพิเศษ - อุตสาหกรรม การศึกษา	- การอุดมศึกษา	-
5.จิตวิทยา	- จิตวิทยา	- จิตวิทยา การศึกษาและ การแนะแนว	- จิตวิทยาการ แนะแนว - จิตวิทยาการ ศึกษา - จิตวิทยาพัฒนา การ	-	-

ตาราง 43 (ต่อ)

ชื่อสาขาวิชาของมหาวิทยาลัย					
6.การศึกษาปฐมวัย - ประถมศึกษา	-	-	-	-	-
- การศึกษา			- การประถมศึกษา		
ปฐมวัย			- การมัธยม		
7. การสอนภาษา	- การสอน	- การสอนคณิต -	- ภาษาไทย	-	-
ภาษาไทย	ศาสตร์		- ภาษาอังกฤษ		
- การสอน	- การสอนภาษา	- ภาษาศาสตร์	- ภาษาการศึกษา		
ภาษาอังกฤษ	ไทย		- ประวัติศาสตร์		
- การสอนสังคม	- การสอนภาษา	- ภูมิศาสตร์			
	ฝรั่งเศส				
	- การสอนวิทยา -				
	ศาสตร์				
	- การสอนสังคม				
	ศาสตร์				
	- การสอนภาษา				
	อังกฤษ				
8.การศึกษา- วิทยาศาสตร์	- การศึกษาคณิต ศาสตร์	- เทคโนโลยี การศึกษา	- เทคโนโลยีการ ศึกษา	- เทคโนโลยี การศึกษา	-
	- การศึกษาวิทยา ศาสตร์	- วิทยาศาสตร์ การกีฬา	- คณิตศาสตร์		
			- เคมี		
			- ชีววิทยา		
			- ฟิสิกส์		
			- วิทยาศาสตร์ ศึกษา		
9.พลศึกษา	- พลศึกษา	- พลศึกษา	- ศิลปศึกษา	- พลศึกษา	
	- สุขศึกษา	- สุขศึกษา	- พลศึกษา	- สุขศึกษา	
	- สันทนาการศึกษา	- คหกรรมศาสตร์	- สุขศึกษา		
	- ศิลปศึกษา	ศึกษา			
รวมทุกสาขาวิชา	21	16	28	10	6
ร้อยละ(%)	25.92	19.75	34.56	12.34	7.40

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวอรรวรรณ แซ่เจ้า
วันเดือนปีเกิด	26 มกราคม 2514
สถานที่เกิด	อ.เชียงคำ จ.พะเยา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	239 หมู่ 4 ต.หย่วน อ.เชียงคำ จ.พะเยา 56110
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	REWRITER หนังสือพิมพ์รายวันทันหุ้น
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท ดรีมมีเดีย จำกัด 222/139-165 อาคารชุดบ้านสวนจตุจักร อาคาร D ชั้น 2 ซ.วิภาวดี 17 ถ.วิภาวดีรังสิต ลาดยาว จตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2534 มัธยมศึกษา โรงเรียนเชียงคำวิทยาคม พ.ศ.2539 นิเทศศาสตร์(วารสารศาสตร์) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ พ.ศ.2547 เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ